

TORSDAG DEN 26. OKTOBER 2006

FORSÆDE: Jacek Emil SARYUSZ-WOLSKI

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 10.05)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2005 (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Pervenche Berès for Økonomi- og Valutaudvalget om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2005 (2006/2206(INI)) (A6-0349/2006).

Pervenche Berès (PSE), ordfører. - *(FR)* Hr. formand, hr. formand for Den Europæiske Centralbank, mine damer og herrer! Den Europæiske Centralbanks årsberetning giver altid Europa-Parlamentet lejlighed til at gennemgå valutapolitikken og supplere det arbejde, der udføres af Økonomi- og Valutaudvalget, via den monetære dialog, der føres fire gange om året med formanden for Den Europæiske Centralbank. De husker alle som bekendt, at vi forkastede beretningen sidste år, fordi den ikke modsvarede de retningslinjer, Parlamentet forfægtede.

Året 2005 var et usædvanligt år, hvor Centralbanken indledte en ny tendens ved at hæve rentesatserne fem gange, første gang den 1. december. Disse på hinanden følgende stigninger skete under usædvanlige økonomiske forhold, der var bestemt af både olieprisstigningerne og en ufordelagtig valutakurs for euroområdet eksport, og under et opsving i den økonomiske vækst, der af mere skarpe observatører betragtes som skrøbelig.

Under disse omstændigheder opfordres netop Centralbanken i denne betænkning til omhyggeligt at analysere de forhold, hvorunder den fører sin valutapolitik. Jeg er glad for, at euro-dollar-paritetens betydning for væksten i EU også understreges i betænkningen, og at der heraf udledes et antal konklusioner, som er udarbejdet i kompromisets ånd ud fra den forudsætning, at hver monetær myndighed har behov for fuldt ud at varetage sit ansvarsområde med hensyn til valutakurser. Jeg håber, at dette kompromis stadig er til stede, når afstemningen finder sted.

Jeg vil ikke desto mindre gerne beklage, at det ikke i denne betænkning var muligt også at inkludere spørgsmålene om husholdningernes gæld og behovet for forbedring af koordineringen mellem de økonomiske politikker. Hr. formand, lad mig nævne nogle punkter, hvor denne betænkning efter min mening fremkommer med et originalt og værdifuldt indblik.

Tag f.eks. opfordringen til Centralbanken om omhyggeligt at undersøge brugen af 500-euro-sedlerne og muligheden for at stoppe udstedelse af disse sedler. Men lad os nu gå over til det væsentligste spørgsmål for Parlamentet, nemlig de forhold, hvorunder den demokratiske kontrol udføres, og måden, hvorpå Centralbanken fungerer som institution. Set herudfra ønskede vi, før den næste udskiftning af et medlem i Direktionen, at bidrage til den nødvendige debat, der skal finde sted mellem institutionerne, for at medlemmerne af Direktionen kan repræsentere euroområdet interesser på bedst mulig måde. Vi mener, at dette bedst opnås derved, at ECB anvender en måde at indrette sig på, som man ser hos alle andre centralbankdirektioner, nemlig forskellige baggrunde og alsidigt sammensatte porteføljer. Her i Parlamentet er vi enige om at anmode om, at balancen mellem nationerne ikke bør skrinlægges som en evig status quo, og vi mener desuden, at forskellige baggrunde bør kunne forøge værdien af bidragene og styrke pluralismen i Direktionen.

Jeg håber også, at Parlamentet vil gå ind for, at Styrelsesrådet i sin meningstilkendegivelse vedrørende godkendelse af en udnævnelse i Direktionen fuldt ud bør udnytte sin bemyndigelse til at tage beslutninger ved at træffe sit valg på basis af et antal forskellige kandidater. Jeg er bekendt med det argument, der ofte bruges af Dem selv, hr. formand for Den Europæiske Centralbank, og af Jean-Claude Trichet fra

tid til anden, nemlig at det at have flere kandidater ville være til skade for karrieren for dem, der ikke godkendes til posten.

Tillad mig at sige, at som iagttagere af internationale udnævnelsesprocedurer er vores vurdering en ganske anden. På internationalt niveau er den eneste post, der besættes uden konkurrence eller uden et antal kandidater, formandskabet for Verdensbanken. Som De ved, kommer jeg fra et parti, der i øjeblikket gennemgår denne proces og oplever alle dens fortrin. Processen anvendes hverken i Den Internationale Valutafond, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling eller i Verdenshandelsorganisationen. På baggrund heraf mener vi derfor, at euroområdet som et integreret område bør tillade et antal forskellige kandidater.

Vi anmoder naturligvis også om, at Europa-Parlamentet endelig får bemyndigelse til at godkende udnævnelse af medlemmer af Direktionen, hvilket efter min mening blot vil styrke Direktionens autoritet og berettigelse samt evne til at give eurorådets stemme en stærk og konkret form, også på den internationale scene. Dette er Parlamentets primære mål, nemlig at Centralbanken sammen med Rådet og Eurogruppen bør være den retmæssige hovedtalsmand på den internationale scene, som vi behøver, for at Europas stemme kan høres højt og tydeligt i forbindelse med så væsentlige spørgsmål, som De har ønsket at rejse, hr. formand, og hvortil Parlamentet gerne vil bidrage. Jeg tænker her naturligvis på spørgsmålet om de alternative fonde, hvor jeg håber, at det kompromis, der er udarbejdet af Økonomi- og Valutaudvalget, vil få støtte fra alle grupper under afstemningen.

Jean-Claude Trichet, Den Europæiske Centralbank. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er mig en stor ære og glæde at tale til Dem i dag. Jeg er her for at forelægge Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2005 for Europa-Parlamentet. Som De ved, går forbindelserne mellem Parlamentet og Centralbanken imidlertid ud over de specifikke forpligtelser, traktaten foreskriver. Som fru Berès netop sagde, har vi i årenes løb faktisk etableret en meget tæt dialog, og jeg vil gerne understrege, at den er forstærket igen i år. Mine damer og herrer, det er derfor tredje gang denne måned, jeg står foran Dem. Herudover har mine kolleger i ECB's direktion været i tæt kontakt med Parlamentet vedrørende forskellige emner som f.eks. reform af IMF, betalingssystemer og kompensations- og reguleringssystemer. Vi for vores del tillægger kontakterne i forbindelse med disse emner stor vægt.

(DE) Jeg vil gerne starte med at give Dem et kort overblik over den økonomiske og pengepolitiske udvikling i 2005 og med at redegøre for Den Europæiske Centralbanks pengepolitiske tiltag. Derefter vil jeg komme med nogle bemærkninger til punkter og forslag, som De har frembragt i Deres forslag til beslutning om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2005.

formand! Jeg vil allerførst hilse Økonomi- og Valutaudvalgets vurdering vedrørende ECB's valutapolitik i 2005 og frem velkommen. Som anerkendt i udkastet til betænkningen er det fortsat lykkedes med ECB's valutapolitik - som er udtænkt med det primære formål at opretholde prisstabilitet - at forankre forventningerne om inflation på niveauer, der er forenelige med prisstabilitet, på trods af et antal udfordringer som nævnt af fru Berès, og som især går på de indtil for ganske nylig fortsat stærkt stigende oliepriser.

Som det allerede har været understreget ved flere lejligheder, er en sådan forankring uomgængelig nødvendig, for at valutapolitikken fortsat kan bidrage til at underbygge en bæredygtig økonomisk vækst og øget beskæftigelse i euroområdet, helt på linje med artikel 105 i EF-traktaten.

Lad mig i den henseende understrege, at ECB's åbne og gennemsigtige kommunikation er en nøgelfaktor i styringen af markedsforventningerne. Navnlige udtrykker min indledende redegørelse på pressekonferencen efter det første møde i Styrelsesrådet hver måned klart Styrelsesrådets syn på den aktuelle holdning til valutapolitikken i realtid. Derfor offentliggør vi resultatet af vores overvejelser. Den indledende redegørelse kan som sådan sammenlignes med det, andre centralbanker kalder "kortfattede referater".

I 2005 fungerede ECB's valutapolitik under økonomiske forhold, der til stadighed forbedredes. Mens den reelle stigning i BNP forblev moderat i det første halvår, med forhøjet usikkerhed omkring den hjemlige efterspørgsel, styrkedes tempoet i den økonomiske aktivitet gradvist i det andet halvår, fra omkring 1,2 % i gennemsnit år-til-år i første halvdel af 2005 til omkring 1,7 % i gennemsnit år-til-år i anden halvdel. Samlet set steg BNP i euroområdet med 1,4 %.

Hvad angår prisudviklinger, lå den årlige HICP-inflation i gennemsnit på 2,2 % i 2005, sammenlignet med 2,1 % i hvert af de to foregående år. Mens den årlige HICP-inflation faldt til 2,0 % i første halvdel

af 2005, hovedsagelig som afspejling af basale indvirkninger, steg HICP-inflationsraterne til niveauer betydeligt over 2 % i andet halvår, hvor de nåede et maksimum på 2,6 % i september, hovedsagelig på grund af betydelige stigninger i energipriserne.

Når man således gennemgår ECB's valutapolitiske beslutninger i 2005 og begyndelsen af 2006, er det hensigtsmæssigt at opdele perioden i to dele. På baggrund af afdæmpede inflationsudviklinger og med inflationsforventninger for euroområdet solidt forankret på niveauer, der var forenelige med prisstabiliteten, besluttede Styrelsesrådet i første halvdel af 2005, at det stadig var hensigtsmæssigt at holde rentesatserne på deres historisk lave niveauer. Samtidig holdt Styrelsesrådet hele tiden et vågent øje med, om der skulle vise sig risici for prisstabiliteten i opadgående retning, som påpeget af både ECB's økonomiske og valutariske analyser.

I anden halvdel af 2005 og begyndelsen af 2006 steg sandsynligheden for, at den gennemsnitlige årlige HICP-inflation kunne forblive på over 2 % på mellemlang sigt, og en afsmitning på inflationsforventningerne måtte undgås. Dette perspektiv med forhøjede inflationsrater forblev underlagt tidligere identificerede risici i opadgående retning, navnlig yderligere stigninger i oliepriserne og indirekte skatter og, i særdeleshed, potentielle virkninger på løn- og prisdannelsen i anden omgang. Det blev også bekræftet af den valutariske analyse, på baggrund af stærk vækst i pengemængden, solide kreditudvidelser og rigelig likviditet.

Det regelmæssige krydstjek mellem ECB's økonomiske og valutariske analyser ved udgangen af 2005 indikerede som konsekvens heraf, at en justering af den meget imødekommende holdning i ECB's valutapolitik tydeligvis var berettiget for at dæmme op for de risici, der var for prisstabiliteten i opadgående retning, og bevare den faste forankring af de langsigtede inflationsforventninger i euroområdet. ECB's Styrelsesråd besluttede derfor i december at forhøje ECB's officielle rentesatser med 25 basispoint efter at have fastholdt disse satser på historisk lave niveauer igennem togethalvt år. Siden da har Styrelsesrådet fortsat inddraget valutalån, hvorved minimumsbudprisen på Eurosystemets primære markedsoperationer nu er fastlagt på 3,25 %.

Når man ser på den seneste udvikling, bekræfter alle de hovedindikatorer for den økonomiske aktivitet i euroområdet, der er blevet tilgængelige i løbet af 2006, Styrelsesrådets vurdering af, at den økonomiske vækst har fået fart på og desuden er blevet bredere funderet og fastholdt, med støtte hovedsagelig fra den indenlandske efterspørgsel.

Med hensyn til forbrugerpriserne vil HICP-inflationsraterne, på trods af et fald i de seneste måneder, forblive på forhøjede niveauer over gennemsnitligt 2 % i 2006.

Hvad angår 2007, viser inflationsrisiciene stadig en opadgående tendens. Disse risici omfatter især en større lønstigning end forventet på grund af, at arbejdsmarkedet er i fremgang, og en større påvirkning end ventet fra tidligere prisstigninger på olie. Vurderingen af disse fremherskende risici bekræftes, når der krydstjekkes med den valutariske analyse, på baggrund af den vedvarende dynamik i pengemængde- og kreditvæksten, den rigelige likviditet og, set ud fra et mellemlangt perspektiv, en vedholdende stigningstendens i den underliggende vækstrate i pengemængden. Dette er noteret i Kommissionens rapport. Pengepolitiske udviklinger kræver derfor en udvidet overvågning, særligt når man tager de forbedrede økonomiske forhold og kraftige udviklinger på ejendomsmarkedet i mange dele af euroområdet i betragtning.

Som jeg sagde offentligt på vegne af Styrelsesrådet efter vores seneste beslutning, vil der stadigvæk være belæg for en fortsat inddragelse af valutalån, hvis vores antagelser og grundlæggende perspektiver bekræftes. Styrelsesrådet vil derfor fortsat overvåge alle udviklinger meget nøje for at sikre prisstabiliteten på mellemlang og lang sigt.

Hvad angår skattepolitikken, tyder budgetudviklingerne i 2005 og 2006 og planerne for 2007 på yderligere, om end langsomme, forbedringer i budgetbalancerne. Dette bør imidlertid ikke give anledning til efterladenhed. Det er stadig af afgørende betydning, at den budgetmæssige konsolidering styrkes under det nuværende opsving, og at konjunkturmedløbende politikker undgås, der ellers ville øge tilliden både på markedet og hos befolkningerne.

Med hensyn til strukturreformer bifalder jeg Europa-Parlamentets synspunkt om, at omfattende strukturreformer er nødvendige for at øge den potentielle vækstrate i euroområdet og understrege fremdriften i den pågående bedring i økonomien. I den henseende udgjorde de reformtiltag, der blev iværksat i forbindelse med den fornyede Lissabon-strategi, yderligere et velkomment skridt i den rigtige

retning. En succesrig gennemførelse af nationale reformer med det formål at fjerne stivhed og manglende effektivitet i eurolandene ville forbedre ØMU'ens gnidningsløse funktion og lette udførelsen af ECB's fælles pengepolitik.

I Deres forslag til beslutning rejser De en hel del spørgsmål, der har relevans for ECB, og jeg vil gerne forsikre Dem om, at vi vil overveje dem med stor omhu. Jeg vil gerne fremkomme med vores vurdering af to spørgsmål her og nu, set i lyset af deres aktualitet og de synspunkter, jeg og mine kolleger i Direktionen har udvekslet med Dem om disse spørgsmål.

I forslaget til beslutning bliver ECB anmodet om at udføre yderligere analyse af hedgefondsområdet - et punkt, De har understreget. Midt i den stigende interesse for hedgefondsaktiviteter synes jeg, at det ville være unfair ikke at nævne deres rolle i forbindelse med udvidelse af markedslivviditeten, at sørge for betydelige diversifikationsmuligheder for investorer og at støtte økonomisk fornyelse og nytænkning. Når det er sagt, er det klart, at der er potentielle risici for den økonomiske stabilitet på grund af deres meget hurtigt voksende tilstedeværelse i det økonomiske system, og det er endnu ikke blevet afprøvet, om de ville forstærke flygtigheden på markedet eller udgøre større modpartsrisici i et mindre venligt miljø på det økonomiske område. På den baggrund vil ECB afgjort følge op på Deres anmodning om yderligere analyse. Det er muligt, at vi vil konkludere, at der virkelig er noget, der taler for en udbygning af de nuværende rammer, som i alt væsentligt er afhængige af de finansielle institutioners årvågenhed, og disse er selv under opsyn med hensyn til deres modpartsrisici i forbindelse med hedgefonde. Men jeg bemærker også, at en hvilken som helst udbygning i den retning bør aftales på internationalt niveau og især på basis af en passende transatlantisk diskussion.

Hvad angår betalings- og afviklingsspørgsmål, vil jeg gerne først takke Europa-Parlamentet for den udtrykte opbakning til at indføre systemet Target II inden november 2007. Som integreret betalingssystem til håndtering af store beløb vil man med Target II sørge for effektivitetsgevinster og forbedret likviditetsforvaltning i bankerne. I den henseende vil jeg gerne henvise til det øgede pres for også at få en integreret platform til afregning af værdipapirtransaktioner i euro. I koordinering med Kommissionen og i tæt samarbejde med markedet undersøger Eurosystemet derfor i øjeblikket muligheden for at oprette en Eurosystem-infrastruktur, der kan yde den service at afvikle værdipapirer i centralbankpenge. En beslutning om, hvorvidt der skal tilbydes en sådan service, kaldet "Target II Securities", ventes i begyndelsen af 2007. På detailbetalingsområdet støtter vi stærkt bestræbelserne på at etablere et fælles eurobetalingsområde (Single Euro Payment Area - SEPA). Vi hilser Kommissionens initiativ om et direktiv om betalingserviceydelser velkommen, og jeg ser meget frem til Parlamentets indsats for hurtigt at vedtage dette direktiv for at hjælpe bankvæsenet med at indføre SEPA-betalingsinstrumenter fra den 1. januar 2008.

Jeg takker for Deres opmærksomhed og står nu til rådighed for besvarelse af Deres spørgsmål.

(Bifald)

Kurt Joachim Lauk, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Lad mig starte med at sige, at vi - som det fremgår af betænkningen - generelt forholder os positivt over for det, Den Europæiske Centralbank har ydet i det seneste år. Det er særligt vigtigt, at Den Europæiske Centralbanks uafhængighed har været sikret og også bliver ved med at være det.

Det har vist sig, at den moderate rentepolitik har været med til at højne konjunktoren, selv om den moderate rentepolitik ofte er blevet kritiseret i de senere år. Vi mener, at det nuværende renteniveau, som er historisk lavt, sagtens, hvis situationen kræver det, kan hæves en smule for at styre tendenserne til inflation.

Vi ser positivt på Den Europæiske Centralbanks holdninger til de nødvendige strukturreformer i medlemsstaterne, som Den Europæiske Centralbank hele tiden efterspørger. Det er det rigtige at gøre, da en inflation vil skade især mellem- og lavindkomsterne. En højere inflation vil betyde, at disse mennesker vil blive fattigere, og det er vi imod.

Vi er også positive over for den holdning, formanden for Den Europæiske Centralbank giver udtryk for med hensyn til udviklingen af de europæiske børsmarkeder. Det er nødvendigt at sikre, at de europæiske børser konsolideres inden for Europa og ikke bare overtages udefra, f.eks. af USA. Det er den eneste måde, vi kan forhindre, at den amerikanske Securities and Exchange Commissions bestemmelser og Sarbanes-Oxley Act implementeres i Europa ad bagdøren. Vi har gode og gennemsigtige markedsbestemmelser i Europa, og disse er tilpasset vores europæiske situation og bør ikke undermineres.

Hvad angår beretningen, har vi støttet, at Den Europæiske Centralbank ikke politiseres. Derfor er PPE-DE-Gruppen klart imod offentliggørelse af Den Europæiske Centralbanks afstemningsresultater. Det vil føre til en politisering, fordi afstemningsresultaterne vil blive diskuteret bagefter. Vi er også imod at lade udpegelsesproceduren blive diskuteret offentligt, da de kvalificerede kandidater vil blive snakket ihjel. Vi kan derfor ikke tilslutte os disse to ting, da de vil medføre en politisering af Den Europæiske Centralbank.

Vi vil derimod gerne understrege, at Den Europæiske Centralbank, hvis den vil blive markedsoperatør inden for betalingsafvikling og clearing af betalinger og afdragsordninger som led i Target II, skal være indforstået med at være underlagt en vis form for ledelse. Ledelse af den art mangler stadig at blive udviklet. På den måde kan Den Europæiske Centralbank bevare sin uafhængighed, og resultatet er en stabil økonomisk politik, som baner vejen for strukturreformer i Europa.

Ieke van den Burg, for PSE-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Jeg vil ikke lade mig friste til på min gruppes vegne at komme udførligt ind på første del af hr. Trichets tale og på det, som hr. Lauk netop sagde. Lad mig nøjes med at sige, at jeg er glad for, at vi nu regelmæssigt kan føre en sådan dialog med Dem om politiske anliggender, for også hr. Lauks holdning er selvfølgelig en politisk holdning. En sådan dialog havde vi også for nylig, og jeg synes, vi skal fortsætte den. Efter min mening er betænkningen udtryk for, at denne dialog er modnet, idet den tager særdeles seriøse emner op, bl.a. forbindelsen mellem monetær politik og makroøkonomisk politik, som er meget vigtig for vores gruppe. Jeg vil nu koncentrere mig om to eller tre punkter, som specifikt er drøftet.

Hr. Trichet! For det første er jeg meget glad for det, De sagde om hedgefonde, og for Deres tilsagn om virkelig at analysere dem bedre og behandle dem meget mere seriøst. For et par uger siden tog vi meget udtrykkeligt dette op i dialogen. Dengang var De noget mere tilbageholdende. Derfor er jeg glad for, at De nu er meget tydeligere - jeg har engang i en anden sammenhæng kaldt det de finansielle markeds sorte hul - fordi dette sorte hul bliver stadig større og helt klart også skal lukkes gennem tilsynet med finansielle markeder og gennem stabilitet.

For det andet er der udnævnelsen af ECB's direktionsmedlemmer. Den havde vi i foråret en diskussion om i anledning af udnævnelsen af Jürgen Stark. Dengang understregede vi - fordi vi ikke havde noget imod personen, den kvalificerede person Stark, men ville tale om proceduren - at vi ville se på det uafhængigt af udnævnelsesproceduren og komme tilbage til det i denne betænkning, hvilket vi nu gør.

Jeg synes, det er ærgerligt, at PPE-DE-Gruppen ikke vil være med til at forbedre denne udnævnelsesprocedure ved at gøre den mere fuldt udviklet og forbedre den rolle, som Europa-Parlamentet kan spille. Jeg er dog glad for, at Den Liberale Gruppe og andre grupper i hvert fald kan støtte det. Jeg håber, at vi kan gøre fremskridt inden den næste udnævnelse, som for øvrigt først finder sted i 2009/2010. Det er meget vigtigt, fordi det ikke må være sådan, at store lande har en kvalificeret plads, og at det derfor i dette tilfælde kun afgøres i forbundskanslerkontoret i Berlin, hvem der er en god kandidat.

For det tredje er der Target II. Vi har nu helt klart valgt endnu ikke at indtage en holdning hertil, ej heller til den adfærdskodeks, som Kommissionen forbereder. Vi vil dog ganske nøje se på, hvad De vil gøre og allerede nu meddele, at hvis ECB og eurosystemet får en aktiv, udøvende rolle her, skal der være et ordentligt tilsyn og en demokratisk beslutningsproces. Det er vi blevet enige om.

Jules Maaten, for ALDE-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Denne betænkning er faktisk som sagt altid en lejlighed til endnu en gang at se rigtigt, ikke blot på Den Europæiske Centralbanks årsberetning, men også på, hvor vi som Parlament står i debatten om den monetære politik. Jeg må sige, at min gruppe denne gang følger en traditionel kurs, nemlig den kurs, som vi også i de forløbne år har fulgt på dette punkt. For det første er vores kurs tydelig, hvad angår den monetære politik. Den Europæiske Centralbanks uafhængighed må ikke påvirkes, der må ikke være noget politisk pres, og vi skal undgå, at den monetære politik i Europa, i eurozonen, politiseres.

Tilliden til Den Europæiske Centralbank skal efter vores opfattelse styrkes. I september 2005 blev der fastsat et inflationspres på 2,6 %, og Den Europæiske Centralbank handlede rigtigt ved at forhøje den historisk meget lave rentefod. Prisstabilitet er Den Europæiske Centralbanks prioritet, og det skal fortsat være sådan, som det er beskrevet i traktaten. Alligevel mener vi, og det vil vi fortsat mene, at større gennemsigtighed er mulig. Det sagde Christopher Huhne for øvrigt allerede for seks år siden, da han var ordfører på dette område. Jeg påskønner i øvrigt Den europæiske Centralbanks bestræbelser på dette punkt, og at formanden overværer plenarmødet, er jo noget ganske andet - selv om det er de samme

mennesker - end når han er på besøg hos os i Økonomi- og Valutaudvalget. Dette påskønner vi i høj grad. Jeg tror også, det er uikt, at det sker.

Alligevel foregår en stor del af Den Europæiske Centralbanks beslutningsproces i et for os mørkt værelse. Nu ønsker vi naturligvis ikke, at hele Europa-Parlamentet og BBC er til stede ved ECB's direktionmøder, men vi vil dog gerne have at vide, hvilke argumenter der er for eller imod en truffet beslutning, og om denne beslutning er truffet enstemmigt eller ej, således at markedet bedre kan vurdere den monetære politik.

Endelig anmoder vi om en reform af udnævnelsesproceduren for ECB's direktionsmedlemmer. Vi synes, at vi skal ophøre med den nuværende de facto-fordeling af ECB-pladser baseret på medlemsstaters størrelse. Det behøver ikke være en stor offentlig debat, men det forekommer os virkelig at være et bedre system at vælge mellem flere kandidater.

Jacky Henin, for GUE/NGL-Gruppen. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Eftersom vi drøfter Den Europæiske Centralbanks beretning, vil jeg gerne henvende mig med et par ord til dens formand.

Hr. Trichet, De er allerede ved at give nyt liv til et meget ringe system for alle Europas folk. De har - uforvarende, ellers ville det have været almindeligt kendt - formodentlig været den bedste forkæmper for "nejtet" fra det franske og det hollandske folk til EU's forfatningstraktat, og vi takker Dem for det.

Principperne, hvorpå Den Europæiske Centralbank er grundlagt, er allerede i sig selv en hindring for vækst i euroområdet, men når der er vækst, på trods af Deres handlinger, skaber den få eller ingen job og kommer kun de rigeste i samfundet til gode. Den Europæiske Centralbank hævder at have stoppet inflationen. I virkeligheden har arbejder- og middelklasserne set deres købekraft falde brat, mens de rige aldrig har været så rige som nu. De forfægter den værste form for kapitalisme, aktionærernes, og den, der forarmer middel- og arbejderklasserne. Dag efter dag ødelægger Deres træghed over for USA's svage dollarpolitik tusinder af faglærte job i industrien, som skaber værditilvækst i euroområdet. De repræsenterer banken for utilfredshed og massearbejdsløshed.

Af alle disse grunde må vi bryde med en Europæisk Centralbank, der styres af de finansielle markeder, og som ikke har forbindelse til folkenes vilje i Unionen. Vi har et påtrængende behov for en ny traktat, der giver Den Europæiske Centralbank ansvar på beskæftigelses-, uddannelses- og forskningsområderne, med alt under vores Parlaments og de nationale parlamenters strenge kontrol. Denne nye traktat skal nødvendigvis erstatte den økonomiske stabilitetspagt med en social fremskridtspagt for beskæftigelse og vækst, der skal genoplive de offentlige udgifter i hele Unionen til sundhed, undervisning, uddannelse, sociale boliger, kultur, transport og infrastruktur.

Med disse beslutninger vil vi være i stand til at genskabe det europæiske folks tillid. Hvis dette ikke blev tilfældet, ville kløften mellem vores institutioner og de forskellige folk fortsætte med at blive større. Velstandsforskellene mellem folkene i Unionen og mellem borgere i et enkelt land ville fortsætte med at stige, og det ville derfor fremme ekstremisme og antieuropæisk nationalisme.

John Whittaker, for IND/DEM-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Her sidder vi igen og fortæller Den Europæiske Centralbank, hvordan den skal gøre sit arbejde! Dette strider ikke blot mod ånden i traktaten, hvor det fastslås, at ECB er uafhængig, det er i det store og hele også spild af tid, fordi ECB som altid vil lytte høfligt, men med rette ikke tage meget til efterretning. ECB har faktisk selv, uden at lytte til Parlamentet, problemer nok med at finde en rentesats, der passer 12 forskellige økonomier, der snart bliver til flere.

Problemet med én størrelse, der passer alle, forsvinder ikke. I øjeblikket oplever de store økonomier i euroområdet en lidt større vækst, men den er skrøbelig, hvilket hr. Trichet vil give mig ret i. Når den bliver usikker, vil hans problem med at vælge den rigtige rentesats blive mere kritisk. Reelt set vil ECB være tvunget til at vælge mellem inflation i Tyskland eller tilbagegang i Sydeuropa, med alle de alvorlige indvirkninger dette vil have på landenes statsgæld.

Gad vide, hvilket råd Parlamentet vil give til den tid.

Jean-Claude Martinez (NI). - (FR) Hr. formand, hr. formand for Den Europæiske Centralbank! I salen her i går forhandlede vi om brystkræft, og ingen syntes at bekymre sig om kampen mod inflation. Dvs. at når det drejer sig om liv og død, prioriterer vi anderledes: Vi finder ud af, hvad der virkelig er vigtigt.

Er kampen mod inflation alligevel virkelig det vigtigste inden for økonomien? At begynde vores betænkning med en reference til Centralbankens Fader-lignende uafhængighedsstatus efterfulgt af prisstabilitetens Søn-lignende status, i håbet om at velstandens Helligånd vil stige ned fra De Forenede Stater, kan være godt for Centralbankens uafhængighed, men det er skidt for folket. Personligt forstår jeg fuldt ud, hr. Trichet, at De er bundet af pengemængdemålene 1, 2 og 3 og af behovet for finjusteringer og styring af rentesatser. Men selv i Milton Friedmans hjemland sidder Chile tilbage med et budgetoverskud på 1 %, hvorimod USA selv tager en budgetmæssig overdosis. Jeg vil derfor slutte med at stille det rigtige spørgsmål: Blot fordi vores tyske bedstemoder havde en inflationsagtig diabetes i 1920'erne, betyder det så, at hele Europa 80 år senere skal på en budget- og valutamæssig sukkerfri diæt?

Alexander Radwan (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. formand for Den Europæiske Centralbank! PPE-DE-Gruppen støtter Den Europæiske Centralbanks holdning vedrørende monetær stabilitet. Vi må ikke falde for fristelsen og forpligte Den Europæiske Centralbank til at tage sig af områder, hvor nationalstaterne svigter, f.eks. vedrørende økonomiske og sociale reformer. De områder kan Den Europæiske Centralbank ikke gøres økonomisk ansvarlig for, og den har heller ikke råd til det. Her er det nødvendigt, at nationalstaterne endelig varetager deres opgaver.

Vi går også ind for Den Europæiske Centralbanks uafhængighed - Den Europæiske Centralbank skal være politisk uafhængig og føre en uafhængig pengepolitik, og sådan skal det være allerede fra udvælgelsesproceduren. Jeg ved ikke, hvordan dagens afstemninger falder ud, men jeg kan sige, at Det Europæiske Folkeparti går ind for, at der ikke sker politisering allerede fra udvælgelsesproceduren, og at gennemsigtigheden i den foreslåede form ikke er til nogen hjælp. Den Europæiske Centralbank har mange andre redskaber, den kan bruge i sin dialog, og den anvender dem også, ligesom andre centralbanker verden over gør det. Der er bred opbakning hertil i Parlamentet.

Med hensyn til uafhængighed vil jeg gerne tilføje, at vi kæmper for pengepolitikens uafhængighed, men jeg håber også, at Den Europæiske Centralbank er klar over, at uafhængigheden heller ikke må overdrives. Vi har i flere år haft en diskussion med Den Europæiske Centralbank om *clearing and settlement*, især med fru Tumpel-Gugerell, og jeg vil gerne minde om, at Den Europæiske Centralbank har påbegyndt en dialog med CESR om dette emne, og at der nu sættes en dialog i gang med markedsdeltagerne.

Lad mig understrege, at vi ikke er imod denne dialog. Det er muligt, at den vej, som Den Europæiske Centralbank foreslår og også går, i sidste ende er den rigtige. For os handler det ikke om materiel vurdering, men den vej, Den Europæiske Centralbank går for at blive en del af markedet, kan ikke vælges uden nogen form for tilsyn og uden nogen forbindelse til den politik, der føres. Det er derfor, vi har efterspurgt dette så meget - vi har brug for ledelse, et regelsæt for dette område, og forhåbentlig er det også det, afstemningen i dag vil afspejle.

Vi kan ikke have en situation, hvor Parlamentet og Kommissionen overvejer at udarbejde et direktiv, en passende ramme, og at Den Europæiske Centralbank så påstår, at det ikke vedkommer den, og Centralbanken blot går den vej, som den selv finder korrekt. Der er ingen grund til at overdrive her - når det handler om pengepolitik, har De vores støtte.

Robert Goebbels (PSE). - (FR) Hr. formand! Siden sin oprettelse har Den Europæiske Centralbank udført sin primære mission, nemlig kampen mod inflation. Inflationsraterne er derfor forblevet lavere i euroområdet end i USA og Storbritannien. Offentligheden tager fejl, når den tror, at euroen har fået priserne til at ryge i vejret. Der var rigtignok tale om en inflationsbølge under overgangen til euroen, hovedsagelig inden for catering- og detailsektorerne, hvor priserne blev rundet lidt for meget op. Når det er sagt, har den underliggende inflation siden denne bølge af begejstring i starten generelt været under kontrol. Prisboomet på olie- og gasmarkedene er udtryk for et eksternt chok, som EU har meget lidt kontrol med. Da euroen er steget i forhold til dollaren, som stadig er den valuta, hvori råstoffer noteres, har chokket imidlertid været mindre alvorligt for euroområdet end for amerikanerne.

Euroen er faktisk et skjold, der har beskyttet hele Europa under begivenheder som f.eks. krigen i Irak, krigen i Afghanistan og endda den 11. september 2001. Uden euroen ville mange europæiske valutaer have været under pres og truet det indre marked med kollaps. Som hr. Zapatero bemærkede, ville Spanien aldrig have været i stand til at trække sine tropper ud af Irak, hvis dets valuta havde været pesetaen i stedet for euroen. Selv om euroen har tjent Europa godt, og selv om jeg ønsker ECB tillykke med det

udførte arbejde, er jeg stadig overbevist om, at ECB kan gøre det bedre. Hr. Trichet og hans kolleger tillægger kampen mod inflation stor betydning, idet inflationsrisiciene forbliver meget begrænsede.

På den anden side nægter ECB sin støtte til EU's generelle økonomiske politikker og begrundes sin indstilling dermed, at det foreskrives i forfatningstraktaten, at en fastholdelse af prisstabilitet er den eneste mulige støtte for Europas generelle økonomiske politik. ECB er uafhængig og vil vedblive at være det, selv uden hr. Radwan's støtte. Det er en anden grund til at være åben over for dialog. De, som er uafhængige, hr. formand, kan tillade sig at bibeholde et mere aktivt samarbejde med Eurogruppen, f.eks. med henblik på at opnå en økonomisk udvikling i Europa, der er mere bæredygtig. Vækst og stabilitet er de to fødder, der bevæger Europa fremad.

Wolf Klinz (ALDE). - (DE) Hr. formand! Jeg takker hr. Trichet og hans kolleger for det gode samarbejde indtil nu. Den Europæiske Centralbanks årsberetning er et meget vigtigt dokument for Parlamentet og er grundlaget for diskussionen om principielle pengepolitiske spørgsmål. Det er ikke for ingenting, at formanden for Økonomi- og Valutaudvalget har taget et personligt ansvar som ordfører i forbindelse med dette emne.

Den Europæiske Centralbanks stilling og hovedopgaver er imidlertid udsat for voldsomme diskussioner her i Parlamentet, og det er netop det, vi lige har oplevet igen. Derfor undrer det ikke, at der skulle mange kompromisforslag til, før der kunne opnås noget nær en fælles holdning i udvalget. Personligt finder jeg det beklageligt, at Den Socialdemokratiske Gruppe trods disse kompromiser undlod at stemme ved den afsluttende afstemning i udvalget. Det viser, hvilke problemer, Den Socialdemokratiske Gruppe stadig har med nogle af punkterne i betænkningen. Den Liberale Gruppe støtter Den Europæiske Centralbanks uafhængighed uden undtagelser.

Bankens hovedopgave er og bliver at sikre euroens stabilitet. Hidtil har banken varetaget denne opgave rigtig godt, og der må på ingen måde ske nogen opblødning af hverken uafhængigheden eller prisstabiliteten. Derfor må der heller ikke i fremtiden finde nogen form for politisk pres sted, og direktionen skal sammensættes ud fra rent faglige kriterier og ikke ud fra nationalitet.

Ashley Mote (NI). - (EN) Hr. formand! Endnu en gang er det nødvendigt at henlede opmærksomheden på det faktum, at ECB fortsætter med at trykke store antal 500-euro-sedler, som kun er til gavn for dem, der ophober usselt mammon eller hvidvaske penge. Faktisk er trykfanget endda steget på det seneste. Og dog har *Sunday Times* i London for nylig offentliggjort en omfattende artikel, der indeholder mange detaljerede oplysninger om brugen af disse sedler i Spanien, Italien og Grækenland, direkte med det formål at hvidvaske penge. Den eneste mulige konklusion, vi kan drage, er, at ECB er aktivt involveret i medvirken til hvidvask af penge.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke en positiv mening om Den Europæiske Centralbanks aktiviteter i 2005. Jeg vil også gerne klart fremføre, at Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet fuldt ud støtter og respekterer Centralbankens uafhængighed. Vi mener, at denne uafhængighed er en *sine qua non* for at kunne føre en hensigtsmæssig valutapolitik inden for Den Økonomiske og Monetære Union. Den garanterer også værdien af vores fælles valuta.

Jeg vil nu gerne fremhæve tre spørgsmål, som længe har været under forhandling her i Parlamentet. For det første er den relative betydning af de to søjler i valutapolitikken, som ECB anvender, stadig uklar. Jeg refererer her til pengeforsyningen i modsætning til andre oplysninger om den fremtidige inflation. Resultatet er, at vi ikke ved, om eller i hvilket omfang udviklinger i pengeforsyningen udgør en afgørende faktor for ECB i dens fastsættelse af rentesatser. En fastlæggelse af klare regler på dette område ville forbedre gennemsigtheden i og effektiviteten af valutapolitikken.

For det andet er en klar fortolkning af ECB's mandat, som fastlagt i traktatens artikel 105, stk. 1, tvingende nødvendig. Særligt er ECB nødt til at oplyse, hvordan den agter at opfylde sine traktatforpligtelser til at støtte EU's økonomiske politik, mens den samtidig bibeholder prisstabiliteten, og hvilke ressourcer den agter at trække på til dette formål. Jeg gør opmærksom på, at der i traktaten klart skelnes mellem disse to mål, og at disse derfor ikke kan anses for at erstatte hinanden. Hvis ECB indtog en klar holdning til dette spørgsmål, ville det være muligt at undgå misforståelser med hensyn til, om ECB er ansvarlig eller ej for at nå andre mål end prisstabilitet.

For det tredje tager ECB fejl i sin fortolkning af de inflationskriterier, der anvendes ved bedømmelse af, hvor forberedte de nye medlemslande er på at træde ind i euroområdet. I traktaten anføres det klart, at referencepunktet bør være den gennemsnitlige inflationsrate i, og jeg citerer: "de tre medlemsstater,

der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet". I traktaten nævnes ikke noget om de laveste priser. ECB har defineret prisstabilitet som en inflationsrate under 2 %, men tæt på 2 %. Ved bedømmelse af graden af forberedthed hos kandidatlandene anvender ECB imidlertid en anden definition, nemlig gennemsnittet for de tre lande, der har den laveste inflation. Der kan ikke findes to forskellige definitioner på den samme traktatbestemmelse, og jeg opfordrer derfor ECB til at afklare situationen.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Hr. formand, hr. formand Trichet, mine damer og herrer! Forelæggelsen og forhandlingen i Parlamentet af Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2005 er den regnskabsaflæggelse, der gør Centralbankens uafhængighed forenelig med den demokratiske kontrol med banken.

Jeg vil kort komme med tre bemærkninger om den monetære politiks indvirkning, behovet for finansiel integration og Direktionens fremtidige sammensætning.

Målene for den monetære politik er at kontrollere inflationen og bidrage til de økonomiske målsætninger i almindelighed. Ved udgangen af 2005 hævede ECB efter to år uden at have gjort noget rentesatserne, inflationen blev på to tiendedele over de 2 %, og der kom en beskedent vækst i euroområdet på 1,4 %.

Dette er de makroøkonomiske data, men resultaterne af den monetære politik gør det nødvendigt at se nærmere på dette forhold, idet man efter min mening på den ene side skal undersøge de betydelige interne divergenser med hensyn til inflation og vækst mellem medlemsstaterne i euroområdet. Det er vigtigt for at vurdere den monetære politiks indvirkning og især for at sikre, at der ikke opstår vedvarende uligevægt. For det andet er det også nødvendigt med viden om, hvordan disse valutapolitiske betingelser overføres til markedet, i særdeleshed til de små og mellemstore virksomheder.

I 2005 offentliggjorde Den Europæiske Centralbank sin første beretning om den finansielle integration i euroområdet, og det lykønsker jeg den med. Det er et meget vigtigt bidrag. Den hurtige globalisering medfører ændringer på markederne og for de finansielle produkter, der rejser nye udfordringer. Da den fælles mønt blev udformet, kunne systemets risici klares ved hjælp af valutapolitiske instrumenter. Nu er der behov for nye initiativer. Det er derfor vigtigt at komme videre med Den Økonomiske og Monetære Union for at nå nye mål, men også for at fastholde den monetære politiks effektivitet i forbindelse med de nye risici.

Hvad angår sammensætningen af Direktionen, går jeg ind for en større parlamentarisk kontrol for at opnå større professionalisme og kompetence samt et kønsperspektiv, hr. formand. På fotoet af bankens ledelsesorgan er der kun én kvinde.

Jean-Claude Trichet, Den Europæiske Centralbank. - (FR) Hr. formand! Kan jeg få lov til at sige et par ord, eftersom der er bragt flere spørgsmål på bane?

Jeg vil allerførst gerne takke de ærede medlemmer. Jeg har været meget opmærksom på den nøjagtige beskaffenhed af de bemærkninger, iagttagelser og anbefalinger, der er fremsat over for os.

Hvad angår uafhængighed, vil jeg gerne på vegne af alle medlemmer af Direktionen og Styrelsesrådet sige, hvor vigtigt det er at høre så mange parlamentsmedlemmer anføre, hvor afgørende det er for Den Europæiske Centralbank at være uafhængig. Jeg må tilstå, at vi ganske givet ikke ville have været i stand til at give den europæiske økonomi sine specielle valutamæssige og økonomiske betingelser uden den troværdighed, vi er tildelt i kraft af dette uafhængighedsprincip, som anerkendes af Deres Parlament, af hele verden og af alle markedsdeltagere, hvor i verden de så måtte befinde sig. Bankens uafhængighed er fastlagt i traktaten, den er et anerkendt faktum, og den er en af Europas grundlæggende værdier.

Jeg takker endnu en gang alle de parlamentsmedlemmer, der har udtrykt sig så klart på dette punkt.

Jeg vil nu berøre nogle af de andre punkter, der er blevet nævnt, og som for et antal parlamentsmedlemmer er ganske væsentlige. Jeg er nødt til at sige, at spørgsmålet om udnævnelse af direktionsmedlemmer er et spørgsmål, der bør rettes til de ledende afdelinger, især Rådet, fordi de har ansvaret for sådanne sager. Vi bliver udpeget i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, og, som De ved, er det ikke kun Parlamentet, der udtrykker en kvalitetsvurdering af de forskellige personer, der er impliceret, det gør også vi i Styrelsesrådet. Jeg ved, at Parlamentet ud over sin rådgivende rolle også gerne vil have ansvar for selve beslutningen. Jeg respekterer det synspunkt. Jeg er klar over, at ECB skal lade Parlamentet og Rådet diskutere emnet, forudsat at der er fuld sikkerhed for absolut uafhængighed og fravær af politisering, for hvis institutionen skulle lide under politisering, ville den helt klart ikke være i stand til

at levere det, den skal levere, nemlig prisstabilitet, noget der også afhænger af, at den nyder almindelig troværdighed, så inflationsforventningerne kan fast forankres.

Med hensyn til de forskellige bemærkninger om dialogen mellem Parlamentet og ECB synes jeg, at dialogen er forbedret, hvad angår både hyppighed og gensidig påvirkning, og jeg vil tage alle bemærkningerne her i dag til nøje efterretning inklusive dem, der omhandlede ledelsen af vores eventuelle sikkerhedssystem Target II. I forbindelse med dette spørgsmål, som ligger både Dem, hr. Radwan, og andre parlamentsmedlemmer meget på sinde, vil jeg sige, at vores håb - og det er virkelig et igangværende arbejde - var at maksimere fordelene ved den europæiske integration i kølvandet på den succesrige indførelse af euroen, eftersom det står klart, at det at have et enkelt afregningsinstrument til rådighed for værdipapirer udstedt i euro utvivlsomt ville skabe fremgang.

Det andet mål ville være at maksimere afregningseffektiviteten, hvilket sandsynligvis ville kræve afregning af kontantbeløb og værdipapirer på den samme it-plattform, ifølge det, der teknisk set betegnes som en "integreret model".

Det tredje spørgsmål, som er vigtigt set ud fra vores eget synspunkt, er, hvordan man kan maksimere Centralbankens kontrol med bankkonti, der åbnes i vores egne bøger. Vi går stærkt ind for det, idet vi mener, at løsninger, der undgår at tvinge centralbankerne til at outsource styringen af deres konti, ikke ville være gode løsninger.

Disse er de tre hovedårsager til, at vi arbejder på denne sag gennem en dialog med markedet, hvilket er meget væsentligt, og, naturligvis, med Parlamentet.

En række andre punkter er blevet nævnt. Jeg vil ikke vende tilbage til spørgsmålet om hedgefonde, der er fremført af især fru van den Burg. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt vi er tilstrækkeligt gennemsigtige og åbne, hvad angår kommunikation, gentager jeg, at vi ikke tager beslutninger alene bag lukkede døre. Kommissæren og formanden for Eurogruppen, Jean-Claude Juncker, bliver inviteret til alle møder i Styrelsesrådet. De bliver også inviteret hver 14. dag til vores redegørelser og drøftelser, så de kan være så tæt som muligt på de beslutninger, der tages. Jeg har selv adgang til at give møde for Eurogruppen hver måned. Tre gange om måneden er der altså mulighed for at udveksle synspunkter og få så fuldstændigt et indblik som muligt i, hvordan beslutningsprocessen virkelig fungerer. På den baggrund finder jeg, at vi har det mest velorganiserede kontaktsystem i hele verden. Det er ikke noget nyt, for det var sædvane i Bundesbank, Banque de France og et antal andre centralbanker. Lad os ikke undervurdere dets betydning. I nogle af bemærkningerne har man glemt at tage dette i betragtning.

Med hensyn til gennemsigtigheden i vores model for valutapolitikken befinder vi os i en situation, hvor vi siger, at vores primære mål er prisstabilitet, for det er, hvad traktaten foreskriver. Vi sætter en aritmetisk definition på prisstabilitet som inflationsrater under og tæt på 2 %, hvilket alle er klar over. Vi har en todelt strategi, som er meget klar. I den henseende er vi meget mere gennemsigtige og præcise. Vi stiller en større målestok til rådighed til måling af vores præstationer, end andre søstercentralbanker gør. Jeg ønsker ikke at henvise til nogen specifik af disse, men på den anden side af Atlanten er der en søstercentralbank, som har sine egne meget gode grunde til at indtage en anden holdning til definitionen af prisstabilitet, hvad angår klarheden af det mål. På den baggrund er vi meget gennemsigtige. Hele verden ved, at vi er gennemsigtige, og det er en af grundene til, at inflationsforventningerne er forankret på linje med vores definition af prisstabilitet, hvilket er et grundlæggende resultat.

Hr. formand! Jeg vil gerne kort svare nogle parlamentsmedlemmer. Det faktum, at vi er troværdige, og at vores forudsigelser om inflation svarer til vores definition på prisstabilitet, giver den europæiske økonomi særligt gunstige betingelser på det finansielle område.

Jeg vil bede de medlemmer, som har kritiseret vores valutapolitik og anklaget den for at være for ortodoks, om ganske enkelt at huske, hvad rentesatserne i deres lande var for markeder med mellemlang og lang kredittid, før euroen blev indført. I virkeligheden gik inflationsforudsigelserne ud fra en inflationsrate, der var meget højere end den, vi nu selv kan garantere europæerne. Det bør bemærkes, at en lav inflation først og fremmest er en afgørende faktor for de fattigste dele i vores samfund, eftersom deres købekraft bevares derved. Jeg bemærkede desuden, at mange medlemmer bad os forblive meget årvågne på dette område. Jeg er derfor helt overbevist om, at der eksisterer et meget enkelt forhold mellem vores primære formål, som det er pålagt i traktaten, og artikel 105.

At opfylde vores primære formål er en nødvendig, men ikke tilstrækkelig forudsætning for, at vi kan bevæge os i den retning, som alle her i salen ønsker, hvilket naturligvis vil sige vækst og beskæftigelse.

Prisstabilitet er en nødvendig forudsætning for bæredygtig vækst og for skabelse af vedvarende beskæftigelse.

Hvis jeg har tid, vil jeg komme med to eller tre andre bemærkninger. Angående 500-euro-sedlen er jeg overhovedet ikke enig i den bemærkning, hvor det blev antydnet, at vi aktivt skulle medvirke til hvidvask af penge. Som De ved, var pengesedler med stort pålydende en stærk tradition i mange af de lande, der er en del af euroområdet, og vi besluttede ikke at foretage drastiske ændringer af de forskellige traditioner. Så sedlen bruges i nogle lande, men ikke i andre. Den forbliver en valgmulighed, og vi besluttede ikke at eliminere muligheden for de lande og økonomier, som var vant til det.

Jeg tror, at jeg har dækket alle de andre spørgsmål, der er blevet rejst. Imidlertid nævnte hr. Whittaker vinklen med "én størrelse, der passer alle". Europa er en vældig stor kontinental økonomi, og fra den 1. januar næste år, når Slovenien kommer med, vil euroområdet omfatte 315 millioner indbyggere. Det lader sig sammenligne med 300 millioner i USA og udgør således en økonomi af samme størrelsesorden. Når man måler spredning, standardafvigelse for vækst og inflation på statsniveau i stater af forskellig størrelse, vil man se, at resultaterne er omtrent de samme for begge økonomiers vedkommende. Dette er ikke almindeligt kendt, men det er værd at bemærke, eftersom det synes at være karakteristisk for en meget stor kontinental økonomi.

Det betyder ikke, at vi skal appellere til vedvarende forskelle, og det er ét af de emner, vi har diskuteret, især i Eurogruppen. Vi er nødt til at overveje dette spørgsmål, men på den anden side ville det sandsynligvis være forkert at glemme, at der altid er forbundet en vis spredning med størrelsen af den omhandlede økonomi.

Hr. formand! Jeg tror, jeg har dækket de fleste af de spørgsmål, der er stillet, men jeg står naturligvis stadig til rådighed for Parlamentet.

Formanden. - Tak, hr. Trichet.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 11.30.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). - (FR) Fru Berès' betænkning om Den Europæiske Centralbanks årsberetning (for 2005) er skuffende, fordi den ikke i tilstrækkelig grad understreger behovet for politisk overvejelse af brugen af euroen som støtte for vækst og beskæftigelse.

I en verden, der bliver mere og mere kompleks, og som er præget af en ekstremt voldelig krig på det økonomiske og sociale område, er det ikke at have en omfattende politisk forhandling af høj kvalitet om dette emne en fejl nu, men det kan senere vise sig at have været en forsømmelse. Den Europæiske Centralbank og dens formand, hr. Trichet, må ikke glemme den kendsgerning, at artikel 105 i traktaten, der grundlægger Det Europæiske Fællesskab, klart angiver, at Det Europæiske Centralbanksystem skal støtte EU's økonomiske politikker, uden at dette må være til skade for prisstabilitetsformålet. På et tidspunkt, hvor stigninger i råstof- og energipriser forårsager naturlige inflationsspændinger på verdensplan, er vi nødt til at reflektere over den betydning, denne situation har på vores indre marked og vores fælles valuta. Samtidig må vi spørge os selv, om ikke tiden er kommet til at udvikle euroen, så den, ud over at være en i sandhed bemærkelsesværdig teknisk succes, også bliver en politisk valuta.

4. Støtte til udvikling af landdistrikterne fra ELFUL - Direkte betalinger inden for den fælles landbrugspolitik (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

- betænkning af Jan Mulder for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (KOM(2006)0237 - C6-0237/2006 - 2006/0082(CNS)) (A6-0319/2006) og

- betænkning af Lutz Goepel for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om forslag til Rådets forordning om regler for frivillig graduering af direkte betalinger som fastsat i forordning (EF)

nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landmænd og om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 (KOM(2006)0241 - C6-0235/2006 - 2006/0083(CNS)) (A6-0315/2006).

Lutz Goepel (PPE-DE), ordfører. - (DE) Hr. formand! Ifølge dagsordenen skulle vi have forhandling om og også afslutte denne forhandling om både hr. Mulders og min betænkning her til morgen.

Nu er der præcis 18 minutter til afstemningen. Det er unfair over for vores jordbrugere og landmænd at påbegynde en sådan forhandling for derefter at afslutte et så vigtigt emne om frivillig graduering på 20 % - dvs. en politik, hvor en femtedel af de direkte betalinger, som tilkommer landmændene, skal omstruktureres eller reduceres - i eftermiddag med en eller anden tilfældig afstemning.

Jeg anmoder om, at denne forhandling udsættes til november.

(Bifald)

Formanden. - (EN) Beder De om udsættelse af forhandlingen eller afstemningen?

Lutz Goepel (PPE-DE), ordfører. - (DE) Hr. formand! Hvornår er det, denne forhandling skal finde sted? Vel ikke nu, i de 15 minutter, der er tilbage? På vegne af min gruppe og mine kolleger anmoder jeg om, at vi udsætter forhandlingen. Jeg ved godt, at et sådant forslag normalt skal stilles 24 timer før forhandlingen, men 24 timer tidligere vidste jeg ikke, at Parlamentet ikke holder sin dagsorden.

(Bifald)

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Hr. formand! På vegne af Den Socialdemokratiske Gruppe kan jeg uforbeholdent støtte ordførerens, hr. Goepels, forslag om at udsætte forhandlingen og afstemningen til mødeperioden i november.

Niels Busk (ALDE). - Hr. formand! Jeg er trådt i stedet for Jan Mulder i dag, som er fraværende af private årsager, og jeg vil meget gerne også på vegne af min gruppe støtte hr. Goepels' forslag. Og så vil jeg samtidig rette en kritik mod formandskabet. Det er helt uanstændigt, at dette særdeles vigtige punkt - som det var nødvendigt, også af tidsmæssige grunde, at vi fik behandlet i denne uge - nu bliver maltrakteret på denne måde og får en sådan behandling. Så derfor støtter jeg hr. Goepels' forslag om at udsætte både forhandling og afstemning.

Neil Parish (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg bakker fru Batzeli, hr. Goepel og hr. Busk op. Denne forhandling er meget vigtig: Den drejer sig om selve fremtiden for den fælles landbrugspolitik. Den vedrører alle EU-landene, men ingen mere end Det Forenede Kongerige. Eftersom vi skal nå vores fly i eftermiddag, er det simpelthen umuligt at debattere den nu. Vi er ganske enkelt nødt til at udsætte forhandlingen og afstemningen til november. Jeg håber, De vil godtage dette forhold.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). - (DE) Hr. formand! Også jeg vil på vegne af min gruppe støtte ordførerens forslag. Når man ser på betænkningen, vil selv den uindviede nå frem til den konklusion, at det blot er en formel sag. Men bag dette gemmer der sig - som allerede nævnt af hr. Parish - en grundlæggende overvejelse om finansiering af landbrugspolitikken i de kommende år og også Parlamentets stilling i dette spørgsmål. Derfor skal vi forhandle om det på et fornuftigt tidspunkt, hvor vi har tid nok til det. Vi kan ikke bare maltraktere det på den måde.

Derfor støtter jeg forslaget og beder om, at De tager forslaget til efterretning og forelægger betydningen af denne diskussion for Præsidiet. Måske er Præsidiet slet ikke bevidst om det.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Hr. formand! Jeg vil blot gerne sige, at jeg støtter forslaget om at udsætte denne forhandling og den tilhørende afstemning til november af netop de grunde, der er nævnt, nemlig at det er for vigtig en sag til at blive hastet igennem på et kvarter eller lidt mere.

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne anmode om, at vi blot stemmer om forslaget, sådan at De også kender Parlamentets anbefalinger. Men derudover kan vi også stemme om udsættelse alene. Beslutningen om, hvornår emnet igen kan sættes på dagsordenen, er naturligvis Formandskonferencens og i sidste ende hele Parlamentets anliggende. Men personligt er jeg for at udsætte begge dele. Måske kan vi stemme om det og så se, hvad Parlamentet ønsker.

Reimer Böge (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne tilslutte mig ordførerens forslag og det, hr. Swoboda har sagt. Som ordfører for den finansielle planlægning gør jeg imidlertid opmærksom på, at dette ulyksalige forslag beror på Rådets konklusioner, og at Kommissionen var forpligtet til at udarbejde et forslag til denne såkaldte frivillige graduering.

Vi har under forhandlingerne om den finansielle planlægning udtrykkeligt forbeholdt os vores position i forbindelse med lovgivningsproceduren, og det er præcis det, ordføreren nu varetager. I lyset af emnets betydning finder jeg det passende at opfordre Rådet til, når forhandlingen er blevet udsat, at være til stede ved den næste forhandling og bekræfte, at det vil være tilfældet.

Janusz Wojciechowski (UEN). - (PL) Hr. formand! På vegne af Gruppen Union for Nationernes Europa ønskede jeg simpelthen at sige, at jeg også fuldt ud støtter hr. Goepels forslag. Betænkningerne er vigtige, og de fortjener at blive forhandlet på et seriøst møde, ikke under disse forhold. Jeg støtter fuldt ud hr. Goepel.

Formanden. - Argumenterne har overbevist mig. Som formand for dette møde foreslår jeg, at vi ændrer dagsordenen ved at trække den fælles forhandling om hr. Mulders og hr. Goepels betænkninger tilbage.

(Parlamentet var indforstået med at trække de to betænkninger tilbage fra dagsordenen for mødedagen)

Lutz Goepel (PPE-DE), ordfører. - (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne sige tak til alle politiske partier og grupperinger.

(Bifald og latter)

Formanden. - Vi er nået til en fornuftig løsning. Forhandlingen vil finde sted på et mere passende tidspunkt, under mere optimale vilkår.

(Mødet blev midlertidigt afbrudt kl. 11.20 og genoptaget kl. 11.40)

FORSÆDE: Josep BORRELL FONTELLES

Formand

5. Velkomstord

Formanden. - Mine damer og herrer, før vi går over til afstemning om budgettet, vil jeg gerne nævne, at formanden for det chilenske deputerkammer, hr. Antonio Leal Labrín, i dag befinder sig her hos os i den officielle loge.

(Bifald)

Hr. Leal Labrín ledsages af de chilenske parlamentsmedlemmer hr. Gonzalo Duarte Leiva og hr. Germán Becker Alvear. Vi byder dem velkommen og takker dem for deres besøg.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Hr. formand! Dette er faktisk et procedurepunkt og også en påmindelse om artikel 188 i forretningsordenen. Efter mødet i Præsidiets har vi lige erfaret, at den israelske regering gerne vil udelukke fru Le Pen fra de politiske drøftelser i den israelske delegation. Hun er medlem af denne delegation og er det i debattens, dialogens og åbenhedens ånd.

Jeg vil gerne udtrykke vores tak til hr. Brok for hans helt igennem korrekte holdning og sige meget klart, at da hr. Krivine på lignende vis blev udelukket efter den amerikanske regerings beslutning, var vi, uanset vores forskellige holdninger, helt enige om, at det ikke var op til værtsregeringen at bestemme, hvordan delegationen fra Europa-Parlamentet skulle sammensættes.

Jeg vover derfor at håbe, at De som garant for alle EU-parlamentsmedlemmernes rettigheder vil være opsat på at gøre dette klart for de israelske myndigheder.

Martin Schulz (PSE). - (DE) Hr. formand! De bør give ordet til hr. Brok først, da han gerne vil sige noget om emnet. Derefter vil jeg gerne have lov til at komme med min holdning, hvorfor jeg anmoder om at få ordet efter hr. Brok.

Formanden. - Formandskonferencen har besluttet at udskyde ad hoc-delegationens besøg til Libanon, Israel og Palæstina, hvilket jeg håber tilfredsstillende den bekymring, der er kommet til udtryk.

Tak, fordi De har gjort plenarforsamlingen opmærksom på dette spørgsmål.

Carlos Carnero González (PSE). - (ES) Hr. formand! De ved, at jeg forsøger at være alvorlig i mine indlæg, og eftersom det står i forretningsordenen, at alle de dokumenter, der officielt behandles her i Parlamentet, skal være tilgængelige på alle de officielle sprog, gør jeg opmærksom på den kendsgerning, at jeg skal stemme om ændringsforslag, der kun foreligger på tre sprog, nemlig engelsk, fransk og tysk. Det er tre meget respektable sprog, ligesom de øvrige.

Da dette derfor kan skabe problemer i fremtiden, gør jeg opmærksom på, at denne tekst ikke er tilgængelig på alle de officielle sprog, og naturligvis heller ikke på mit.

Formanden. - Sekretariatets tjenestegrene har oplyst mig, at de er sikre på, at det foreligger på alle sprog, herunder Deres og mit. Hvis jeg har forstået Dem ret, tænker De ikke på de tekster, vi skal stemme om, men på afstemningslisten. Denne liste er som sædvanlig tilgængelig på tre sprog, men de tekster, vi skal stemme om, findes på alle sprogene, dvs. at vores forretningsorden ikke er blevet overtrådt. Vi vil dog se nærmere på spørgsmålet med henblik på senere møder i plenarforsamlingen.

Elmar Brok (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Tillad mig at komme med en bemærkning, da jeg gerne vil afvise kommentarerne fra gruppen bagved. Alle parlamentsmedlemmers rettigheder sikres på samme måde. Hvis vi skal foretage en rejse i en region som denne, er balance essentielt, og hver detalje af rejsen skal forberedes professionelt.

At det denne gang ikke har været mulig at tage af sted på det planlagte tidspunkt, skyldes tekniske overvejelser. Derfor skal rejsen tages op igen på et senere tidspunkt. Vi bør ikke tillade, at Le-Pen-gruppen lægger noget hemmeligt og mystisk i det, som ikke er der, og jeg vil gerne på det skarpeste afvise deres udsagn.

Formanden. - Sagen er, at Formandskonferencen, efter at have lyttet til Dem, har besluttet at udskyde denne ad hoc-delegations besøg. Sådan forholder det sig altså. Alt andet er et spørgsmål om opfattelser og fortolkninger, og hver især kan gøre sig sine egne overvejelser.

6. Afstemningstid

Formanden. - Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

6.1. Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget - Regnskabsåret 2007 (afstemning)

Formanden. - Mine damer og herrer! Jeg understreger, at i henhold til traktatens bestemmelser skal forslag til ændringer, der vedrører de såkaldte ikkeobligatoriske udgifter, for at kunne vedtages opnå flertal blandt Europa-Parlamentets medlemmer, dvs. 367 stemmer. Med hensyn til ændringsforslag, der vedrører obligatoriske udgifter, er det tilstrækkeligt med et flertal af de afgivne stemmer.

Før afstemningen ønsker hr. Elles at foreslå nogle tekniske ændringer.

James Elles (PPE-DE), ordfører. - (EN) Hr. formand! Det er godt at få afstemningen om 2007-budgettet i gang.

Før vi begynder på afstemningen om Parlamentets førstebehandling, vil jeg gerne bekendtgøre, at der skal foretages et mindre antal tekniske justeringer. I stedet for at læse en meget lang liste over numre op er listen over tekniske justeringer vedlagt vores stemmelister. Efter afstemningen vil disse justeringer blive foretaget af de pågældende afdelinger og inkluderet i mødereferatet.

(Parlamentet vedtog de af hr. Elles foreslåede tekniske ændringer)

(Før afstemningen om Sektion D)

Louis Grech (PSE), ordfører. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne meddele, at beslutningen vil blive tilpasset i overensstemmelse med resultatet af afstemningen om budgetændringerne. Evt. nødvendige tekniske korrektioner vil derfor blive foretaget af Mødetjenesten.

(Parlamentet gav sin tilslutning)

6.2. Forslag til det almindelige budget 2007 (Sektion III) (afstemning)

6.3. Forslag til det almindelige budget 2007 (Sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII) (afstemning)

Før afstemningen om afsnit 31:

Jacky Henin (GUE/NGL). - *(FR)* Hr. formand! Da det aldrig er blevet bevist, at Manpower-løsningen med hensyn til at skaffe sessionshjælpere var billigere, ansat for ansat og arbejdstime for arbejdstime, og da Parlamentet konstant forsøger at lave besparelser, foreslår vi at hjælpe det ved i slutningen af punkt 31 at tilføje følgende sætning: "afvise løsningen med at anvende vikarbureauer til erstatning for sessionshjælpere som for dyr".

(Bifald)

(Parlamentet forkastede det mundtlige ændringsforslag)

Før afstemningen om ændringsforslag 7:

Louis Grech (PSE), ordfører. - *(EN)* Hr. formand! Jeg vil gerne foreslå, at teksten i betænkningens punkt 58 erstattes med følgende tekst: "Bemærker forbedringen i kontrollen med gennemførelse af EU's budget i dens budgetafstemning; beder de relevante udvalg undersøge oprettelse af struktur og procedure for udførelse af anvendelsesvurderingen for 2007 sammen med specialudvalgene; dette vil også være en hjælp i forberedelsen af budgetgennemgangen i 2008-2009; beder generalsekretæren smidiggøre logistikken for at organisere regelmæssige kontrolmøder i overensstemmelse med de prioriteter, der defineres af de omhandlede udvalg".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS ROCA

Næstformand

6.4. Fiskerflåder fra regioner i Fællesskabets yderste periferi (afstemning)

6.5. 50-året for opstanden i Ungarn (afstemning)

Før afstemningen om betragtning J:

Michael Cramer (Verts/ALE). - *(DE)* Hr. formand, mine damer og herrer! Selv om den foreliggende beslutning trækker paralleller til den ungarske opstand og andre modstandskampe i Østeuropa, er der ikke refereret til opstanden i DDR den 17. juni 1953, hvor der blev strejket og demonstreret i mere end 700 byer og kommuner, begivenheder, som blev slået ned af sovjetiske panservogne. Derfor vil jeg gerne tilføje følgende i betragtning J:

Hr. formand! "idet vi anerkender den historiske og politiske forbindelse mellem opstanden i Ungarn i oktober 1956 og forskellige andre former for modstand og modstandsbevægelser, som f.eks. massedemonstrationerne i Østtyskland i juni 1953, demonstrationerne i Poznań i Polen i juni 1956, Foråret i Prag i 1968, Solidaritetsbevægelsens fødsel i Polen i 1980 og demokratibevægelser i det tidligere USSR, særligt blandt de baltiske folkeslag;"

(Bifald)

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

6.6. Moldova (Transnistrien) (afstemning)**6.7. Georgien (Sydossetien) (afstemning)****6.8. Eksport af farligt affald til Afrika (afstemning)****6.9. Strafferetlig beskyttelse af miljøet (afstemning)****6.10. Euro-Middelhavsassocieringsaftalen EF/Syrien (afstemning)****6.11. Nairobi-konferencen om klimaændringer (afstemning)****6.12. Transport ad indre vandveje (afstemning)****6.13. Offentlig-private partnerskaber og fællesskabslovgivningen om offentlige kontrakter og koncessioner (afstemning)**

Vedrørende afsnit 45:

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). - (FR) Hr. formand! Undskyld, men De har desværre glemt den originale ordlyd af punkt 45.

Formanden. - Mange tak for Deres konstruktive bemærkning, men vi har stemt om det pågældende ændringsforslag, hvorfor vi ikke skulle stemme om den tekst, De henviser til.

6.14. Udstationering af arbejdstagere (afstemning)

Før afstemningen om ændringsforslag 7:

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Hr. formand! Ordføreren og skyggeordførerne er blevet enige om, at teksten skal lyde: "considers that for ensuring", osv.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

6.15. Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2005 (afstemning)

Før afstemningen om ændringsforslag 7:

Alexander Alvaro (ALDE). - (DE) Hr. formand! Må jeg komme med en ganske kort indskudt bemærkning, da det drejer sig om en ikke helt uvigtig beretning, og spørge, hvor berettiget en afstemning er, hvis under halvdelen af medlemmerne er til stede? Jeg vil ikke spille Parlamentets tid, det har den tidligere formand allerede gjort rigeligt.

Formanden. - Ja, hr. Alvaro, jeg forstår Deres bekymring, men vi har konstateret, at vi er beslutningsdygtige i henhold til forretningsordenen, og afstemningerne er gyldige.

Før afstemningen om ændringsforslag 11:

Pervenche Berès (PSE), ordfører. - (FR) Hr. formand! I forbindelse med ændringsforslag 12 vedrørende "the post market" (eftermarkedet), stillet af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, ønsker vi at stille et mundtligt ændringsforslag.

Hr. formand! Jeg siger dette på engelsk. I stedet for "sin egen udligningsinfrastruktur" bør vi sige "en udligningsinfrastruktur".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Formanden. - Hermed afslutter vi afstemningerne.

Neil Parish (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil blot gerne takke Dem overordentligt for den hurtige og effektive måde, hvorpå De har styret tingene, siden De overtog formandssædet.

Formanden. - Det er den slags taler, vi kan lide at høre, når vi sidder i formandssædet!

(Latter)

Brian Crowley (UEN). - (EN) Hr. formand! Dette blot for at sige, at jeg begik en fejl under den sidste afstemning. Jeg troede, at vi stemte om ændringen i stedet for sidste afstemning om Berès-betænkningen. Jeg stemte imod, hvor jeg burde have stemt for. Dette er blot til protokollen. Tak for Deres effektivitet.

7. Stemmemforklaringer

Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget - Regnskabsåret 2007

Gerard Batten, Nigel Farage, Jeffrey Titford og Thomas Wise (IND/DEM), skriftlig. - (EN) Det Forenede Kongeriges Uafhængighedsparti stemte for hver eneste reduktion i eller annullering af betalinger, især dem, der vedrører subsidier og propaganda, ud fra det princip, at disse midler ikke burde have været anvendt til disse formål.

Hvad angår Euronews, så er det grov propaganda, og medierne bør holde sig uafhængige.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. - (EN) Rygning dræber en halv million EU-borgere om året. I hele EU er rygning den største årsag til sygdomme og lidelser, der kan undgås. Det er skuffende, at ændringsforslag 376, 489 og 529 blev forkastet (232 stemmer for, 333 stemmer imod). Støtten til tobaksdyrkning i EU skal indstilles.

Betænkning af Elles (A6-0358/2006)

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg undlod at stemme i forbindelse med ændringsforslag 3, fordi jeg ikke var helt sikker på hensigten med den undersøgelse, der var foreslået i punkt 23, men jeg støtter fuldt ud selve punkt 23.

Jan Andersson, Anna Hedh og Inger Segelström (PSE), skriftlig. - (SV) Vi ønsker, at budgettet skal bidrage til en holdbar social, økonomisk og miljømæssig udvikling for EU i overensstemmelse med Lissabon-strategien. Vi har derfor valgt at støtte de ændringsforslag i afstemningen, hvor forskning, udvikling og uddannelse prioriteres. Vi ønsker dog ikke at støtte de ændringsforslag, som giver flere penge til direkte landbrugsstøtte og eksportbidrag til landbrugsprodukter, da denne støtte allerede er overdimensioneret. Denne støtte resulterer også i et ineffektivt landbrug, som skader miljøet, og som gennem dumping af overskud bidrager til at øge kløfterne mellem fattige og rige i verden.

Vi ønsker heller ikke at give penge til støtte til tobaksdyrkning, da dette direkte bidrager til folkesundhedsproblemer. Vi mener, at denne støtte hurtigt skal trappes ned for inden for kort tid helt at fjernes. De penge, som spares derigennem, kan dermed anvendes bl.a. til foranstaltninger til mindskelse af brugen og afhængigheden af tobak.

Brigitte Douay (PSE), skriftlig. - (FR) Torsdag den 26. oktober vedtog Parlamentet førstebehandlingen af EU's budget for 2007. Med en ramme på 120 milliarder euro afspejler det for første gang, at det nye økonomiske perspektiv for 2007-2013 er blevet anvendt. Det blev vedtaget i maj 2006, men ikke godkendt af de franske socialdemokrater, som mente, at det ikke ville gøre det muligt at reagere over fremtidens store udfordringer.

I denne sammenhæng har 2007-budgettet vist sig at være meget beskedent, svarende til 1,04 % af EU's BNI.

De mange begrænsende faktorer for EU, både internt og internationalt, har fået Parlamentet til at udpege prioriteringsområder, der skulle hjælpe europæerne til en bedre forståelse af den værditilvækst, EU giver.

Den Socialdemokratiske Gruppe i Parlamentet har derfor besluttet at stemme for 2007-budgettet, idet den har modtaget forsikringer vedrørende sine prioriteringer i relation til Lissabon- og Göteborg-strategierne. Disse prioriteringer omfatter især uddannelse, undervisning, forskning og

bæredygtig udvikling. Genoplivningen af kommunikationspolitikken og nye pilotprojekters opståen er også opmuntrende tegn for EU's fremtid.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. - (PT) Jeg har stemt imod ændring 811 vedrørende programmerne for udvikling af landdistrikter og imod ændring 3 til punkt 23, fordi de betyder begrænsning i finansieringen til udvikling af landdistrikter og hindring for "frivillig graduering", sådan som denne er foreslået af Kommissionen.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. - (EN) Med dette budget formår man igen ikke at finde penge til at indfri vores forpligtelser, især i forbindelse med vores begyndende fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og vores udviklingspolitik. EU's evne til at spille en rolle på globalt plan hindres af "smågniere" hjemme i vores nationale hovedstad. Det bærer de et tungt ansvar for.

Hvad angår to detaljer, vil jeg stemme imod ændringsforslaget fra vores ultranationalistiske og katolske fundamentalister fra Polen, der slår kraftigt til lyd for modstand mod tvungne aborter. Jeg er naturligvis modstander af den slags idéer, men EU støtter ikke sådan et program. Det er snarere et forsøg på at indføre amerikansk, evangelisk kristen skinhellighed i EU's udviklingspolitik, og der skal opponeres imod det af selv samme grund.

Desuden ønsker jeg ordentlig kontrol med udgifterne og valuta for pengene. Men nogle forfølger disse krav som en måde, hvorpå kommissionspersonale kan bindes til alt for bureaukratiske regler, der besværliggør og hindrer arbejde snarere end at hjælpe.

Hélène Goudin (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Junilisten mener, at EU's budget skal begrænses til 1,00 % af medlemslandenes gennemsnitlige BNI. Jeg har derfor valgt at stemme nej til samtlige stigninger, som Europa-Parlamentet har foreslået, samtidig med at Junilisten hilser de få besparelser, som enten Budgetudvalget eller enkelte medlemmer har stillet som ændringsforslag, velkommen.

Der er en hel del beklagelige budgetposter, men Junilisten beklager i særdeleshed den store støtte til EU's landbrugspolitik, Samhørighedsfonden og fiskeindustrien samt de budgetposter, som indeholder støtte til forskellige former for informationskampagner.

Junilisten mener endvidere, at der skal gøres noget ved Europa-Parlamentets konstante rejseri mellem Strasbourg og Bruxelles, samt at Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget skal nedlægges.

I denne uge (23. oktober 2006) konstaterede EU's Revisionsret for 13. gang i træk, at den ikke kan garantere, at mere end en lille del af EU's budget anvendes korrekt eller til det, det var afsat til.

Hvordan kan dette vanvid, hvor blot en lille del af de tildelte finansielle midler år efter år kan garanteres at blive brugt til det, de var afsat til, fortsætte?

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Vi gentager vores kritik af centrale elementer i forhandlingsstrategien og i Europa-Parlamentets prioriteringer for 2007-budgettet, idet vi dog finder det vigtigt at fremhæve, at nogle af vores forslag er vedtaget. Det gælder således følgende:

- øgede midler til Den Europæiske Socialfonds konvergensforanstaltninger,
- foranstaltninger til fremme af samarbejde og partnerskaber mellem mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder,
- beskyttelse og bevarelse af skove, med foranstaltninger og aktioner til overvågning og forebyggelse af skovbrande,
- fremme, bevarelse og beskyttelse af kulturarven, herunder Cistercienserruten og steder omfattet af UNESCO's verdensarvliste,
- fremme af samarbejde mellem landbrugsorganisationer og landbrugets andre aktører for at skabe ny dynamik i landdistrikterne og fremme af familielandbruget og af små og mellemstore bedrifter og unge landbrugeres bedrifter,
- undersøgelser og rapporter om børnearbejde i EU, udflytninger og beskæftigelse, fælles mønt, priser på basale goder og bankernes gebyrer og kommissioner og de nye teknologiers betydning for arbejdsmiljø og erhvervsrelaterede sygdomme,

- oplysning og afklaring om sæsonarbejderes rettigheder, når de beskæftiges uden for deres oprindelsesland.

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. - (EN) Vi er imod en fortsat udvidelse af EU-budgettet, som allerede i dag er for omfattende, og hvor en stor del af midlerne går til forkerte formål. Der synes i dag at være en vekselvirkning mellem nye mål for EU og krav om finansiering via EU. Dette indebærer nye krav om betalinger fra medlemslandene, men også at nye midler bliver overført til et system, som er bureaukratisk, ineffektivt og komplekst. Imidlertid er der mange prisværdige initiativer, der finansieres via budgettet, og vi støtter rimelige ændringer i eksisterende midler. Men vores modstand mod et konstant stigende budget ligger fast, og vi har derfor valgt at stemme imod betænkningen i den afgørende afstemning.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), skriftlig. - (FR) Denne afstemning er svar på en uacceptabel, flerårig budgetramme. En detaljeret undersøgelse af budgetoverskrifterne viser en himmelråbende utilstrækkelighed i bevillingerne til mange områder som f.eks. forskning, innovation, store teknologiprojekter som f.eks. Galileo og de store transeuropæiske net. Med det foreliggende budget vil vækstincitamentet i Europa ikke blive fremmet.

Hjælpen fra Europa til landene i Syden, Afrika og Maghreb-landene er lysår fra den udviklingspolitik, der burde iværksættes som en hastesag for at tackle ekstrem fattigdom og en ind- og udvandring, der er ude af balance.

Det er bydende nødvendigt at udtænke en Europaskat, der kan garantere et højt niveau af egne ressourcer til et Europabudget, som endelig kan matche det, der står på spil.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Vi sidder nu igen og vedtager et budget, som ikke indfrier de forpligtelser, der er indgået af EU-institutionerne. Dette er i særlig grad tilfældet i forbindelse med udenrigs- og sikkerhedspolitik og udviklingspolitik. Det vil uundgåeligt styrke den opfattelse i verden, at EU er meget ringe, når det drejer sig om at lade handling følge på ord.

Når det er sagt, så hilser jeg det velkommen, at man i budgettet lægger vægt på ordentlig kontrol og det at få valuta for pengene.

Betænkning af Grech (A6-0356/2006)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Hr. formand! Jeg beklager, at der ikke var tale om en deling i afstemningen om punkt 18 og 44 i Grech-betænkningen, da jeg ville have stemt imod dem. Visse medlemmer af Budgetudvalget foretager konstant bagtroksaktioner mod beslutninger taget af stats- og regeringscheferne i relation til de tre arbejdspladser for Parlamentet. Det er sandt, at det at have tre steder får omkostningerne til at stige. At kalde disse omkostninger "overflødige" er imidlertid mildt sagt upassende. Decentralisering har også nogle meget positive indvirkninger på parlamentsmedlemmerne og på Parlamentet. Desuden er det en veritabel fornærmelse af administrationen at bringe det spørgsmål på bane, at det skulle være nødvendigt for vores tjenestemænd at være til stede i Strasbourg under plenarmøderne dér. Jeg ved, at administrationen er meget omhyggelig i sin udvælgelse af de tjenestemænd, den udsender.

Jeg ville også have stemt imod punkt 44, som ikke synes særlig godt om "Strasbourg-erfaringerne". Jeg protesterer imod implikationerne i dette punkt. Ved at købe de tre bygninger i Strasbourg, som det ikke ejede, har Parlamentet faktisk gjort en god handel. Dette er en ekstremt velovervejet udgift, som til forskel fra lejeudgifter vil muliggøre store offentlige besparelser. Jeg ville ønske, at en række medlemmer af Budgetudvalget var kommet med en mere objektiv bedømmelse, især da de er påbudt at respektere beslutninger vedrørende Parlamentets sæde, hvad enten de kan lide dem eller ej.

Betænkninger af Elles (A6-0358/2006) og Grech (A6-0356/2006)

Bastiaan Belder (IND/DEM), skriftlig. - (NL) Ordførerne hr. Grech og hr. Elles foretrækker med rette en øget effektivitet ved drøftelsen af budgettet for 2007.

Opstilling af prioriteter er ligeledes et nødvendigt og fornuftigt element i hr. Elles' strategi. Dette betyder imidlertid ikke automatisk, at der skal afsættes flere penge til de prioriterede budgetposter. Det er snarere de ikkeprioriterede budgetposter, der fortjener en mere kritisk behandling. I de fleste ændringsforslag foretrækkes det desværre alligevel, at de budgetterede midler øges.

Hvad angår flersprogethed, glæder det mig, at der også på dette område lægges vægt på at øge effektiviteten. Omkostningsbesparende foranstaltninger må dog ikke føre til, at flersprogetheden trues.

Alt i alt er det godt, at der i overensstemmelse med Rådets holdning er lagt større vægt på et effektivt og mere sparsommeligt budget. Det er den vigtigste grund til, at jeg støtter hr. Grechs beslutningsforslag.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark og Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. - (SV) Vi har i dag stemt for betænkninger om EU's budget for 2007. Vi hilser anstrengelserne for, at skatteyderne skal få mere værdi for deres penge, velkommen. Endvidere støtter vi investeringerne i forskning og udvikling samt ambitionen om at styrke EU som global aktør. Vi afviser dog forslaget om at øge bevillingerne til landbrugsstøtten og regionalstøtten. Som altid er vi også skeptiske over for centralt udarbejdede kampagner og opinionsdannelse.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for betænkningen om bevillinger til Parlamentet. Jeg beklager imidlertid, at der ikke var tale om en deling i afstemningen om punkt 18 og 44, da jeg ville have stemt imod dem.

En række medlemmer af Budgetudvalget foretager konstant bagtroksaktioner mod beslutninger taget af stats- og regeringscheferne i relation til Parlamentets tre arbejdspladser, nemlig Strasbourg, Luxembourg og Bruxelles. Det er sandt, at dette arrangement får omkostningerne til at stige, men at kalde disse omkostninger "overflødige" er mildt sagt ubesindigt. For parlamentsmedlemmerne såvel som for Parlamentet har decentraliseringen - som et flertal i Budgetudvalget på uretfærdig vis kalder en geografisk spredning - nogle meget positive indvirkninger. Det er en veritabel fornærmelse af Præsidiets og især administrationen at bringe det spørgsmål på bane, at det skulle være nødvendigt for vores tjenestemænd at være til stede i Strasbourg under plenarmøderne dér. Jeg ved, at administrationen er meget omhyggelig i sin udvælgelse af de tjenestemænd, den udsender til Strasbourg.

Jeg ville også have stemt imod punkt 44, hvor man beder administrationen, efter hvad den nedsættende kalder "Strasbourg-erfaringerne", "anvende strengere procedurer, der er både vandtætte og gennemsigtige, når den køber bygninger" ...

(Stemmeforklaringen forkortet i henhold til forretningsordenens artikel 163)

Ændringsforslag C6-0295/2006

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. - (PT) Fiskeriets strukturelle, økonomiske og sociale situation i regionerne i den yderste periferi og oprettelsen af den nye Europæiske Fiskerifond gør det nødvendigt at forlænge de undtagelsesbestemmelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 639/2004, om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik.

Forslaget til Rådets forordning om forlængelse frem til december 2006 for regionerne i den yderste periferi og den praktiske gennemførelse af foranstaltninger vedtaget frem til 2008 bør selvfølgelig vedtages hurtigst muligt, så de kan få den tilsigtede virkning.

Selv om jeg støtter forordningens indhold og formål, beklager jeg, at gennemførelsesplanen for fornyelse og modernisering af fiskerflåderne i den yderste periferi ikke kan virke gennem hele perioden for de kommende finansielle overslag i stedet for den oprindelige tidsramme fastsat til 2008.

Alligevel stemmer jeg for dette forslag til forordning, også fordi det indebærer positiv forskelsbehandling af regionerne i den yderste periferi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Formålet med dette forslag er at forlænge de undtagelsesbestemmelser, som gælder for fiskerflåderne i regionerne i den yderste periferi, frem til den 31. december 2006 og derefter til den 31. december 2007, hvad angår ordningen for til- og afgang og offentlig støtte til fornyelse og modernisering af fiskerflåderne.

Det har derfor været bydende nødvendigt at vedtage dette forslag på grund af fiskeriets strukturelle, økonomiske og sociale situation i regionerne i den yderste periferi, særlig Azorerne og Madeira, hvortil kommer disse regioners permanente vanskeligheder og begrænsninger samt deres meget små markeder og fjerne beliggenhed.

Sagens kerne er, at de eksisterende økonomiske aktiviteter, i dette tilfælde fiskeriet, har en meget stor socioøkonomisk betydning for mange af disse regioner, herunder for at sikre befolkningen frisk konsumfisk.

Da disse undtagelsesbestemmelser er nødvendige, og da flådernes situation er strukturel, ikke konjunkturbetinget - hvilket Kommissionen og Rådet også erkender - må de gøres permanente og indgå i Den Europæiske Fiskerifond for perioden 2007-2013.

Margie Sudre (PPE-DE), skriftlig. - (FR) I dag stemmer Parlamentet under den uopsættelige forhandling om Rådets forordning om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i den yderste periferi. Med forordningen forlænges den gældende forordning med et år.

De væsentligste, autoriserede undtagelser omfatter tilgang af fiskerfartøjer til flåden, offentlig støtte til fornyelse af fartøjer og støtte til modernisering.

I denne forordning tages der hensyn til forholdene i fiskerisektoren i den yderste periferi, hvor der stadig er rigelige fiskeressourcer og et betydeligt udviklingspotentiale. Det ville derfor være uforståeligt og kontraproduktivt at forhindre fiskerflåderne i denne periferi i at drage fordel af sådanne muligheder!

Jeg håber, at de, der er involveret i fiskeri i den yderste periferi, vil være i stand til at udnytte denne nye forlængelse til at udvikle og modernisere flåden.

Ikke desto mindre synes jeg, det er beklageligt, at Kommissionen endnu ikke har fremsat mere langsigtede retningslinjer. Jeg har allerede adskillige gange bedt om en forlængelse af disse undtagelser til længere end 2006. Det ville have været mere fornuftigt at godkende dette forslag fra dag 1 i stedet for at gå til Parlamentet hvert år og bede om endnu et års forlængelse af undtagelserne, som er absolut livsvigtige for fiskeriet i vores periferi.

Forslag til beslutning B6-0548/2006

Glyn Ford (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg støtter denne betænkning. Tragedien ved denne mislykkede opstand, der blev brutalt nedkæmpet af sovjetiske tropper og kostede tusinder livet, er, at den lukkede en vej til udvikling væk fra den sovjetiske undertrykkelse af engagementer med resten af verden, en langsom, men sikker vej til pluralisme og demokrati. I stedet flygtede folk i titusindtal.

Jeg husker, hvordan jeg som seks år gammelt skolebarn blev sendt hen for at hente et ungarsk flygtningebarn, som skulle være i min klasse på min skole i Gloucestershire, på hans første dag. Det at se hans og hans families ulykke og lidelser var nok min første oplevelse af undertrykkelsens konsekvenser for almindelige menneskers liv og fremtid. Jeg har aldrig glemt det.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) KKE's medlemmer af Europa-Parlamentet har hverken stemt for eller imod i forbindelse med 50-årsdagen for opstanden i Ungarn, der udviklede sig til et antikommunistisk hysteri.

Det endelige beslutningsforslag, som fremsættes og støttes af Det Europæiske Folkepartis Gruppe og Den Socialdemokratiske Gruppe, de nyliberale og andre grupper bortset fra GUE-Gruppen, tager det antikommunistiske memorandum til sig, som er taget fra Europarådet og bragt op igen i Europa-Parlamentet.

Begivenheder, der blev støttet og organiseret af imperialismen for at vælte de socialistiske styre, betegnes folkelige opstande og demokratiske bevægelser. Alle, der rasende kæmpede mod socialismen, anses under ét for modstandsfolk og demokrater. Det er tydeligt, at det er de politiske kræfter, som står bag EU, der moralsk og politisk agiterer for at genoplive fascismen i Baltikum og andre lande. De opfordrer til og går i spidsen for et forbud mod kommunistisk aktivitet som i Tjekkiet og tidligere også i andre lande.

Den opfordring, som den barbariske kapitalismes tjenere kommer med i punkt 3 i det frastødende beslutningsforslag om, at "det demokratiske samfund enstemmigt må forkaste den repressive og udemokratiske kommunistiske ideologi ..." er udtryk for deres frygt for denne.

Vi vil gøre alle, der drømmer om det barbariske, udbytende kapitalistiske systems endelige herredømme, opmærksomme på, at den kommunistiske ideologi har skabt de største sociale opstande og vil skabe endnu flere, da den netop kæmper for et samfund, hvor mennesker ikke udnytter mennesker.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. - (PT) En af de væsentligste dyder ved EU's seneste udvidelse er, at den også udvider vores historiske erindring. For de fleste af os er det ungarske oprør i 1956 en fjern hændelse i tid og rum, ja, selv politisk. Optagelsen af lande som Polen, de baltiske stater, Slovenien og Ungarn har imidlertid bragt en anden erindring med sig, der nu i halvandet år har været en integreret del af vores. Heraf følger også en ny geostrategisk definition af vores plads i verden, som vi må gøre os klart og føre up to date, ligesom den betyder en ny og anderledes forståelse af kampen for demokrati i det 20. århundrede.

Dette øjeblik bør naturligvis også tjene som erindring om, at kommunismen ikke var hverken romantisk eller en virkeliggørelse af en utopi. Kommunismens historie er historien om undertrykkelse, vold og umenneskelighed. Det skal vi ikke glemme.

Forslag til beslutning B6-0537/2006

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Europa-Parlamentets beslutningsforslag om situationen i Sydossetien er et udtryk for EU's imperialistiske planer i området. Georgien er som bekendt blot et enkelt skridt fra optagelse i NATO, og Saakashvili-regeringen, der er imperialisternes lakaj, har allerede accepteret, at der oprettes amerikanske baser i landet.

Bag de farisæriske erklæringer om respekt for Georgiens selvstændighed og integritet og fordømmelsen af oprørsbevægelserne i Abkhasien og Sydossetien gemmer sig EU's ønsker om at omringe og lægge pres på Rusland med blikket vendt mod det russiske marked, især energimarkedet, som led i den interne imperialistiske konkurrence og strid.

Lige så ubesværet som EU i dag forsværer Georgiens såkaldte territoriale integritet, vil man måske i morgen undergrave den ved at støtte løsrivelsesbevægelser, som fordømmes i dag, hvis monopolernes strategiske interesser i området kræver dette. Befolkningerne i området har righoldige erfaringer med Fællesskabets interventionspolitik, med opmuntring og støtte til alle former for "interne oprør" og "pisk- og gulerodspolitik". Derfor er de nødt til at drage deres egne konklusioner. De må rejse sig, gøre oprør og afværge den politik, der føres af EU's og de andre imperialistiske magter og de regeringer, der tjener dem.

Forslag til beslutning B6-0545/2006

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg hilser denne afstemning om eksport af giftigt affald til Afrika velkommen. Sagen for nylig, der involverede et hollandsk selskab, som dumpede affald på Côte d'Ivoire, viser, at mange i Europa stadig betragter Afrika som en dumpingplads.

Jeg håber, at de hollandske myndigheder vil prøve alle midler for at få de ansvarlige retsforfulgt.

Betænkning af Hieronymi (A6-0337/2006) (afstemning tirsdag den 24. oktober)

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Fru Hieronymis betænkning har et prisværdigt formål, nemlig at støtte Europas audiovisuelle produktion, som er udsat for hård konkurrence fra f.eks. den amerikanske produktion.

For at nå denne målsætning ønsker man at fremme coproduktioner, støtte koordinerede markedsføringsstrategier og arbejde for EU-produktionernes distribution både på det indre marked og på det internationale marked. Finansieringsrammen lader dog til at være ret begrænset. Netop på grund af de begrænsede ressourcer mener jeg i øvrigt ikke, at det er en god idé også at lade ikkeeuropæiske lande deltage i programmet.

Efter min mening bør den offentlige støtte til denne sektor - såvel på nationalt plan som på europæisk plan - være rettet mod de audiovisuelle produktioner, der informerer og uddanner - dvs. som underviser i snæver forstand - og mod dem, der virkelig er med til at afvikle det nuværende system, hvor Europa bliver kulturkoloniseret af USA. Jeg mener ikke, at betænkningen går langt nok på dette område.

Forslag til beslutning B6-0544/2006

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for denne betænkning. Det står klart, at mange selskaber og enkeltpersoner rutinemæssigt bryder de love, der er indført for at beskytte miljøet. De finder det ofte billigere at betale bøder end at overholde love om dumping eller transport af giftigt affald. Hvis vi ønsker at beskytte miljøet, må vi overveje strafferetligt såvel som civilt søgsmål mod lovovertræderne.

Betænkning af De Keyser (A6-0334/2006)

Hélène Goudin (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Junilisten mener ikke, at EU bør blande sig i andre landes indre anliggender. Det er af principielle årsager vigtigt at følge den politik, vi er gået til valg på. Det er ingen tvivl om, at Syrien bør forbedre sit forhold til Israel.

Junilisten er en ubøjelig modstander af alle totalitære regimer, og vi fordømmer alle lande, som vælger at støtte terrorisme i alle dets former. Det er indlysende, at EU's udenrigspolitik styres af forskellige særinteresser, som visse medlemsstater har i regioner rundt om i verden. Jeg synes, at denne politik er meget upålidelig og destruktiv, hvilket den nuværende betænkning er et godt eksempel på. EU forsøger at påvirke Syriens forhold til sine nabolande, hvilket ikke kan anses for at være acceptabelt.

Jeg vælger at undlade at stemme af principielle årsager.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Vi er naturligvis ikke imod en associeringsaftale med Syrien, der jo er det eneste land i regionen, som EF ikke har indgået en associeringsaftale med. Vi er dog frontalt imod visse væsentlige og centrale dele af betænkningen.

Betænkningen præges af en holdning, der viser, at man ønsker at blande sig i en række forhold, som det kun tilkommer det syriske folk at træffe sin suveræne beslutning om. Parlamentet gør desuden Syrien ansvarligt for situationen i Mellemøsten og fremsætter anklager mod landet, som det aldrig har vovet at fremsætte over for Israel og USA, der er de hovedansvarlige for den farlige og tragiske situation i området. I de målsætninger med aftalen, der opstilles i betænkningen, er også, at Syriens politiske styre skal forandres, og at der skal indføres "en åben og markedsbaseret økonomi". Man ønsker at tvinge Syrien til at efterleve FN's Sikkerhedsråds resolutioner om Libanon, men nævner ikke, at Israel stadig holder syrisk territorium besat, at det angriber Libanon og udøver statsterrorisme over for Palæstina. Man kritiserer Syriens politik og ønsker, at landet skal "tage sin nuværende udenrigspolitik og sit regionale tilhørsforhold op til overvejelse".

Det finder vi ikke acceptabelt.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg hilser denne aftale velkommen. Syrien har meget at gøre med hensyn til forbedring af menneskerettigheder, sit forhold til sine naboer og sin behandling af sine mindretal. Jeg tror imidlertid, at konstruktive aftaler er vejen frem.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. - (NL) Europa skal holde sig på afstand af Syrien. Ikke fordi Syrien ifølge den amerikanske præsident Bush udgør en del af ondskabens akse, men fordi landet undertrykker sin egen befolkning og generer andre unødigt. Syrien har i mange år været et diktatur under ledelse af far og søn El Assad. Mange indbyggere i landet blev nødt til at flygte til udlandet, fordi de ellers ville blive fængslet eller forsvinde sporløst. En organiseret opposition er ikke tilladt i landet. Ikke blot politiske modstandere, men også kurdere og kristne føler sig truet. I nabolandet Libanon var Syrien ansvarlig for en årelang militær besættelse, politiske mord og bevæbningen af Hizbollah. I nabolandet Israel betragtes Syrien som den mest urimelige nabo, som aldrig ønsker fred og forsoning, og her kan man misbruge Syriens optræden som et af argumenterne for ikke at arbejde ihærdigt på en fredsaftale med en palæstinensisk nabostat. Syrien har for nylig i al hemmelighed udleveret en nederlænder af iransk herkomst til Iran. EU's holdning til Syrien fokuserer stadig i for høj grad på gode forbindelser med alle Middelhavslandene og i for ringe grad på demokrati og menneskerettigheder.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Rådets og Kommissionens udtalelser og Europa-Parlamentets forslag er et groft og utilsløret angreb på Syrien, som de vil have til at udtrykke anger over sin politik og underlægge sig imperialismen.

Debatten om indgåelsen af en Euro-Middelhavsassocieringsaftale mellem EU og Syrien udnyttes til at udslynge trusler, der handler om landets standpunkt imod Irak-krigen, solidaritet med den palæstinensiske og libanesiske befolkning og afvisning af at underlægge sig de imperialistiske planer.

EU's optrappede angrebspolitik afslører den egentlige karakter af FN-resolution 1701, idet det på forhånd bekendtgøres, hvilken rolle EU-landenes besættelsestropper skal spille i området.

Betænkningen er den europæiske udgave af den amerikanske propaganda, som tager sigte på Syrien og kalder det et land i ondskabens akse.

Vi stemmer imod betænkningen for at udtrykke vores solidaritet med Syriens og Mellemøstens befolkninger, som de amerikanske og europæiske imperialister har i sigtekornet.

EU, USA og NATO arbejder i fællesskab på at gennemføre NATO's "Mellemøstenplan", der har til formål at undertvinge lande og befolkninger. Vi finder det politisk uacceptabelt at stemme for den pågældende betænkning fra politiske kræfter, som kalder sig venstrefløj, da de tilslutter sig EU's og USA's imperialistiske politik og giver et alibi for at sætte nye krige i gang.

Luis Queiró (PPE-DE), skriftlig. - (PT) I den version, der er forhandlet igennem med Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, er denne betænkning som helhed ganske afbalanceret, men jeg har dog alligevel nogle forbehold.

Hverken politisk eller praktisk har EU mulighed for eller evne til at agere som en verdensmagt. Dertil mangler de militære og finansielle midler, men frem for alt mangler der et mandat. Det betyder dog ikke, at EU skal være et passivt medlem af det internationale samfund. Europa som marked, Europa som finansiell støtte, Europa som modtager af indvandrere, Europa som nabo, alle disse dimensioner gør - eller bør gøre - EU til en udenrigspolitisk partner. Det drejer sig ikke her om de sædvanlige henvisninger til det gode ved *soft power* eller diskussionen om behovet for alternative magtcentre. Jeg tænker på de dimensioner, der bør give EU mulighed for politisk at påvirke og ændre en af de vigtigste regioner i verden, Middelhavsområdet.

EU må på mellemlang sigt vise sig i stand til at udøve den samme virkning på sine naboer dér, som Unionen har udøvet på de lande, der gennem årene har tilsluttet sig. I en anden model må der inden for naboskabspolitikken udøves den virkning, som forventningen om optagelse har givet. Desværre kommer en sådan ambition ikke til udtryk i denne aftale.

Forslag til beslutning B6-0543/2006

Anne Ferreira (PSE), skriftlig. - (FR) Parternes konference i Montreal sidste år sluttede med den mindst mulige beslutning om at fortsætte drøftelserne om Kyoto-protokollen og dens mål efter 2012.

Aftenen før den næste årlige konference er situationen fortsat lige usikker, hvilket udgør en alvorlig trussel mod Kyoto-protokollens fremtid, især efter den nye canadiske regerings udtalelser.

Situationen er ubegribelig og uacceptabel, eftersom antallet af advarselstegn fortsat stiger, og prognoser er sikre på, at udledningerne af CO₂ vil være forøget med mindst 50 % i 2030, hvilket strider imod målene på dette område, som Parlamentet jævnlige beskæftiger sig med.

Der er meget bred enighed i EU, idet Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS) har givet sin støtte til nogle meget ambitiøse mål til bekæmpelse af klimaændringer.

Vi er nødt til at handle hurtigt og træffe beslutninger og iværksætte tiltag, der modsvarer de udfordringer, Europa og verden står over for. Vores reaktion på disse udfordringer er en kraftig drivende kraft bag forskning og teknologisk innovation og bag moderniseringen af vores produktionsfaciliteter.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. - (EN) Et af de vigtigste spørgsmål, verden står over for i dag, er spørgsmålet om klimaændringer, og hvordan det skal håndteres. Det er ikke længere et spørgsmål, der kan vente til i morgen. Tiden er inde til handling. Alle vidnesbyrd fra verdens videnskabsfolk fortæller os netop dette, selv om Bush-regeringen lyver for at holde sine egne eksperter ude af debatten.

Det er den amerikanske regering, der er problemet. Alle er forfærdede over konsekvenserne af den anden Golf-krig for almindelige mennesker i Irak med den nylige vurdering, at flere end 650.000 er døde blandt den civile befolkning. Men det at Kyotoprotokollen ikke underskrives, truer milliarder i hele verden og selve eksistensen af nationer som Bangladesh og Maldiverne. Det vil blive arven efter den nuværende amerikanske regering, medmindre de er parate til at kigge på det igen. Dog er jeg bange for, at ingen er så blinde som dem, der ikke kan se!

Betænkning af Wortmann-Kool (A6-0299/2006)

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Hr. formand! Naiades-programmet for udvikling af indre vandveje og fru Wortmann-Kools betænkning indeholder nogle fremragende elementer. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege behovet for at færdiggøre Rhinen-Rhone-forbindelsen. Denne forbindelse er en ekstremt vigtig rute, der vil gøre det muligt at forbinde Sydfrankrig og det vestlige Middelhav

med Rhinen-Main-Donau-bækkenet og dermed med de nye vækstmarkeder i Central- og Østeuropa hele vejen ud til Sortehavet. Efter min mening skal dette program prioriteres højt, og jeg håber, at de ressourcer, der bliver tilvejebragt i forbindelse med programmet, først og fremmest vil blive afsat til færdiggørelse af denne forbindelse - og jeg er udmærket klar over de tekniske og miljømæssige vanskeligheder, der knytter sig til forbindelsen, men jeg betragter dem ikke som uoverstigelige.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. - (PT) I fru Wortmann-Kools betænkning foreslås helt relevant, at transport ad indre vandveje bør nyde større fremme, end det i dag er tilfældet.

Denne sikre og miljøvenlige transportform, med rigelig ledig kapacitet på infrastrukturen, kan bidrage til en modal ændring og lette de problemer med trafikpropper, der rammer andre transportformer.

Den stigende handel efter udvidelsen vil også kunne føre til udvikling af nye markeder, eksempelvis denne type transport.

Da det er af største betydning for en bæredygtig transportpolitik fremtid, at vi vedtager foranstaltninger for at genskabe balancen mellem transportformerne, støtter jeg fremme af markedet for transport ad indre vandveje, der allerede fra sin udviklingsfase bør omfatte alle de strategisk vigtige områder for den bedst mulige udvikling af dette marked.

Under hensyntagen til det europæiske territoriums forskellige karakteristika må der udarbejdes en passende lovgivningsramme, så der muliggøres udvikling af markeder, der kan medvirke til, at trafikken overflyttes til alternative transportformer. Som portugisisk medlem af Europa-Parlamentet støtter jeg dette program, som jeg, selv om det ikke befordrer nationale egeninteresser, er overbevist om også vil kunne få positive følger for transportmarkedet i Portugal.

Betænkning af Weiler (A6-0363/2006)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) De offentlig-private partnerskaber nyder stor popularitet i EU's medlemsstater, og Det Forenede Kongerige er selvfølgelig europamester i denne disciplin. De er imidlertid blot en eufemisme for at privatisere eller forberede privatisering af offentlig ejendom og offentlige tjenester gennem langtidskoncession, så private kan profitere af det. Alt sammen, siger fortalere, for at opnå bedre risikostyring. Man glemmer dog, at det er de private, der får gevinsten, og at det offentlige altid ender med at betale, især når partnerskabet "går skævt" eller ikke sikrer den profit, som de private vil have. Hele spektret dækkes af koncessioner, fra motorveje til hospitaler og skoler over deltagelse i investeringsprojekter under strukturfondene.

Partnerskaberne er en måde at udlicitere det offentliges ansvar på, som vi vender os imod. Med dette initiativ ønskes der ydermere en retlig orden på fællesskabsniveau. Vi kan derfor kun stemme imod denne betænkning.

Jean-Claude Fruteau (PSE), skriftlig. - (FR) Weiler-betænkningen, der sættes under afstemning i dag, indeholder en række positive elementer vedrørende fremtiden for offentlig-private partnerskaber, især hvad angår grønbogen og Kommissionens meddelelse KOM(2005)0569.

I denne sammenhæng glæder det mig, at der foretages en klar skelnen mellem offentlige indkøb og koncessioner, og at der opfordres til et lovgivningsinitiativ vedrørende sidstnævnte.

Selv om jeg dybt beklager, at Parlamentet valgte ikke også at lade denne fremgangsmåde omfatte institutionelle offentlig-private partnerskaber, udgør de ændringer, der blev vedtaget på plenarmødet, et anerkendt skridt fremad mod en fremtidig definition af "interne" serviceydelser, med andre ord mod en mere sikker situation for lokale myndigheder i Europa.

Selv om denne foreløbige tekst ikke er perfekt, indeholder den efter min mening en række fremskridt, der er årsagen til, at jeg i sidste ende stemte for. Disse fremskridt har Kommissionen nu ansvaret for at integrere fuldt ud i sine fremtidige forslag om dette emne.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. - (FR) I forbindelse med Fællesskabets retlige rammer for offentlig-private partnerskaber er der behov for en præcisering. Med denne præcisering skal en række principper dog overholdes. Især må den kun vedrøre partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor, den skal baseres på en skelnen mellem partnerskaber/kontrakter på den ene side og partnerskaber/koncessioner på den anden, så disses respektive karakteristika respekteres og nye specifikke bestemmelser for offentlig-private partnerskaber dermed kan undgås, den må ikke rejse tvivl om de

regler for udbud efter forhandling, der gælder for koncessioner, den skal give de nationale offentlige myndigheder frihed til at vælge strukturen (oprettelse af selskaber med blandet økonomi eller andre juridiske former, en offentlig struktur, hvor kontrollen med en privat virksomhed overtages, outsourcing mv.), og slutteligt skal den sikre, at eventuelle fællesskabsinitiativer svarer til de offentlige tjenesteydelsers behov og nationale ønsker i den pågældende sammenhæng.

Det er ikke sandsynligt, at dette vil kræve vedtagelse af nye bindende retsdokumenter, men eftersom det synes uundgåeligt, at EU vil gribe ind i sådanne sager, bør vi i det mindste sikre, at det ikke fører til skabelsen af et af de bureaukratiske apparater, som Bruxelles' Europa lader til at have en hemmelig opskrift på.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Offentlig-private partnerskaber er bagdøren, som den private kapital kan bruge til at komme ind og få overdraget sektoren for offentlige tjenester. Det er den fundamentale retning, som den europæiske kapital kan følge for at annektere offentlig infrastruktur og offentlige tjenester, mens den overvinder forhindringer og problemer på vejen.

Det er også midlet til at købe aflad, til at vende de folkelige bevægelser og begrænse støtten til den offentlige sektor med en gradvis privatisering og kommercialisering af almenyttige tjenester, især på lokalt plan. Målet er at øge storkapitalens profit og forstærke udbygningen.

Alle betænkningens bestræbelser med hensyn til betinget anvendelse af offentlig-private partnerskaber og demokratisk kontrol af disse er blot et alibi og nogle pæne ord, som i sidste ende fremmer en generel og hurtig intensivering af overførslen af tjenester, så de kommer under den private kapitalers kontrol, med skadelige konsekvenser for arbejdstagerne, konsekvenser som tilsyneladende også er tilsløret i selve betænkningen.

Det har ingen betydning, hvordan reglerne for at overdrage offentlige kontrakter kommer til at gælde, og hvordan overdragelseskontrakterne kommer til at se ud. Det vigtige er, at forvaltningen og overdragelsen af den offentlige rigdom ledsages af et angreb på arbejdstagernes rettigheder, så kapitalen kan tjene penge.

Vi stemmer imod betænkningen og opfordrer befolkningerne til at kæmpe imod kapitalens frontale angreb og imod EU's politik.

Betænkning af Schroedter (A6-0308/2006)

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne forklare min stemme vedrørende punkt 4 i Schroedter-betænkningen om udstationering af arbejdstagere.

Jeg støtter forslaget om et direktiv om kravene til besætninger om bord på skibe, der udfører fast færgedrift af passagerer og gods mellem medlemsstater. Jeg var især glad for at se Parlamentet gøre det samme.

Jeg gør det på grund af den erfaring, vi har i Irland med det, der er sket for færgearbejderne og de arbejdere - hvoraf de fleste er udlændinge - som erstattede dem hos Irisk Ferries. For ganske nylig, hr. formand, fik vi dokumentation for et forhold, hvor en bestemt arbejdstager fik ca. 1 euro i timen. Det bemærkes her, at mindstelønnen i Irland er over 8 euro i timen.

Fratrædelserne var tvungne, ikke frivillige, for den tilbudte fratrædelsesordning indebar betydelige lønnedgange og væsentlige forringelser af arbejdsforholdene. De ledige job i kølvandet på de tvungne fratrædelser blev for størsteparten udfyldt af udenlandske arbejdstagere, hvoraf mange tjener det halve af mindstelønnen i Irland. Dette forhold udnytter alle arbejdstagere simpelthen, giver ingen beskyttelse, fremmer fremmedhadet og passer udmærket på beskrivelsen af "kapløbet mod bunden".

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! De grundlæggende EU-principper om fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser i EU forbyder diskrimination af arbejdere fra andre medlemsstater på grund af deres nationalitet i forbindelse med ansættelse, løn og andre arbejdsrelaterede områder.

Men hvordan ser situationen ud i virkeligheden? Nogle medlemsstater klynger sig stadig til de overgangsperioder, der gælder for dannelsen af arbejdsmarkeder. Direktivet om udstationering af arbejdstagere er nært knyttet til servicedirektivet, og på trods af at medlemmer af Parlamentet fra de nye medlemsstater kæmpede en intens og berettiget kamp, udelod Parlamentet artikel 24 og 25 ved førstebehandlingen af direktivforslaget om tjenesteydelser på det indre marked.

Vi betragter disse artikler som afgørende, eftersom de grundlæggende principper i direktivet om udstationering af arbejdstagere fortolkes forskelligt i forskellige medlemsstater, og arbejdere generelt er uvidende om de rettigheder, dette direktiv sikrer dem. Jeg må desværre konstatere, at en indstilling fra Kommissionen ikke kan fjerne hindringer for den frie bevægelighed for arbejdskraft og tjenesteydelser og derfor ikke kan løse de problemer, som virksomheder og arbejdere i medlemsstaterne oplever som følge af den mangelfulde gennemførelse af direktivet om udstationering af arbejdstagere.

Jeg har stemt imod Schroedter-betænkningen, fordi den ikke indeholdt væsentlige ændringer, der sigtede mod at sikre større mobilitet på EU's arbejdsmarked. Jeg er bekymret for, om ordførerens holdning vil gøre jobskabelse unødvendigt besværlig og forhindre vores forsøg på at få det indre marked for tjenesteydelser til at fungere fuldt og helt.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg tænkte, at De gerne ville vide, at jeg stemte for beslutningen, som vi vedtog på basis af Schroedter-betænkningen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender. Jeg tror nemlig, at dens hovedtema, som er, at vi har brug for en bedre anvendelse af den eksisterende lovgivning snarere end en ny lovgivning, er det rette på dette tidspunkt.

Til sin tid, når vi har vurderet, om det er lykkedes for os at få anvendt denne lovgivning bedre i den nærmeste fremtid, tror jeg imidlertid, at vi bliver nødt til at vende tilbage til spørgsmålet, om det er nødvendigt at ændre, opdatere eller på anden vis forbedre det oprindelige direktiv.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Når selskaber i ét land ønsker at udstationere arbejdstagere til at arbejde i et andet EU-land, bør en sådan procedure gøres ligetil frem for at bebyrdes med endnu mere bureaukrati. Parlamentet bør ikke godkende fremgangsmåder, der er dømt ulovlige af EF-Domstolen og uhensigtsmæssige af Kommissionen. I Schroedter-betænkningen om udstationering af arbejdstagere opfordres der til mere bureaukrati som f.eks. forudgående anmeldelser fra selskaber, der har til hensigt at udstationere arbejdstagere, og krav om at føre detaljerede timesedler osv. Den slags fremgangsmåder er uhensigtsmæssige, de fremmer protektionisme og underminerer servicedirektivet. Ved at udsende denne meddelelse undermineres EU's forpligtelse i forhold til Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse.

Kommissionens tekst er fornuftig og praktisk anvendelig. Med denne socialdemokratiske betænkning gøres der forsøg på at flytte teksten i en forkert retning. I den sammenhæng har det britiske Konservative parti ikke været i stand til at støtte denne betænkning.

Hélène Goudin (IND/DEM), skriftlig. - (SV) I betænkningen fremhæves det, at udstationeringsdirektivet ikke anvendes fuldt ud af samtlige medlemsstater. Dermed er det nødvendigt at vedtage et antal foranstaltninger for, at medlemsstaterne virkelig skal kunne garantere minimumsstandarder for beskyttelse og ansættelsesvilkår for arbejdstagere, som midlertidigt arbejder i et andet EU-land. Junilisten støtter, at værtslandets lovgivning skal gælde for de arbejdstagere, som arbejder i andre medlemslande. Dette har vi bl.a. slået fast i forhandlingerne om servicedirektivet. Jeg har ud fra ovenstående ræsonnement valgt at stemme ja til betænkningen i dens helhed.

Marian Harkin (ALDE), skriftlig. - (EN) Jeg ønsker at give en kort forklaring af punkt 4 i den oprindelige tekst i Schroedter-betænkningen, der omhandler anvendelse af direktiv 96/71 om udstationering af arbejdstagere. Jeg støtter forslaget om et direktiv om kravene til besætninger om bord på skibe, der udfører fast færgedrift af passagerer og gods mellem medlemsstater. Jeg gør det på grund af vores erfaringer i Irland og det, der skete for irske arbejdstagere og de arbejdstagere, der erstattede dem på irske færger, og som hovedsageligt var udlændinge. Vi fik dokumentation for et forhold, hvor en bestemt arbejdstager fik ca. 1 euro i timen som frisør, og det er værd at bemærke, at mindstelønnen i Irland er over 8 euro i timen. Efter fratrædelserne - som var tvungne, ikke frivillige, for den tilbudte fratrædelsesordning indebar betydelige lønnedgange og væsentlige forringelser af arbejdstageres forhold - blev de ledige job i kølvandet på de tvungne fratrædelser udfyldt af hovedsageligt udenlandske arbejdstagere, hvoraf mange får det halve af mindstelønnen i Irland. Dette forhold udnytter arbejdstagerne simpelthen, giver ingen beskyttelse, fremmer fremmedhadet og passer udmærket på beskrivelsen af "kapløbet mod bunden".

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), skriftlig. - (FR) Ordføreren har et meget berettiget ønske om at imødegå, at Kommissionen tager sig så store friheder, som den desværre gør igen og igen.

Det er uacceptabelt, at Kommissionen i sin meddelelse har forsøgt at genindføre oprindelseslandsprincippet, selv om det blev afvist af Parlamentet i forbindelse med afstemningen om

servicedirektivet. Sammen med ordføreren opfordrer jeg til, at direktivet så hurtigt som muligt bliver gennemført og håndhævet strengt, og til, at der indføres bøder.

Kommissionen er nødt til at acceptere Domstolens retspraksis, som fastlægger, at der er forskel på selvstændige erhvervsdrivende og udstationerede arbejdstagere, og foreskriver mere gunstige sociale standarder for sidstnævnte.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Alt, hvad der blev undtaget fra den første afstemning om Bolkestein-direktivet, tilbageføres med Kommissionens retningslinjer om anvendelsen af direktiv 96/71 om udstationering af arbejdstagere, så forbrydelsen mod arbejderklassen kan fuldføres. Ved brug af EF-Domstolens retspraksis går Kommissionen videre med at fjerne de mangelfulde, begrænsede beskyttelsesregler, som arbejdstagerne havde fået indført, og fjerne enhver kontrol fra modtagerlandets side vedrørende de udstationerede arbejdstagere, hvorved konventionen om vandrende arbejdstagere og arbejdstageres sociale rettigheder i det hele taget undergraves.

De politiske talerår for den europæiske kapital (Gruppen for Det Europæiske Folkeparti, Socialdemokraterne og De Liberale), som i februar 2006 stemte for Bolkestein-direktivet i Europa-Parlamentet, har nu indgået et nyt uacceptabelt kompromis i betænkningen om Kommissionens meddelelse og fremstammer lunkne henstillinger, hvorved de hjælper EU's forsøg på at manipulere arbejderbevægelsen. De tjener endnu en gang monopolkoncernernes interesser og hjælper dem i deres jagt på at øge deres fortjeneste gennem overudbygning af arbejderklassen.

Det er tvingende nødvendigt, at arbejderklassens og i det hele taget arbejdstageres kamp mod EU's befolkningsfjendtlige politik optrappes, da det er den eneste vej til at opfylde arbejderfamiliens og de nederste befolkningslags nutidige behov.

Claude Moraes (PSE), skriftlig. - (EN) Labour-Partiet i Europa-Parlamentet stemte for Schroedter-betænkningen om direktivet om udstationering af arbejdstagere, fordi der er behov for at forbedre gennemførelsen af denne vigtige lovgivning med det formål at understøtte arbejdstageres frie bevægelighed.

Labour-Partiet i Europa-Parlamentet erkender imidlertid, at medlemslandene har forskellige mekanismer til håndhævelse af lovgivning, og der kan være forskelle i f.eks. kravene til information mellem medlemslandene. Ethvert krav skal være rimeligt og berettiget. Det er vigtigt, at denne lovgivning ikke giver erhvervslivet unødvendige byrder eller griber ind i udenlandske tjenesteyderes ret til at udstationere arbejdstagere.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. - (NL) Direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere er en vigtig milepæl i den europæiske arbejdslovgivning. Schroedter-betænkningen peger på problemer med at anvende direktivet og reagerer hermed på en meddelelse fra Kommissionen, som allerede var lovet i 2004, men først kom i april 2006. Heri forsøger Kommissionen at begrænse de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne råder over, ved at påberåbe sig Domstolens afgørelser.

I Schroedter-betænkningen er der igen skabt en balance mellem økonomisk liberalisering og social beskyttelse. Således kan visse administrative foranstaltninger (f.eks. arbejdstilsyn med proforma-selvstændige, kollektive overenskomster) ikke længere betragtes som en begrænsning af den frie bevægelighed for arbejdstagere på EU's arbejdsmarkeder, således som Domstolen også vurderer.

Betingelserne for minimumsløn, arbejdsvilkår og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og princippet om modtagerlandet er vigtige instrumenter til at forhindre social dumping og uærlig konkurrence. De sørger ligeledes for en ærlig behandling af arbejdstagere og tjenesteydere. Den neolibérale kurs, som Europa har fulgt i årevis, får med denne betænkning en mere social drejning. Europa-Parlamentet skal påtage sig sit ansvar, når det gælder social beskyttelse af arbejdstagerne, og derfor støtter jeg Schroedter-betænkningen.

Konrad Szymański (UEN), skriftlig. - (PL) Schroedter-betænkningen om gennemførelse af direktivet om udstationering af arbejdstagere underminerer alle de gavnlige foranstaltninger, der blev indarbejdet i Kommissionens retningslinjer for udstationering af arbejdstagere, efter der blev opnået kompromis om servicedirektivet. Fra et politisk synspunkt svarer det til at løbe fra det kompromis, der var så svært at opnå.

Kommissionen satte sig for at tilkendegive (i et ikkebindende dokument), at der findes øvre grænser for den sociale tryghed og den administrative regulering af markedet, og at disse ikke kan overskrides

i medlemsstaterne med det formål at søge at undgå krænkelse af princippet om fri bevægelighed for tjenesteydelser (indtil servicedirektivet træder i kraft, forbliver direktivet om udstationering af arbejdstagere det centrale retsgrundlag for markedet for tjenesteydelser).

Betænkningen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender underminerer alle de centrale foranstaltninger i førnævnte retningslinjer for udstationering af arbejdstagere. Den forsvarer den skandaløse status quo på markedet for tjenesteydelser, hvor selskaber fra de nye medlemsstater systematisk udsættes for chikane fra forvaltningen for at begrænse konkurrencen. Der er tale om et klart og oplagt tilfælde af protektionisme, bortset fra at det gennemføres i arbejdernes og den sociale trygheds navn.

Bernadette Vergnaud (PSE), skriftlig. - (FR) Det er en kendsgerning, at direktivet om udstationering af arbejdstagere ikke er blevet korrekt gennemført i visse medlemsstater og ikke opfylder sine mål. Det skyldes forskelle i fortolkningen af visse centrale begreber (arbejder, mindsteløn og underleverance), vanskeligheder ved at kontrollere overholdelsen af direktivet og vanskeligheder ved at fremskaffe oplysninger, både for arbejdere og for små og mellemstore virksomheder.

Hvis vi skal gøre os håb om et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne, er vi nødt til at forøge arbejdsmarkedets parters deltagelse, informere udstationerede arbejdere bedre om deres rettigheder og stille kontaktpersoner til rådighed for virksomheder, især små og mellemstore virksomheder og håndværksvirksomheder.

Og endelig er det nu afgørende vigtigt, at Kommissionen ser på konstruktive løsninger, der kan forhindre og eliminere illoyal konkurrence som f.eks. "postkasseselskaber" eller dobbeltposteringer fra ét land til et andet og den sociale dumping, der følger af uretmæssig udstationering af arbejdstagere, især i form af falsk selvstændig virksomhed.

Det handler ikke om at ændre direktivets *acquis*, men om at forbedre det. Det er grunden til, at jeg stemte for fru Schroedters initiativbetænkning.

Betænkning af Berès (A6-0349/2006)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Europa-Parlamentet har gennemspillet sit årlige ritual med at godkende Den Europæiske Centralbanks pengepolitik. Det tilrådes i betænkningen, at der udvises forsigtighed med hensyn til renteforhøjelser på grund af investeringsbehovet, men hovedmålsætningerne er alligevel at sikre prisstabilitet og budgetkonsolidering, hvilket så undergraver den økonomiske vækst, beskæftigelsen og lønmodtagernes købekraft. Opskriften er derfor mere af det samme - strukturreformer på arbejdsmarkedet og af de sociale sikringsordninger, selvfølgelig - hvor der i stedet burde sættes på økonomiske og sociale tiltag og på at ændre ECB's grundlæggende mål.

Når der gives udtryk for, at proceduren for udpegelse af direktionsmedlemmer har fungeret godt, og at disses nationalitet ikke bør spille nogen rolle, glemmer man, at pladserne går på omgang mellem repræsentanter fra EU's store magter. Det har sammen med en rotationsafstemningsordning i Styrelsesrådet indført i 2003 i praksis udelukket de mindre lande fra at kunne stemme om de pengepolitiske beslutninger. Parlamentet hævder at være imod denne situation, fordi den er kompleks og unfair, og har foreslået et Styrelsesråd på kun ni medlemmer. Det er ikke svært at regne ud, hvem der så skal sidde med, og hvem der må blive udenfor. Vi kan derfor kun stemme imod.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. - (FR) Som jeg ser det, er fru Bérés' betænkning bevis på, at Den Europæiske Centralbanks pengepolitik er slået fejl. Hvis vi skal være ærlige, er de eneste virkelig positive ting, banken har opnået, det overskud, den har tjent, og at den har været i stand til at skabe arbejdspladser inden for sine egne fire vægge, for dens personale er forøget med 86 % på syv år (selv om guderne må vide, hvad de laver).

Vi har nu nået det punkt, hvor ordføreren opfordrer til, at pengesedlerne ændres for at gøre euroen mere populær blandt europæerne ved, at billederne af ikkeeksisterende broer erstattes med rigtige levende væsner, landskaber eller monumenter med rod i vores kontinents kultur.

Jeg og mine kolleger i Front National har benyttet mange, mange lejligheder her til at sige, præcis hvad vi mener om denne politik, om dens katastrofale virkning på beskæftigelsen og det europæiske folks købekraft, om dens fokus på finansielle frem for økonomiske mål, om den skadelige mangel på en

valutapolitik og nu om politikken med stigende rentesatser, som yderligere vil hæmme væksten. Vores holdning forbliver den samme.

Hélène Goudin (IND/DEM), *skriftlig*. - (SV) Det svenske folk har i en folkeafstemning med bredt flertal sagt nej til at indføre euroen. Jeg støtter helhertet denne holdning. Betænkningen er fuld af europropaganda, som jeg således ikke støtter. Punkt 26 indeholder synspunkter om foranstaltninger, som skal vedtages for, at europæerne ikke skal distancere sig fra euroen. Punkt 27 indeholder propaganda for forfatningen. Jeg er modstander af denne type formuleringer og har stemt nej til betænkningen i dens helhed.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), *skriftlig*. - (EN) Det britiske Konservative partis politik i relation til euroen er klar: Vi er fast forpligtet til at bevare pundet. Da EU som helhed og euroområdet i særdeleshed er vores største handelspartnere, er vi ikke desto mindre konstant årvågne med hensyn til behovet for stabilitet i euroen, eftersom denne direkte indvirker på Englands velstand. Vi forbeholder os derfor ret til at skaffe os ørenlyd, når vi mener, at der lægges ubeføjet politisk pres på Den Europæiske Centralbanks uafhængighed. Igennem det sidste år, hvor rentesatserne er hævet fra deres historisk lave niveau, har ECB været under politisk beskydning, og man har forsøgt at bruge denne betænkning til at blande sig i dens ledelse. Heldigvis har betænkningen i sin endelige udformning respekteret ECB's uafhængighed, og vi har derfor taget det usædvanlige skridt at give vores støtte til den for at tilkendegive vores forpligtelse til at føre en sund valutapolitik.

Carl Lang (NI), *skriftlig*. - (FR) Siden euroens indførelse for syv år siden er europæernes købekraft faldet betydeligt. I euroområdet er der sket en realprisstigning på varer til husholdningsbrug og fritid, og tendensen er endnu tydeligere for boliger som følge af manglende kontrol med spekulationsfonde. Det går derfor hårdest ud over arbejder- og middelklassen, selv når vi ikke tager for stor gældsættelse med i betragtning.

Den økonomiske vækst i euroområdet er endda faldet: BNP er gået fra en stigning på 1,8 % i 2004 til en stigning på 1,4 % i 2005. Udsigterne for 2007-2013 er endnu mere bekymrende, eftersom euroen vil udgøre en større trussel mod vækst i Europa, når valutakursen i forhold til dollaren bliver for gunstig.

Ikke alene udviser denne bank med sit ultraeuropæiske grundlag og filosofi et demokratisk underskud og en vis uigennemskuelighed, men den vil heller ikke engang nå nogen af EU's økonomiske og sociale mål. Disse indikatorer burde gøre det klart, at vi bør forlade euroområdet, og at individuelle nationer bør få deres økonomiske, sociale og pengepolitiske beslutningskompetence tilbage i et frit Europa, hvor beskyttelse, national præference og fællesskabspræference indtager førstepladsen.

Peter Skinner (PSE), *skriftlig*. - (EN) Selv om jeg kunne være enig i denne betænkningens hovedtema, især hvad angår gennemsigtighed og grundige undersøgelser, er der ét emne, som efter min mening bør behandles varsomt - hedgefonde.

Det er hensigtsmæssigt for alle centrale, monetære myndigheder altid at holde et vågent øje med hedgefonde. Opfordringen til undersøgelser for at fremme styringen er imidlertid forhastet. Behovet for styring kunne stå i misforhold til en hvilken som helst mulig trussel, sådanne fonde menes at udgøre.

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL), *skriftlig*. - (DE) Den Europæiske Centralbank argumenterer igen og igen, at Den Europæiske Centralbanks bidrag til øget vækst og flere arbejdspladser er prisstabilitet. Inden for euroområdet er prisstabilitet en realitet, og de samlede prisstigningstakter på under 2 % medfører ligefrem en deflatorisk udvikling i en del sektorer. Men så snart vi ser det mindste anstrøg af et økonomisk opsving inden for euroområdet, er Den Europæiske Centralbank blindt fikseret på prisstabiliteten og har kun ét svar, nemlig at hæve renten, også selv om der ikke er det mindste tegn på inflation, og selv om der stadig er massearbejdsløshed, og lønnen stiger mindre end produktionen, hvilket på sigt kun kan føre til en alvorlig samfundsøkonomisk uligevægt. Det skal også ses i lyset af, at selv kapitalmarkederne med deres ekstremt lave renter på langfristede lån signalerer, at de i fremtiden hverken forventer forøgede prisstigninger eller et bæredygtigt økonomisk opsving, og et blik over Atlanten viser, at de heller ikke har nogen videre grund til det.

Denne betænkning var i sin oprindelige form kritisk indstillet, og desværre er der kun lidt tilbage af dette efter afstemningen i Økonomi- og Valutaudvalget, selv om kritiske ord er mere end nødvendige.

Vi har brug for en anden pengepolitik i Europa, en pengepolitik, som styres af samfundspolitisk ansvar og ikke af monetaristiske dogmer, og som repræsenterer interesserne blandt det store flertal af europæere og ikke kun tilgodeser finanshajer og den europæiske pengeadel.

Formanden. - Stemmeforklaringerne er afsluttet.

8. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.50 og genoptaget kl. 15.05)

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

9. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

10. Meddelelse af Rådets fælles holdninger: se protokollen

11. Godkendelse af protokollen fra det foregående møde: se protokollen

12. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet.

12.1. Tibet

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling om seks beslutningsforslag om Tibet⁽¹⁾.

Adam Jerzy Bielan (UEN), forslagsstiller. - (PL) Hr. formand! Tibet har været besat af Kina i over 50 år. De kinesiske myndigheder har ført en politik baseret på diskrimination og forfølgelse, der har til formål at marginalisere tibetanerne i deres eget hjemland. Den kinesiske hær har for nylig udført endnu et barbarisk drab. Ved denne lejlighed blev en forsvarsløs tibetansk nonne myrdet, da hun krydsede grænsen på vej ind i Nepal. Kina benægter, at der blev skudt mod tibetanske flygtninge, der forsøgte at komme til Nepal, men hele episoden blev filmet.

Parlamentet kan ikke forholde sig tavs og undlade at tage stilling til disse seneste begivenheder. De kinesiske myndigheders magtanvendelse og undertrykkelse over for det tibetanske folk kan ikke længere tolereres.

Jeg opfordrer hermed Den Kinesiske Folkerepubliks regering til at standse overtrædelserne af det tibetanske folks og andre minoriteters menneskerettigheder. Jeg opfordrer også indtrængende den kinesiske regering til at garantere, at den vil respektere folkeretten, internationale menneskerettighedsstandarder og religionsfrihed. Tibet skal tildeles ægte autonomi, og det tibetanske folk skal have religionsfrihed og ret til uddannelse.

Jeg opfordrer også Den Kinesiske Folkerepubliks regering til at fremskynde den dialog, der er indledt med Dalai Lamas repræsentanter, og arbejde for - uden yderligere forsinkelse - at finde en løsning på spørgsmålet om Tibet, der er acceptabel for begge parter.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE), forslagsstiller. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Begivenhederne, som fandt sted ved grænsen den 30. september, er blevet fremstillet af Kinas repræsentanter, som om de var blevet angrebet af en gruppe tibetanere, og at de havde været tvunget til at forsvare sig.

---

(1) Se protokollen.

Til forskel fra mange andre gange findes der denne gang en video, som helt tydeligt viser det modsatte. Videoen viser, at de tibetanske flygtninge ikke gik til angreb, men at det drejede sig om en gruppe unge, børn, nonner og munke, som forsøgte at krydse grænsen. Unionen skal afvise kinesernes udlægning i denne sammenhæng og kræve, at der skabes klarhed over sagen.

Der skal også kræves en opklaring af, hvad der er sket med de børn, som de kinesiske tropper tog i deres varetægt, og hvad situationen er for disse børn og flygtninge, og det skal undersøges, hvordan sådanne situationer ved grænsen normalt håndteres. Vi skal i Unionen gøre det klart, at Tibets autonomi inden for Kinas grænser - altså en reel autonomi - bør realiseres i tråd med den såkaldte middelvej, som Dalai Lamas har foreslået.

Thomas Mann (PPE-DE), forslagsstiller. - (DE) Hr. formand! Der har igen været uroligheder ved den kinesisk-nepalesiske grænse, og urolighederne har haft dødsfald til følge. Da en gruppe tibetanere den 30. september ville flygte til Nepal via Nangpa-passet, åbnede kinesiske grænseposter ild mod disse ubevæbnede civile. En 17-årig nonne, Kelsang Namtso, blev dræbt, mange blev såret, og 30 personer blev fængslet, heriblandt kvinder og ni børn.

Jeg er enig med den foregående taler. Denne tragedie ville aldrig have været åbenbart for offentligheden, hvis ikke der tilfældigvis havde været et rumænsk kamerahold til stede, som filmede hændelserne. Billederne blev vist på hollandsk fjernsyn i den bedste sendetid. Alligevel påstår Beijing, at der kun var sårede, men ingen dræbte, og derudover at det var tibetanerne, der havde åbnet ild, og at kineserne var tvunget til at forsvare sig.

Vi fordømmer de kinesiske sikkerhedskræfters brutale adfærd og opfordrer myndighederne til at overholde de internationale aftaler og behandle de tilfangetagne på en menneskeværdig måde. Kina har vedtaget FN-pagten om barnets rettigheder, som beskytter mindreårige mod arrestationer og mod, at staten behandler børn på en vilkårlig måde.

Begivenhederne ved Nangpa-passet skal undersøges hurtigst muligt, og de ansvarlige skal stilles til regnskab for deres handlinger. Disse overgreb på værgeløse civile skal med på dagsordenen for den næste menneskerettighedsdialog mellem EU og Kina.

Jeg opfordrer Kommissionens repræsentanter til selv at danne sig et indtryk af, hvad der foregår. Jeg opfordrer dem til at opsøge Tibetan Welfare Centre i Katmandu, som Parlamentets ad hoc-delegation også besøgte på rejsen i Nepal i juli, og spørge de flygtninge, der ankommer dertil, om de ting, de har måttet gå igennem, og jeg opfordrer til, at der skrives til handling.

(Bifald)

Erik Meijer (GUE/NGL), forslagsstiller. - (NL) Hr. formand! Igen og igen udtaler Parlamentet med rette sin forargelse, og jeg forventer, at dette desværre ofte må gentages. Situationen i Tibet bliver ikke bedre, men værre. Måske er det også vores egen skyld. Allerede inden 1951 accepterede de europæiske lande, at Tibet skulle udgøre en del af Kina, selv om det ikke stod sådan på landkort. Det var stadig tilfældet, da Folkerepublikken Kina i 1950'erne med militære midler bragte dette utilgængelige område under kontrol, og Dalai Lama flygtede til Indien.

I mellemtiden er Tibet blevet bedre tilgængeligt fra Kina via verdens højest beliggende jernbane. Udenlandske bjergbestigere har for nylig kunnet se, hvor skamløst der skydes på indbyggere, som forsøger at flygte fra landet. Regeringen og sandsynligvis også et stort flertal i den kinesiske offentlighed betragter især Tibet som et endnu næsten tomt område, som skal koloniseres af kinesere fra de tættest befolkede områder. Da den kinesiske økonomi mere end nogensinde bliver forbundet med den europæiske økonomi, har Europa et stærkt pressionsmiddel. Spørgsmålet er, om vi ønsker at bruge dette middel. Uden pression fortsætter undertrykkelsen.

Marios Matsakis (ALDE), forslagsstiller. - (EN) Hr. formand! Kinas kommunistiske besættelse af Tibet har længe været en svøbe for demokratiet og et åbent sår i retfærdigheds- og frihedsprincipperne. Gang på gang har vi kraftigt fordømt den helt igennem uforsvarlige og brutale måde, hvorpå det kinesiske regime har behandlet en lille, fredselkende nation, der ligger isoleret ved verdens tag.

Under den seneste episode åbnede de kinesiske besættelsesstyrker ild mod en gruppe ubevæbnede, forsvarsløse civile, som desperat prøvede at flygte ud af deres land gennem det isbelagte Nangpa-pas, der ligger i en højde af næsten 19.000 fod. Gruppen omfattede mange kvinder og børn. En nonne på 17 år blev dræbt, en 20-årig blev alvorligt såret, nogle er meldt savnet, og 29 mennesker, heriblandt 14

børn, blev arresteret. Nogle havde held til at undslippe ind i nabolandet Nepal. Til alt held blev hændelsen overværet af et antal udenlandske bjergbestigere, hvis uafhængige og troværdige beretninger inklusive en video helt igennem dementerede de latterlige løgne, der er fremsat af de kinesiske myndigheder i en officiel erklæring om, hvad der skete.

Vi i Europa siger meget, når det drejer sig om at fordømme totalitære og undertrykkende regimers handlinger, men i praksis harmonerer Alvoren i vores ord ikke med vores gerninger. Efter min mening er dette beklageligt, men også højst hyklerisk. Kinas koloniagtige besættelse af Tibet skal, som så sandelig ethvert lands kolonibesættelse af et andet land, ophøre omgående. For at vise, at vi mener, hvad vi siger, er vi nødt til at gribe håndfast ind over for Kina. Jo, vi har en våbenembargo mod landet, men den har kun ringe effekt. Det, der virkelig ville være effektivt, var et forbud mod import fra Kina. Det ville virkelig give hovedpine hos de kommunistiske ledere i Beijing og føre til nogle fornuftige svar på vores krav om frihed til Tibet.

(Bifald)

Piia-Noora Kauppi, for PPE-DE Gruppen. - (EN) Hr. formand! Det står klart, at dristige handlinger er nødvendige for at forbedre menneskerettighedssituationen i Kina. Den nylige hændelse giver os en klar grund til at opprioritere dette i EU. Jeg finder det fuldstændig rystende, at det nationale nyhedsbureau Xinhua i Kina rapporterede skudepisoden som selvforsvar, når en videoptagelse klart viser, at de tibetanske flygtninge blev skudt på afstand og i ryggen. De kinesiske grænsevagter blev ikke udsat for hverken magtanvendelse, trusler eller modstand. Ingen af flygtningene havde nogen form for våben, ikke engang en kniv.

Jeg vil gerne takke det finske formandskab og henlede opmærksomheden på dets arbejde med dialogen om menneskerettigheder. I sidste uge, den 20. oktober, udsendte det finske formandskab en officiel erklæring, hvor hændelsen fordømtes. Det vil jeg gerne takke formandskabet for.

Sluttelig, og som anført i den fælles beslutning om Tibet, må vi fortsat opfordre til drøftelser på højt niveau mellem Dalai Lama og den kinesiske regering. Jeg vil gerne gentage, at det er den eneste måde, hvorpå der kan findes en fredelig og bæredygtig løsning for reel selvstændighed for den tibetanske nation.

Lidia Joanna Geringer de Odenberg, for PSE-Gruppen. - (PL) Hr. formand! På trods af at de officielle forbindelser mellem den kinesiske regering og Dalai Lama blev genoprettet i 2002, fortsætter de regelmæssige overtrædelser af menneskerettighederne i Tibet. Det anslås, at 2.500 mennesker hvert år beslutter at flygte fra undertrykkelsen og begive sig ud på den farlige rejse til Nepal, der tager flere dage. Voldshandlingerne mod ubevæbnede civile er særligt bekymrende. Disse handlinger omfatter kinesiske grænsevagters skud mod flygtninge i Nangpa La-passet i september i år. Den pågældende gruppe af flygtninge forsøgte at krydse den tibetanske grænse og bestod bl.a. af kvinder, børn og munke. De kinesiske myndigheder har til dato endnu ikke påtaget sig ansvaret for episoden, hvor et menneske blev dræbt. Det er fortsat uvist, hvad der er sket med flere børn, som blev tilbageholdt af militæret.

Det påhviler internationale institutioner at gribe beslutsomt og effektivt ind for at presse Den Kinesiske Folkerepubliks regering til at standse undertrykkelsen af det tibetanske folk, den umenneskelige behandling af fanger, brugen af tortur samt udenretslige henrettelser. Her fra Parlamentet opfordrer vi endnu en gang indtrængende til, at grundlæggende menneskerettigheder bliver overholdt i Tibet. Disse rettigheder omfatter ytrings- og forsamlingsfrihed. Vi opfordrer også til en oprigtig dialog mellem begge parter med sigte på at opnå forståelse og respekt for det tibetanske folks religiøse, politiske og kulturelle rettigheder.

(Bifald)

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! I løbet af de to og et halvt år, jeg har været medlem, er dette formentligt tredje gang, hvis ikke mere, at vi skal tale om overtrædelser af menneskerettighederne i Tibet, og jeg er bange for, at det ikke bliver den sidste. Men forskellen mellem denne gang og de tidligere gange er, at vi ved denne lejlighed har filmoptagelser, der viser, at de kinesiske myndigheders forsøg på at fornægte dem er vildledende. Samtidig er Xinhua-nyhedsbureauets forsøg på at vise, at det drejede sig om en selvforsvarshandling, ligeledes helt ubegrundet.

Vi står derfor over for en handling, der helt klart bør efterforskes, som det er blevet nævnt af andre talere. Det tilslutter jeg mig, men det bør også behandles som et fundamentalt spørgsmål inden for

rammerne af dialogen mellem EU og Kina. Som nævnt er det ikke første gang, men det begynder virkeligt at være lidt trist, at vi ikke, når vi har denne mulighed for at have en dialog med Kina forud for De Olympiske Lege i 2008, understreger igen og igen, at situationen i Tibet kunne løses, hvis der blot fandtes lidt politisk vilje hos de kinesiske myndigheder, hvilket vi ikke har set endnu.

Michał Tomasz Kamiński, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! I dag diskuterer vi menneskerettigheder i Kina. Det gør vi efter den tragiske og skrækkelige grænseepisode. Ved den lejlighed kunne folk over hele verden med egne øjne se, hvordan Kina behandler forsvarsløse mennesker, der ikke udgør nogen som helst fare for de kommunistiske myndigheder. Disse stakkels mennesker bliver ganske enkelt beskudt uden medfølelse.

Den episode, vi i øjeblikket diskuterer, og som med rette har udløst drøftelse af emnet her i Parlamentet, er en påmindelse om en bitter sandhed. Menneskerettighederne overtrædes systematisk i Kina i næsten ethvert aspekt af tilværelsen. Den Kinesiske Folkerepublik krænker sine borgeres menneskerettigheder og økonomiske og religiøse rettigheder. Desværre må vi indrømme den triste og ubehagelige sandhed, at regeringerne i EU's individuelle medlemsstater alt for ofte forholder sig hyklerisk tavse om det, der foregår i Kina. Det samme gælder EU's institutioner. Hvis de fælles værdier, der forener os her i Parlamentet og i hele Europa, virkelig er fælles, påhviler det os at opfordre højt og tydeligt til, at menneskerettighederne bliver overholdt i Den Kinesiske Folkerepublik.

Kathy Sinnott, for IND/DEM-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Det glæder mig meget, at Parlamentet nærer så stor bekymring for den tibetanske befolkning. Jeg betvivler ikke bekymringens ægthed, til gengæld betvivler jeg ægtheden af den måde, Parlamentet handler på i forbindelse med sådanne bekymringer. Under budgetafstemningen i dag forkastede vi tre ændringsforslag, der ville have fjernet EU-udviklingsstøtte fra regerings- og organisationsprogrammer, der omfatter tvungen abort, tvungen sterilisation eller barnemord.

Hvorfor forsøger tibetanere at flygte fra Kina? Det skyldes disse meget barbariske skikke foruden religiøs forfølgelse og politisk forfølgelse. Det ødelægger livet for alle de minoriteter og erobrede folkeslag, der bor i de territorier, Kina nu påstår at herske over.

Jeg spørger Dem, fru kommissær - og jeg vil gerne have et svar - hvilken rolle spiller vores udviklingsstøtte i denne form for lidelse?

Robert Evans (PSE). - (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne sige til fru Sinnott, at man forplumrer diskussionen ved at tage disse emner op, som ikke har noget som helst at gøre med det, vi diskuterer her i dag.

Hvert år flygter omkring 2.500 tibetanere - muligvis flere - over grænsen fra Himalaya til eksil. Der er ingen tvivl om, at de flygter fra den kinesiske besættelsesmagts brutalitet, men det hænger ikke nødvendigvis sammen på den måde, som fru Sinnott beskriver.

Det er ikke nemt at finde ud af, hvor mange der bliver fanget eller skudt af de kinesiske grænsemyndigheder, fordi påstandene som regel ikke bliver undersøgt. Den særligt skrækkelige skudepisode den 30. september er en krænkelse af grundlæggende FN-principper om retshåndhævende myndigheders magtanvendelse og brug af skydevåben. Det er interessant, at der findes retningslinjer for, hvornår personer ansat hos de retshåndhævende myndigheder må skyde, og at disse retningslinjer foreskriver, at skydevåben kun må bruges mod personer i selvforsvar eller for at forsvare andre i situationer, hvor der er overhængende fare for at miste livet eller komme alvorligt til skade. Vi, der har set videoklippene af denne episode, ved, at der ikke var tale om alvorlig livsfare. Det så ud, som om det var et uprovokeret angreb.

Det er derfor, det beslutningsforslag, vi skal tage stilling til, er så vigtigt, især punkt 8, hvor Rådet og Kommissionen indtrængende opfordres til at gentage deres holdning til dialog mellem de relevante myndigheder. Det er en holdning, vi også må give udtryk for: dialog til løsning af situationen.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Den betænkning, vi skal stemme om i dag, vedrører de begivenheder, der fandt sted den 30. september, da kinesiske politifolk skød mod en gruppe tibetanske flygtninge, der søgte frihed uden for Den Kinesiske Folkerepublik. Det var bestemt ikke den første episode af sin slags. Men den var usædvanlig derved, at de barbariske handlinger blev optaget på film. Tv og internettet gjorde det muligt for os alle sammen, samt millioner af andre over hele verden, at se med egne øjne, hvordan Kinas politik i Tibet faktisk kommer til udtryk.

Det tibetanske folks skæbne er særligt uheldig, fordi de er et af de mest fredselkende folkeslag i verden. Dalai Lama forlanger ikke uafhængighed for Tibet. Tibetanerne er villige til at leve inden for rammerne af den kinesiske forfatning. Hvordan kan det lade sig gøre at skyde mod den slags mennesker? Hvordan kan de blive udsat for forfølgelse og dræbt, alene fordi de ønsker en beskeden grad af frihed og beskyttelse af deres kulturarv? Kan denne tragiske udvikling bremses? Det kan den, hvis der gives ordre til at forbyde nedskydning af mennesker, der flygter fra et land, de ikke har lyst til at bo i. Det er sket før, noget tættere på vores del af verden, på grænsen mellem Øst- og Vesttyskland. Store nationer kan og må ikke basere deres autoritet på nedslagtning af forsvarsløse flygtninge.

Józef Pinior (PSE). - (PL) Hr. formand! Vi har hørt mange udtalelser om situationen i Tibet her i Parlamentet i dag. De kinesiske myndigheder hævder, at de respekterer Tibets autonomi, men deres handlinger viser noget helt andet.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at henlede Parlamentets opmærksomhed på den rapport, Human Rights Watch udgav den 9. oktober 2006. Rapporten omtaler, hvordan en internetblog oprettet af Woesser, en førende tibetansk intellektuel, blev lukket. Bloggen var en af de mest interessante politiske og kulturelle udviklinger i vore dages Kina. Den fortalte sandheden om situationen i Tibet, beskrev skaderne på miljøet og på tibetansk kultur. Woesser er en af de mest fremtrædende kvindelige intellektuelle i vore dages Kina, og hendes blog tegnede det sande billede af tingenes tilstand i Tibet for øjeblikket.

Vi kan ganske enkelt ikke tolerere en situation, hvor de kinesiske myndigheder påstår at have givet en bestemt provins autonomi, for derefter i praksis at lukke ledende intellektuelle blogs på nettet.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Kommissionen deler fuldt ud de bekymringer, som De, mine damer og herrer, har givet udtryk for i forbindelse med den kinesiske Folkets Befrielseshærs nedskydning af tibetanske flygtninge for nylig på grænsen mellem Den Kinesiske Folkerepublik og Nepal, en af flygtningenes efterfølgende død og fængslingen af nogle af de andre flygtninge.

EU har formelt taget sagen op inden for rammerne af sidste møde under menneskerettighedsdialogen mellem EU og Kina, der blev afholdt i Beijing den 19. oktober, som det korrekt blev nævnt af det ærede medlem fra Finland. Ved den lejlighed tilbageviste EU Kinas påstand om, at nedskydningen var sket i selvforsvar, opfordrede den kinesiske regering til at gennemføre en grundig undersøgelse af episoden og insisterede på, at de fængslede flygtninge skulle behandles i henhold til internationale humanitære standarder.

Generelt er Kommissionen meget bekymret over menneskerettighedssituationen i Tibet, især hvad angår bevarelsen af det tibetanske folks kulturelle, religiøse og sproglige identitet. Dette emne har jævnligt været oppe under den bilaterale dialog om menneskerettigheder samt på højeste niveau under bilaterale topmøder.

EU er især bekymret over antallet af tibetanere med religiøs baggrund, der er fængslet af politiske årsager, og har gentagne gange opfordret til deres øjeblikkelige frigivelse. Adskillige af disse mennesker står på listen over individuelle sager, der jævnligt forelægges for de kinesiske myndigheder i forbindelse med disse dialoger.

Kommissionen mener ikke, at Kinas politik i Tibet er i overensstemmelse med bestemmelserne i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder. Kinas snarlige ratificering af denne konvention står højt på EU's dagsorden for menneskerettighedsområdet, og vi har gjort det helt klart for Kina, at de er nødt til at respektere ånden i konventionen fuldt ud, når den er underskrevet, også selv om den endnu ikke er ratificeret.

Som led i EU's overordnede Tibet-politik har vi konsekvent indtaget den holdning, at den eneste realistiske måde at opnå en fredelig og varig løsning på Tibet-spørgsmålet på er ved at etablere en direkte dialog mellem Dalai Lama og de kinesiske myndigheder. Vi glæder os derfor over og har nøje overvåget de fem runder af drøftelser, der indtil nu er blevet afholdt mellem Dalai Lamas særlige udsendinge og den kinesiske regering.

Kommissionen opfordrer kraftigt begge parter til at fortsætte dialogen og benytte disse drøftelser til at forsøge at opnå betydelige fremskridt.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag efter forhandlingerne.

12.2. Rios Montts retssag

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling om fem beslutningsforslag om Rios Montts retssag ⁽²⁾.

Luis Yáñez-Barnuevo García (PSE), forslagsstiller. - (ES) Hr. formand! Til forskel fra Tibet har vi ikke talt så mange gange om Guatemala her i Parlamentet, i det mindste ikke mens jeg har været medlem. Det er imidlertid et lille mellemamerikansk land, der har lidt under en meget hård undertrykkelse i mange år, et meget hårdt diktatur, hvor der er ansvarlige, der indtil videre er sluppet for enhver form for retsforfølgning.

Den spanske landsret har udsendt en eftersøgnings- og arrestordre, og i denne forbindelse støtter vi udleveringen af general Rios Montt, der er den hovedansvarlige, samt af tre andre generaler, hvoraf nogle var de facto-præsidenter, dvs. diktatorer, i løbet af disse 30 år, hvor 200.000 personer blev myrdet, 45.000 forsvandt og en tiendedel af befolkningen blev fordrevet. Langt størstedelen af den fordrevne befolkning - 83 % - tilhørte maya-samfundene. Men der er også europæiske, belgiske og spanske ofre, især præster.

Jeg synes, hr. formand, at det er legitimt, at vi, ligesom vi her i Parlamentet støtter udleveringen af Pinochet og af Fujimori, nu - enstemmigt om muligt - støtter udleveringen af general Rios Montt og hans medskyldige.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), forslagsstiller. - (ES) Hr. formand! Jeg tilslutter mig naturligvis også det, som min kollega, hr. Yáñez-Barnuevo, lige har sagt, for 10 år efter undertegnelsen af fredsftalerne i Guatemala, et land, der ønsker at blive medlem af Sikkerhedsrådet, og som vi forhandler en associeringsaftale med, er den globale aftale om menneskerettigheder stadig ikke blevet iværksat. Det er meget bekymrende i et land, der som sagt har været offer for diktaturer, folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden, og hvis ansvarlige - og det er det alvorligste - forsæt kan rejse ustraffet rundt i landet og i verden.

Det er derfor, vi skal glæde os over, og det gør vi i dette beslutningsforslag, den kendsgerning, at den spanske landsret den 7. juli afsagde denne eftersøgnings- og arrestordre. For det kan på en vis måde medvirke til at gøre en ende på denne straffrihed og sikre, at de ansvarlige personer betaler for det, de har gjort.

Men vi skal ikke nøjes med det. Vi skal også anmode om et effektivt samarbejde på dette område med de guatemalanske myndigheder. Vi skal naturligvis kræve, at de i forbindelse med det voksende samarbejde er så samarbejdsvillige som muligt, så de med baggrund i denne internationale kendelse kan medvirke til anholdelse, udlevering og retsforfølgning af disse personer. Vi skal ligeledes anmode bankmyndighederne om at samarbejde, for de har taget imod de fortjenester og rigdomme, som disse personer har nydt godt af, så sidstnævnte kan påtage sig deres civile og økonomiske ansvar.

Endelig vil jeg gerne sige, at det ville være meget effektivt, hvis Europol og Interpol kunne samarbejde om dette i størst mulige omfang.

Bernd Posselt (PPE-DE), forslagsstiller. - (DE) Hr. formand! Guatemala har en lang og blodig historie bag sig, og man må på ingen måde være partisk, når man forholder sig til denne historie, for der har været frygtelige diktaturer og repressive elementer, men også en lige så grusom og blodig revolutionsbevægelse i form af Tupamaros.

Det er mere end tre årtier siden, at hele Tysklands øjne var vendt mod denne del af Mellemerika, da den tyske ambassadør Karl Graf Spreti, hvis søn er en af mine medarbejdere, blev bortført og myrdet. Karl Graf Spreti var en af de store personligheder, som banede vejen for Europa, og han var også medlem af Forbundsdagen for mit parti, men det var som diplomat og som en uskyldig mand, at han blev bortført og henrettet i urskoven på den grusomste måde. Siden da har landet været igennem en periode med forfærdelige kriser, og derfor skal vi på en tydelig men varsom måde forsøge at støtte fredsprocessen

---

(2) Se protokollen.

ved utvetydigt at fordømme de magthavere, der har anvendt vold, og de, der har misbrugt ordet "frihed" til at gøre det samme.

Guatemala har også flere gange været skueplads for frygtelige folkemord. Her taler betænkningen heldigvis sit eget helt tydelige sprog. Op til 10 % af det gamle kulturfolk mayaerne blev fordrevet, og titusinder blev myrdet.

Vi skal også benytte denne lejlighed til at skærpe vores definition af folkemord. Det bliver hele tiden hævdet, at man kun må tale om folkemord, hvis en befolkningsgruppe udslettes systematisk. Det er ikke korrekt. Det er også folkemord at fratage en etnisk gruppe sit livsgrundlag og sit hjemland med midler som fordrivelse og morderisk vold. Sådan har det været for mange etniske grupper, ikke kun for mayaerne, men også for mindre grupper i Guatemala. Sådanne forbrydelser forældes ikke, og derfor skal vi stille de ansvarlige til regnskab og gøre det på en konsekvent måde i stedet for at vende det blinde øje til og blot gå videre til næste punkt på dagsordenen.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), forslagsstiller. -

(Taleren talte irsk)

I 1980'erne og 1990'erne var Guatemala konstant i nyhederne verden over. Tre årtiers konflikt og en 10 år lang fredsproces garanterede, at mennesker over hele verden, også dem her i Parlamentet, var velinformede. Andre har nævnt nogle af de grelle tal fra den tid: 200.000 dræbte, tusinder flere fordrevet, hele landsbyer og lokalsamfund ødelagt for altid. I regeringens egen undersøgelse blev det bekræftet, at regeringens egne væbnede styrker var ansvarlige for 93 % af alle drab.

Rios Montts militærdiktatur først i 1980'erne blev fremhævet som en af konfliktens mest brutale perioder. Der var stor optimisme efter underskrivelsen af fredsftalerne, men 10 år senere har virkeligheden stort set ikke ændret sig for indbyggerne i Guatemala, hvor 80 % af befolkningen lever i fattigdom. Ikke nok med at de, der var ansvarlige for gennemførelsen af folkemordspolitikken i 1980'erne, endnu ikke er blevet retsforfulgt her 10 år senere, de indtager også stadig fremtrædende roller i samfundet. Ofrene og de overlevende fra konflikten har hverken modtaget fyldestgørende økonomisk støtte eller anerkendelse af deres lidelser. Langt størstedelen af de forsvundne er ikke engang blevet fundet. Mange af de fordrevne har endnu ikke været i stand til at vende tilbage til deres oprindelige hjem.

Jeg glæder mig over kravet i beslutningen, hvor Guatemalas regering, de øvrige regeringer i Centralamerika, Spaniens regering og USA's regering opfordres til at hjælpe med at effektivere den europæiske arrestordre, under henvisning til den internationale arrestordre, så de personer, der omtales i arrestordren udstedt den 7. juli 2005 - som alle er anklaget for folkedrab, herunder Rios Montt - kan blive retsforfulgt.

Jeg opfordrer desuden medlemmerne til at være bevidste om, at der er meget lidt, der har ændret sig for folk. For hovedparten af guatemalanerne er forholdene i dag ganske lig forholdene i 1996. Med fredsftalen lovede man en afmilitarisering af samfundet og meget nødvendige land- og skattereformer, hvis mål var at skabe et mere retfærdigt og lige samfund. Det bør vi bestemt huske i dag, selv om Guatemala ikke omtales i nyhederne så tit, og vi bør fortsætte med at kræve og presse på for et lige og retfærdigt samfund.

Derfor fremhæver jeg beslutningens tilsagn til princippet om universel retfærdighed og beskyttelse af menneskerettighederne og hilser det velkommen. I Irland er det vores erfaring, at fred kun kan bygges på retfærdighed og respekt for alles rettigheder.

Formanden. - Af hensyn til vores venner i tilhørerloget, som måske blev overrasket over den manglende oversættelse lige før, vil jeg gerne forklare, at det skyldes, at fru de Brún talte irsk. Det er endnu ikke officielt arbejdsprog i Parlamentet, men bliver det fra den 1. januar.

Marios Matsakis (ALDE), forslagsstiller. - *(EN)* Hr. formand, fru kommissær! Det er trist og skammeligt, at dem, der begår foragtelige og grusomme forbrydelser mod menneskeheden, herunder folkedrab, i langt de fleste tilfælde aldrig bliver straffet. Faktisk bliver de fleste af disse hensynsløse mordere af hovedsageligt uskyldige, forsvarsløse civile ikke engang retsforfulgt. Det er endnu mere skammeligt, at mange af disse ondskabsfulde, umenneskelige kriminelle i virkeligheden ikke kun undgår lovens lange arm, men nyder en høj levestandard og vigtig politisk status.

Der findes talrige eksempler på denne uværdige situation i hele verden, igennem historien og på tværs af de fleste politiske systemer og ideologier, hvilket kun beviser, at ægte retfærdighed i virkeligheden kun er en enfoldig drøm, en vildfarelse. Vi ved alle, det forholder sig sådan, men de fleste af os er bange for at indrømme det offentligt.

Guatemalas nyere historie bekræfter fuldt ud det, jeg lige har sagt. Mellem 1960 og 1996 blev over 200.000 mennesker dræbt i statsstøttede voldshandlinger organiseret af en berygtet general i hæren, der blev diktator, Efraín Ríos Montt, og et sammenrend af æreløse topfolk og højtstående officerer i militæret. Ingen af disse personer er nogensinde blevet straffet. Ríos Montt er stadig politisk aktiv i dag som leder af Guatemalas Republikanske Front, et af landets mest magtfulde politiske partier. Han var formand for den nationale kongres så sent som for to år siden.

Vi bør naturligvis bemærke, at Ríos Montt er uddannet i USA, og at han blev hjulpet til magten af CIA med fuld politisk støtte og økonomisk hjælp fra flere på hinanden følgende amerikanske regeringer. Helt ærligt, hvor patetisk kan den amerikanske udenrigspolitik blive? Nogle gange må man undre sig. Har der ikke været nogen normalt tænkende, fornuftige mennesker med en gennemsnitlig IQ ansat i det amerikanske udenrigsministerium i de sidste par årtier?

Jeg opfordrer Dem stærkt til at støtte denne beslutning, der har som mål at støtte de guatemalanske myndigheders aktuelle forsøg på at få Ríos Montt stillet for retten sammen med en række andre usle forbrydere.

Karin Scheele, for PSE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Under den væbnede konflikt i Guatemala, som har varet i årtier, er der blevet begået skrækelige forbrydelser mod menneskeheden. 200.000 mennesker er blevet myrdet, 45.000 er blevet bortført, og oprindelige folkeslag er blevet fuldstændig udslettet.

I december i år er det 10-årsdagen for fredsftalen. Den globale menneskeretstraktat er endnu ikke gennemført i Guatemala, og ofrene for folkemordene har ikke modtaget nogen form for kompensation, hverken materielt eller symbolsk. Arrestordren udstedt af den spanske højesteret i juli 2006 mod Efraín Ríos Montt signalerer et håb om, at sådanne forbrydere ikke længere kan slippe af sted med det ustraffet.

Vi opfordrer udtrykkeligt myndighederne i Guatemala til et uindskrænket samarbejde. Myndighederne skal gøre alt, hvad der står i deres magt, for at opklare forbrydelser mod menneskeheden, og Guatemalas eksildiktator og de andre syv anklagede skal arresteres og udleveres.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Alt imens Guatemala forbereder festligholdelsen af 10-årsjubilæet for underskrivelsen af den fredsftale, der afsluttede 36 års borgerkrig, deler Kommissionen den opfattelse, at der skal gøres alt for at skaffe retfærdighed til dem, der har været udsat for overtrædelser af menneskerettighederne i konfliktens mørkeste tid. I denne sammenhæng noterer Kommissionen sig den retsforfølgning, der er indledt mod tidligere militære og politiske ledere for deres påståede rolle dengang. Kommissionen opfordrer endnu en gang alle parter til fuldt ud at støtte bestræbelserne på at finde sandheden og skaffe retfærdighed og til at bekæmpe straffrihed, hvor det findes.

Kommissionen glæder sig over den nuværende regerings villighed, uagtet at den er tøvende, til at anerkende statens ansvar for tidligere tiders overtrædelser af menneskerettighederne og sikre ofrene kompensation. Kommissionen anerkender endvidere landets engagement i at styrke gennemførelsen af fredsftalen, hvilket blev bekræftet med afstemningen i Guatemalas Kongres i august 2005 om en rammelov, der fastlægger procedurer og mekanismer til sikring af effektiv opfyldelse af de mål, der blev sat op for 10 år siden.

Og endelig roser Kommissionen det arbejde, ombudsmanden for menneskerettigheder har udført, og hilser etableringen af et kontor for FN's højkommissær for menneskerettigheder i juli 2005 velkommen.

Beklageligvis skæmmes landet fortsat af den straffrihed, der karakteriserer ikke kun tidligere, men også nutidige forbrydelser. Det påvirker alle borgere, herunder menneskerettighedsforkæmpere, som især er involveret i at hjælpe ofre for borgerkrigen. Regeringen er enig i, at situationen ikke er acceptabel, men har endnu ikke gjort noget afgørende for at styrke retsstatsprincippet. Med et europæisk program støttes domstolene i øjeblikket, men der er behov for flere offentlige midler og større strukturreformer, hvis der skal opnås varige forbedringer. Kommissionen afventer forventningsfuldt etableringen af en "undersøgelseskommission om væbnede grupper og hemmelige sikkerhedsapparater". Vi håber, at

Guatemalas Kongres vil yde den nødvendige støtte til dette samt til den ventende ratificering af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol.

Kommissionen mener, at EU bør forsøge at gå i dialog med Guatemala om centrale emner, der vedrører gennemførelsen af fredsaftalen, især efterhånden som landet begynder at forberede sig til det parlamentsvalg, der er planlagt til slutningen af 2007. Forfatningsdomstolen har i øvrigt for nylig erklæret general Rios Montt ikkevalgbar til valget på grund af det kup, han anførte i 1982. Spørgsmålet om straffrihed for tidligere og nutidige forbrydelser bør være centralt i denne sammenhæng.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag efter forhandlingerne.

12.3. Usbekistan

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling om seks beslutningsforslag om Usbekistan ⁽³⁾.

Józef Pinior (PSE), forlagsstiller: - (PL) Hr. formand! Vi har hørt mange udtalelser om situationen i Usbekistan her i Parlamentet. Situationen bliver på ingen måde bedre. Faktisk er vi vidner til stigende undertrykkelse.

I den seneste rapport fra Human Rights Watch, udgivet den 3. oktober 2006, beskrives situationen detaljeret. Endnu er ingen blevet stillet til ansvar for massakren i Andijan, munden lukkes fortsat på kritikere, og religionsfriheden krænkes. Der er stadig intet samarbejde med internationale institutioner hvad angår menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder. To journalister, Djamshid Karimov og Ulugbek Khaidarov, forsvandt i Usbekistan i september. Begge mænd var kendt for deres uafhængighed og for deres kritik af regimet. Til sidst blev hr. Karimov fundet på et psykiatrisk hospital og hr. Khaidarov i et fængsel.

Samtidig skal Parlamentets strategi rettes mod at hjælpe Usbekistan tilbage i den gruppe af demokratiske lande, der bestræber sig på at forbedre sig. Vi må ikke gøre noget, der kan forstyrre denne udvikling.

Alyn Smith (Verts/ALE), forlagsstiller: - (EN) Hr. formand! Usædvanligt nok har vi for øjeblikket sanktioner i kraft over for Usbekistan. Sanktioner skal bruges sparsomt og kun som en sidste udvej, men Parlamentet skal ikke være bange for at opfordre til sanktioner og heller ikke for at få dem gennemført, for de er det eneste reelle våben, vi har til at tilskynde til interne forandringer i det land.

Det er vigtigt, at EU taler med én stemme, og det er lige præcis målet med dette beslutningsforslag. Først og fremmest skal vi huske på, hvordan tingene ser ud ude i den virkelige verden. Under punkt C bemærker vi, at "den usbekiske regering ikke har søgt at opfylde de betingelser, som Rådet opstillede ved sanktionernes indførelse." Ethvert skridt i retning af at hæve de gældende sanktioner ville derfor være højst besynderligt og stride mod sund fornuft. Det ville være en besynderlig opmuntring eller belønning for rent faktisk at ignorere os.

Alligevel siger vi under punkt B, at Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 13. november forventes at drøfte, om det vil forlænge de sanktioner, der vedtoges sidste år. Vi er klar over, at der er oprigtige udspil under opsejling for at få hævet sanktionerne. Det er min gruppe uenig i, og vi håber, Parlamentet er enigt med os. Vi mener, at sanktionerne skal forlænges og udvides, især set i lyset af at Usbekistan fortsat nægter at tillade en uafhængig undersøgelse af begivenhederne i Andijan.

Vi så gerne en bestemmelse under stk. 2 om, at sanktionerne skal forlænges, med visumforbud målrettet mod specifikke nøglepersoner. Det vil understrege vores voksende frustration over det manglende fremskridt uden at være til ulempe for det usbekiske folk.

Det er vigtigt, at vi fortsætter presset. Det er vores håb, at Parlamentet ikke mister modet. Jeg tvivler ikke på, at kommissæren deler vores bekymringer, jeg håber bare, at hun også deler vores engagement.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), forlagsstiller: - (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Det er vigtigt, at Parlamentet ikke lader krænkelser af menneskerettighederne i hele verden gå upåagtet

---

(3) Se protokollen.

hen, og at Parlamentet handler på dem, og det gælder også de forfærdelige begivenheder i Andijan i Usbekistan i maj 2005. Som demokratisk institution kan vi ikke tillade, at der trampes på menneskerettighederne nogen steder i verden, og vi kan heller ikke tillade, at diplomatiske forbindelser bliver sat på spil på grund af vores interparlamentariske samarbejde. Når man tager den nuværende situation i Usbekistan i betragtning, skal man også inddrage de begivenheder, der har fundet sted tidligere, og det er disse begivenheder alene, den aktuelle betænkning skal baseres på.

Sidste måned var det planlagt, at delegationen for forholdet til de centralasiatiske lande, som jeg også er medlem af, skulle rejse til Usbekistan, men rejsen blev ikke til noget - ikke fordi myndighederne i Usbekistan var usamarbejdsvillige, men fordi der var for få kolleger her i Parlamentet, som havde interesse i sådan en rejse. Vi har derfor ikke kunnet danne os vores eget billede af den aktuelle situation i Usbekistan, hvad angår menneskerettigheder, demokratisering og opbygning af en uafhængig domsmyndighed, men må forlade os på information fra andre i stedet.

Forstå mig nu ret. Jeg mener også, at menneskerettighederne og demokratiseringsforsøgene i Usbekistan undertrykkes, og at det skal overvejes at lade de hidtidige sanktioner fortsætte, især hvad angår en våbenembargo. Jeg mener dog, at en udvidelse af sanktionerne bl.a. i form af, at Usbekistans præsident, Islam Karimov, skal nægtes EU-visum, ikke på nogen måde er hensigtsmæssig. Det ville betyde en afbrydelse af de diplomatiske relationer, og det kan ikke være det, der er vores mål. Der er ikke nogen begivenhed lige nu, som retfærdiggør en så hård politisk reaktion. Derfor beder jeg Dem indtrængende om at støtte og stemme for mine ændringsforslag. Hvis dette kompromisforsøg ikke lykkes, vil jeg i sidste ende være nødt til at stemme imod betænkningen.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), forslagsstiller. - (DE) Hr. formand! I rapporten fra Journalister uden Grænser er Usbekistan anført som nr. 158, og det er endda efter stater som Belarus og Rusland. Situationen vedrørende menneskerettigheder i Usbekistan har været diskuteret flere gange i Parlamentet, især efter hændelsen i Andijan. Det store spørgsmål er nu: Hvad vil Unionens reaktion være?

Vi har sagt, at skal der være sanktioner, så skal disse især dreje sig om overførsel af våben og militær. Det er vigtigt, at den tyske militærbase i Usbekistan, Termes, bliver lukket, for hvis ikke sanktionerne respekteres, må der gøres en væsentlig undtagelse. Derfor ser vi dette som lakmusprøven for vores menneskerettighedspolitik, i hvert fald her i Parlamentet.

Derfor har vi stillet dette ændringsforslag, og i henhold til dette skal den tyske militærbase i Termes lukkes. Denne militærbase anvendes af alle NATO-stater, men også af de NATO-stater, der samtidig er medlem af EU, og derfor skal den lukkes.

Marios Matsakis (ALDE), forslagsstiller. - (EN) Hr. formand! Usbekistan er en autoritær republik, tidligere en del af Sovjetunionen, som groft har overtrådt sine borgeres menneskerettigheder, samtidig med at landet kæmper for økonomisk og politisk stabilitet.

Mindet om Andijan-massakren i maj 2005 står lysende klart for os i dag, især eftersom de mange opfordringer fra FN, EU og andre om en uafhængig undersøgelse lader til at være faldet for døve øren. Ydermere, trods den seneste tids forsøg på at forbedre menneskerettighedssituationen i landet er forholdene hvad angår borgerrettigheder stadig dybt anakronistiske. Ifølge troværdige ikkestatslige menneskerettigheds-vagthunde som Amnesty International vedrører de mest foruroligende brud på menneskerettighederne tortur, vilkårlige arrestationer og begrænsninger på religiøs frihed og ytringsfrihed, med medlemmer af religiøse foreninger, journalister, menneskerettighedsaktivister og politiske aktivister, herunder medlemmer af forbudte oppositionspartier, som de væsentligste mål.

Trods de ikraftværende sanktioner foregår de demokratiske reformer i landet overordentligt langsomt og i fortvivlende begrænset omfang. Derfor opfordrer vi i dette beslutningsforslag ikke kun Rådet til at forny de eksisterende sanktioner i yderligere et år, men også til at udvide sanktionerne til at omfatte et EU-visumforbud og indefrysning af de midler, en række topfolk i den usbekiske regering opbevarer i EU. Vi gør dette modstræbende, men vi kan ikke se nogen anden mulighed end at være skrap for at kunne være venlig.

Vi håber og ønsker meget, at den usbekiske regering vil indse vores beslutsomhed hvad angår menneskerettighedsspørgsmål og hurtigt rette op på de store demokratiske underskud, der fortsat eksisterer i landet.

Adam Jerzy Bielan (UEN), forslagsstiller. - (PL) Hr. formand! Ikke meget har forandret sig i Usbekistan siden Parlamentets sidste beslutning om situationen der og i de centralasiatiske republikker. Regeringen i Usbekistan har stadig ikke indvilget i en uafhængig undersøgelse af de begivenheder, der fandt sted den 13. maj 2005 i Andijan, hvor tropper, der blev udkommanderet af præsident Karimov, knuste en folkelig opstand. Adskillige hundrede mennesker døde i blodbadet, som regeringen kaldte et terroristisk oprør. De fleste uafhængige journalister og menneskerettighedsforkæmpere intimideres af sikkerhedstjenesten, og nogle er blevet landsforvist.

Djamshid Karimovs og Ulugbek Khaidarovs forsvinden for nylig har skabt stor bekymring om den fremtidige udvikling i Usbekistan. Hr. Karimov og hr. Khaidarov siges at være de sidste tilbageværende journalister i landet, der har turdet skrive kritisk om regeringen og dens leder i de sidste 17 år. Da de to mænd blev fundet nogle dage senere, var den ene blevet idømt fængsel for afpresning, mens den anden var blevet tvangsindlagt på et psykiatrisk hospital.

Civilsamfundet i Usbekistan kræver et mere åbent samfund, hvor personlige friheder og menneskerettigheder respekteres. Det usbekiske folk så også gerne reelle fremskridt i retning mod demokrati. Krigen mod terror skal kæmpes uden at overtræde internationale konventioner. Den må aldrig blive et påskud for at udrydde den politiske opposition, træde menneskerettighederne under fode eller indskrænke borgerrettighederne.

Tadeusz Zwiefka, for PPE-DE-Gruppen. - (PL) Hr. formand! 15 år efter at onskabens imperium faldt - og det er der ingen tvivl om, at Sovjetunionen var - er situationen ganske tydelig. Kun de af de tidligere Sovjetrepublikker, der besluttede at bygge deres fremtid på den demokratiske, vestlige model, kan garantere, at de vil skabe et civilsamfund i deres land og respektere menneskerettighederne.

I modsætning hertil vækker de lande, der søgte ly under Moskvas beskyttende vinger, og hvor regeringer ledet af tidligere kommunistledere har bevaret magten, uro og alvorlig bekymring. Jeg vil imidlertid gerne henlede opmærksomheden på, at vi har en tendens til at diskutere enkeltsager. I dag diskuterer vi specifikt én af de mange tragedier, der har fundet sted i Usbekistan. Det er helt sikkert på tide, på høje tid endda, at gøre opmærksom på, at den eneste grund til, at disse begivenheder finder sted, er, at disse regimer kan regne med Moskvas godkendelse. De bliver beskyttet af den russiske ledelse og er derfor i stand til at handle på denne måde og ikke på nogen anden. Det er virkelig på høje tid, vi siger fra over for alt dette.

Ana Maria Gomes, for PSE-Gruppen. - (PT) I en region, der plages af autokratiske diktaturer, er det alligevel lykkedes Karimovs Usbekistan at udmærke sig ved massakren i Andijan. Regeringen siger, at der var 169 døde, og oppositionen, at der var 745. Uanset dødstallene var det vigtigt at få udpeget og straffet de ansvarlige, og det fik EU delvist gjort med at års forsinkelse. Det Europæiske Råd vedtog i november en våbenembargo og andre sanktioner. Hvordan har udviklingen i landet så været siden?

Undertrykkelsen er blevet værre, og ngo'ernes og pressens muligheder kraftigt indskrænket. I marts i år blev flygtningehøjkommissæren udvist af landet, og som et uhyrligt eksempel på sjælden kynisme blev mellem november og juli i år mere end 250 personer ved groteske medieprocesser summarisk dømt for at have forårsaget massakren i maj.

Alt dette viser, at sanktionerne ikke blot skal forlænges med endnu 12 måneder, men at vi også bør udvide dem ved at indefryse finanstransaktioner og europæiske visa til de værste torturbøddler i Tasjkent og også udstrække disse sanktioner til at omfatte den hovedansvarlige, præsident Karimov selv.

Daniel Strož, for GUE/NGL-Gruppen. - (CS) Hr. formand, fru kommissær! Der er ingen tvivl om, at det er både rigtigt og nødvendigt at overvåge indførelsen af menneskerettighederne, uanset om vi taler om Tibet, Guatemala eller Usbekistan, for de er umistelige rettigheder i globaliseringens æra. Men set i lyset af de diskussioner og initiativer, Parlamentet behandler og støtter, tror jeg, at Parlamentet foretrækker at beskæftige sig med menneskerettighedsovertrædelser og relaterede problemer ethvert andet sted i verden end lige her i EU.

Vi er f.eks. fuldstændig ligeglade med den rystende situation for de såkaldte russiske ikkeborgere i Letland, børnearbejde og børneprostitution i visse medlemsstater, mediernes forfærdelige tilstand og kriminaliseringen og forfølgelsen af venstrefløjen i Tjekkiet og fattigdom og højreekstremisme i Tyskland, der vokser hurtigere end nogensinde før.

Så meget desto større grund er der måske til at beskæftige sig med Usbekistan og Tibet eller måske Belarus og Kina og lignende. Jeg vil driste mig til at sige, at det konservative flertal bevidst og dygtigt forvandler Parlamentet til en form for tam vagthund, der gladelig holder sig på sin egen side af hegnet og gør ad naboerne.

Vi bør altid primært fokusere på de problemer, der berører EU's medlemsstater.

Michał Tomasz Kamiński, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Jeg er nødt til først at sige, at jeg blev dybt rystet over det indlæg, repræsentanten for den yderste venstrefløj i Parlamentet netop har afsluttet. Situationen i Usbekistan kan ganske enkelt ikke sammenlignes med situationen i noget europæisk land. Der er da ganske rigtigt en del lande, der har problemer, men at sammenligne dem med situationen i Usbekistan, hvor folk dør og forfølges for deres politiske holdninger, er fuldstændigt skandaløst.

Det bedrøver mig at opdage, at når det handler om emner som kampen for menneskerettighederne, er der personer her i Parlamentet, der bryder den brede enighed om at forsvare og fremme fundamentale europæiske værdier som menneskerettigheder, demokrati og ytringsfrihed. Enigheden burde række fra venstre til højre side i Parlamentet.

Jeg vil støtte betænkningen, der opfordrer til forlængelse af sanktionerne mod regimet i Usbekistan, eftersom EU er mere end en politisk organisation, der bindes sammen af fælles økonomiske interesser. Jeg tror fuldt og fast på EU som et værdifællesskab, og som sådan skal EU fremstå som et utvetydigt eksempel ved at fordømme ethvert brud på menneskerettighederne, uanset hvor det finder sted.

(Bifald)

Urszula Krupa, for IND/DEM-Gruppen. - (PL) Hr. formand! For præcis et år siden diskuterede vi også situationen i Usbekistan efter den blodige nedkæmpelse af en demonstration mod præsident Karimovs totalitære regime og dets krænkelser af menneskerettighederne.

Usbekistans selvstændighed bringes også i fare konstant ved stormagternes bitre kamp om indflydelse. På trods af sanktionerne og flere beslutninger i Parlamentet bliver menneskerettighedsforkæmpere stadig fængslet og tortureret i Usbekistan. Det samme gælder vidner til sandheden, og som vi alle ved, kan sandheden ikke undertrykkes med beslutninger, love eller fængselsdomme af nogen art.

Regimets hårde hånd mærkes ikke kun af repræsentanter for oppositionen, men af hele nationen, mens den kæmper for uafhængighed og demokratiske forandringer. Især kvinder påvirkes. Selv om de har fået ret til skilsmisse inden for ligestillingens rammer, må de meget ofte klare dagligdagens problemer på egen hånd og forsørge deres børn og familier alene. Vi opfordrer naturligvis til respekt for menneskerettighederne og støtter betænkningen.

Ryszard Czarnecki (NI). - (PL) Hr. formand! Et enkelt minut er simpelthen ikke tid nok til at diskutere menneskerettighedsovertrædelserne i Usbekistan. Vi kan kun henlede opmærksomheden på, at en uafhængig undersøgelse af begivenhederne i Andijan for 18 måneder siden endnu ikke har fundet sted. Disse begivenheder førte til, at myndighederne i Tashkent erklærede krig mod uafhængige journalister og menneskerettighedsforkæmpere.

Ifølge FN anvendes der stadig tortur i Usbekistan. Det er sandt, at den islamiske ekstremisme vokser i Usbekistan, men det kan ikke bruges som undskyldning for at overtræde menneskerettighederne. Usbekistan spiller en førende rolle i Centralasien, hvilket kun giver så meget større grund til at forlange, at landet overholder de demokratiske spilleregler, retsstatsprincippet og menneskerettighederne.

Nogle tusinde kilometer fra Usbekistan ligger et lignende land, som også rask væk overtræder menneskerettighederne. Landet er Belarus. Der er indført visumsanktioner mod såvel Usbekistan som Belarus. En forlængelse af sanktionerne virker som en fornuftig beslutning, der fortjener vores støtte. Måske vil denne såkaldte visum-afpresning få Usbekistan til at forstå, hvad europæiske normer går ud på.

(Bifald)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Var det ikke for det usbekiske folk, sad jeg ikke her i dag, for min bedstefar var østrigsk soldat i første verdenskrig, og som russisk fange overlevede han kun den kolde vinter nær Tasjkent takket være det usbekiske folks gæstfrihed.

Jeg tror, at vi alle har en dyb sympati for det usbekiske folk, men det er netop derfor, vi fordømmer, at menneskerettighederne undertrykkes i Usbekistan, og derfor er vi kede af, at der hersker et regime, som ikke på nogen måde lever op til vores målestok, hvad angår menneskerettigheder. Jeg er for en helt tydelig fordømmelse af disse menneskerettighedskrænkelser og også for en udvidelse af sanktionerne.

Men at etablere yderligere indrejseforbud, sådan som det kræves i punkt 2, finder jeg værdiløst. Jeg tror ikke, at vi kan løse problemerne ved, at vi til det ene topmøde retter os efter hr. Putin og til det næste topmøde måske inviterer den kinesiske præsident, og at vi så alligevel afreagerer på små Putiner eller elendige små tyranner. Derfor anbefaler jeg, at vi vedtager nogle fornuftige standarder. Udvidelse af sanktionerne ja, og fordømmelse af menneskerettighedskrænkelserne ja, men at man bruger torsdag eftermiddag på at indføre indrejseforbud for alle mulige statsoverhoveder i verden, det kalder jeg demagogi og ikke seriøs politik.

Karin Scheele (PSE). - (DE) Hr. formand! Som De ved, indfører vi ikke noget som helst torsdag eftermiddag. Det, Parlamentet gør, er at stille forskellige krav som reaktion på forskellige menneskerettighedsspørgsmål rundt om i verden. Med betænkningen i dag opfordrer vi Rådet til at udvide sanktionspolitikken og gøre den bredere på bestemte områder, som det allerede er diskuteret. Den usbekiske regering nægter fortsat at tillade en uafhængig undersøgelse af dødsfaldene i Adijan af den art, som flere internationale institutioner gentagne gange har krævet og fortsat vil kræve. Usbekistan skal arbejde hen imod en sådan uafhængig undersøgelse, i samarbejde med OSCE og FN.

Unionens forhold til Usbekistan har stor betydning for os, men det er respekt for demokratiet, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, der skal være grundlaget for dette forhold.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Selv om der er gået halvandet år, husker vi alle tydeligt massedrabene i Andijan den 13. maj 2005. De usbekiske myndigheder har afvist internationale krav om en uafhængig undersøgelse, og der er ikke sket nogen troværdig efterforskning af drabene. Retssagerne mod dem, der deltog i de demonstrationer, der førte til drabene, er blevet fordømt af OECD's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder som åbenlyst uretfærdige.

Den senere udvikling giver heller ikke den store grund til optimisme. Der rapporteres om udbredt brug af tortur. Ingen international organisation har fået adgang til de flygtninge, der er returneret til Usbekistan. Usbekistan nægter at samarbejde med FN's særlige procedurer. Borgerrettigheds- og menneskerettighedsforkæmpere chikaneres konstant. Mange menneskerettighedsforkæmpere er sågar blevet fængslet.

Kommissionen har med særlig stor bekymring bemærket, at adskillige fremtrædende menneskerettighedsaktivister er blevet idømt flere års fængsel, mens Mukhtabar Todjibaeva stadig er tilbageholdt. Vi kender til mange lignende sager.

Trods dette dystre billede vil vi ikke opnå noget ved at afskære alle kommunikationskanaler til Usbekistan. Som De, mine damer og herrer, er klar over, har EU som reaktion på Andijan-drabene vedtaget sanktioner over for Usbekistan, nærmere bestemt, som tidligere nævnt her, våbenembargo, rejseforbud for de ansvarlige for Andijan-drabene og indstilling af tekniske møder med Usbekistan. Inden den 14. november skal der træffes beslutning om, hvorvidt sanktionerne skal forlænges eller udvides.

For at gøre det muligt for medlemsstaterne at få et fuldt og detaljeret billede af situationen i Usbekistan vil der blive afholdt et samarbejdsråd med Usbekistan i begyndelsen af november. Dette samarbejdsråd vil desuden give EU lejlighed til at tage de mange bekymringer om Andijan og følgerne deraf op direkte med de usbekiske myndigheder på ministerniveau.

På baggrund af dette samarbejdsråd træffer medlemsstaterne deres beslutning om en eventuel forlængelse eller udvidelse af sanktionerne.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag efter forhandlingerne, dvs. med det samme.

13. Afstemningstid

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

13.1. Tibet (afstemning)

13.2. Rios Montts retssag (afstemning)

13.3. Usbekistan (afstemning)

Før afstemningen om stk. 2

Józef Pinior (PSE). - *(EN)* Hr. formand! I mit mundtlige ændringsforslag foreslår jeg, at første del af stk. 2 i den fælles beslutning om Usbekistan slettes.

Formanden. - Er der indvendinger imod at tage dette mundtlige ændringsforslag i betragtning?

Bernd Posselt (PPE-DE). - *(DE)* Hr. formand! Tillad mig at påpege, at vi har stillet et ændringsforslag til punkt 2, og der skal stemmes om dette, før der stemmes om originalen, også selv om originalen ændres mundtligt. Vi skal først stemme om ændringsforslaget, som erstatter den gamle tekst.

Formanden. - Hr. Posselt, jeg tror, De har ret. Vi vil bede hr. Pinior om den nødvendige tydeliggørelse.

Józef Pinior (PSE). - *(EN)* Hr. formand! Jeg foreslår, at vi sletter første del af andet punkt. Som jeg forstår det, blev det foreslået af medlemmer af PPE-DE-Gruppen.

Formanden. - Der er altså tale om et mundtligt ændringsforslag til stk. 2 med det formål at gøre teksten kortere.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Før afstemningen om ændringsforslag 1

Elisabeth Jeggler (PPE-DE). - *(DE)* Hr. formand! Jeg vil gerne erstatte "sound and future-oriented decision" med "considered decision with a view to improved future relations". På den måde er det formuleret mere konkret.

Marios Matsakis (ALDE). - *(EN)* Hr. formand! Jeg protesterer mod det mundtlige ændringsforslag, fordi det tager brodden ud af beslutningen. Vi har håndgribelige beviser på, at sanktionerne langsomt begynder at virke, så vi skal udvide dem yderligere og ikke svække dem yderligere, som fru Jeggles ændringsforslag forsøger at gøre.

Formanden. - Vi takker for Deres bemærkninger, hr. Matsakis, men De skal finde yderligere 36 medlemmer, der er enige med Dem, så De er 37 i alt, for at kunne forkaste ændringsforslaget. Uanset hvor gode argumenter, De har, kan jeg ikke afvise ændringsforslaget, hvis plenarforsamlingen ikke forkaster det, og jeg kan ikke se andre medlemmer, der står op.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Afstemningen er afsluttet.

Manuel Medina Ortega (PSE). - *(ES)* Hr. formand! Jeg befandt mig på mit kontor, da jeg blev sendt ud af kontoret af nogle af Parlamentets tjenestemænd, der sagde til mig, at der var en brandøvelse. Da jeg kom tilbage, fandt jeg ud af, at der allerede var blevet stemt om beslutningsforslaget om Tibet og flere andre, og jeg vil gerne oplyse nu, hvordan jeg ville have stemt, hvis ikke tjenestegrenene havde sendt mig ud af mit kontor, så jeg ikke kunne komme ned til plenarforsamlingen. Dette siger jeg henvendt til sekretariatet, så de noterer, hvordan jeg ville have stemt.

Formanden. - Bare rolig, det bliver der alt sammen taget højde for.

14. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

15. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 116): se protokollen

16. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen

17. Tidsplan for kommende møder: se protokollen

18. Afbrydelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.25)

BILAG (Skriftlige svar)

Spørgsmål til Rådet (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 12 af Bernd Posselt (H-0806/06)

Om: Situationen for mindretallene i Vojvodina

Hvorledes evaluerer det finske formandskab situationen for det ungarske, rumænske, kroatiske, rutheniske, tjekkiske, slovakiske, tyske og andre mindretal i den serbiske provins Vojvodina, og hvilke foranstaltninger planlægger det med henblik på at styrke mindretallenes rettigheder, provinsens autonomi samt demokrati og sikring af retsstatsforhold i provinsen?

Er Rådet bekendt med, at hele områder gennem systematisk tilflytning af serbiske flygtninge er blevet etnisk majoriserede, og at der her er forekommet og stadig forekommer voldelige overgreb mod unge, der tilhører mindretallene?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Rådet har under det finske formandskab aktivt overvåget begivenhederne i Serbien. Serbien står over for at indføre en ny forfatning, som Serbiens regering vedtog enstemmigt den 30. september 2006. Borgerne i Serbien vil have mulighed for at stemme om forfatningen i en folkeafstemning den 28. og 29. oktober. Rådet vil følge situationen opmærksomt. EU's vigtigste instrument for den Vestlige Balkanregion er stabiliserings- og associeringsprocessen. Referencerammerne er Københavnskriterierne, herunder de politiske kriterier som f.eks. mindretalsrettigheder. Jo mere landene i regionen nærmer sig EU, jo strengere er de betingelser, der skal opfyldes. Den Europæiske Unions observatørmision observerer situationen på stedet, og andre internationale aktører, f.eks. Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og Europarådet, overvåger også situationen i Vojvodina og udveksler oplysninger med EU. Rådet vil følge situationen i Serbien gennem den periodiske statusrapport, som Kommissionen udarbejder. Statusrapporten offentliggøres den 8. november, og den vil omfatte en vurdering af situationen i Serbien vedrørende spørgsmål som demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og beskyttelse af mindretal. Rådet vil fortsat holde øje med situationen i Serbien.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Chris Davies (H-0813/06)

Om: Lovgivning om CO2-emissioner fra nye køretøjer

Vil Rådet opfordre Kommissionen til at indføre en lovgivning, der pålægger bilindustrien at formindske CO2-emissioner fra nye køretøjer?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Rådet er informeret om, at Kommissionen vil stille et forslag til ændring af EU-strategien om formindskelse af CO2-emissioner fra køretøjer inden udgangen af 2006. Rådet vil nøje overveje forslaget og andre forslag fra Kommissionen om dette emne.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Danutė Budreikaitė (H-0815/06)**Om: Forlængelse af driften af Ignalina-atomkraftværket**

Som bilag til akten vedrørende tiltrædelse af Den Europæiske Union har Litauen underskrevet protokol nr. 4 om Ignalina-atomkraftværket. Litauen har dermed forpligtet sig til at foretage en endelig lukning af atomkraftværkets afdeling I senest i 2005 og af afdeling II senest i 2009. Uanset denne forpligtelse er beskyttelsesklausulen i tiltrædelsesaktens artikel 37 gældende indtil den 31. december 2012, såfremt energiforsyningen i Litauen forstyrres.

Sidste års energistridigheder mellem Ukraine og Rusland, afbrydelsen af olieforsyningen fra Rusland til Litauen i juli måned, der blev tilskrevet tekniske problemer udelukkende i Litauen, og som man ikke har forsøgt at finde en løsning på, der er positiv for begge parter, projektet om sammenkobling af Litauens og Polens elektricitetsnet, som befinder sig i et dødvande, den manglende tilstedeværelse af en fælles energipolitik inden for EU og af fælles energinet (elektricitet og gas) og den manglende solidaritet fra EU's medlemsstater er alt sammen med til at øge risikoen for, at Litauen isoleres i forhold til energiudbydere. Afhængigheden af Rusland stiger, og Rusland truer med at eksportere sine energiressourcer til andre lande.

Ville Litauen, i betragtning af denne usikre situation, kunne påberåbe sig tiltrædelsesaktens artikel 37 for at forlænge driften af Ignalina-atomkraftværket i det omfang, sikkerhedsstandarderne tillader det, og indtil dets energiproblemer er blevet løst?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Artikel 4 i protokol nr. 4 til tiltrædelsesakten - set i sammenhæng med artikel 37 i tiltrædelsesakten - indeholder en beskrivelse af betingelserne, hvorunder Litauen indtil 2012 kan ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger som beskrevet i artikel 37, hvis der er problemer forbundet med energiforsyningen i Litauen.

I artikel 37 i tiltrædelsesakten er det fastsat, at den pågældende medlemsstat for at udnytte denne mulighed først skal ansøge om tilladelse fra Kommissionen til at anvende beskyttelsesforanstaltninger med henvisning til relevante baggrundoplysninger. Kommissionen undertegner derefter de sikkerhedsforanstaltninger, som den finder nødvendige. Kommissionen skal derefter vurdere, hvorvidt den vil give tilladelse til at træffe de foranstaltninger, som fru Budreikaitė henviser til.

Rådet ønsker at understrege over for fru Budreikaitė, at energiforsyningsikkerhed efter Rådets opfattelse er et af de vigtigste punkter i Europas energipolitik, som også fremgår af konklusionerne fra Rådets møde (transport, telekommunikation og energi) i marts 2006 ("En ny energipolitik for Europa") og konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde ("En europæisk energipolitik") i marts 2006.

EU har i denne sammenhæng understreget sin vilje til at yde passende supplerende bistand til Litauen med henblik på at lukke og nedlægge Ignalina-atomkraftværket som fastsat i protokol nr. 4 til tiltrædelsesakten. Denne støtte blev inkluderet i den finansielle ramme for 2007-2013. I artikel 2, stk. 3, i protokollen er det endvidere fastsat, at Ignalina-programmet bl.a. skal omfatte foranstaltninger til støtte for nedlæggelsen af Ignalina-atomkraftværket, foranstaltninger til genopretning af miljøet i overensstemmelse med EU's *acquis* og foranstaltninger til modernisering af den konventionelle produktionskapacitet i stedet for produktionskapaciteten i de to reaktorer i Ignalina-atomkraftværket samt andre foranstaltninger, der ligger i forlængelse af beslutningen om at lukke og nedlægge dette anlæg, og som bidrager til den nødvendige omstrukturering, genopretning af miljøet og modernisering af energiproduktionen, transmissions- og distributionssektorerne i Litauen samt til at øge energiforsyningsikkerheden og forbedre energieffektiviteten i Litauen.

Som et andet eksempel kan jeg nævne, at et af projekterne af europæisk interesse i den nylige afgørelse til bekræftelse af retningslinjerne for transeuropæiske net på energiområdet var forbindelsen mellem Polen og Litauen, som omfatter den nødvendige undertegnelse af det polske elektricitetsnet og profilen for Polen og Tyskland, og det nedgravede kabel mellem Finland og Estland (Estlink). Disse projekter vil tilsammen gøre det muligt at deltage i et indre marked for energi og garantere pålidelighed og sikkerhed i driften af energinet.

Rådet har allerede indledt et tæt samarbejde med Europa-Parlamentet for at udvikle en koordineret eller fælles energipolitik med gradvis vedtagelse af en lovsamling om energi. Disse tiltag og dokumenter vil danne grundlag for en stabil energiforsyning i EU. Det vil endvidere tjene som grundlag for energipolitiske afgørelser nu og i fremtiden. Energiforsyningssikkerheden vil sammen med to andre energipolitiske målsætninger, dvs. konkurrenceevne og bæredygtighed, derudover tjene som grundlag for en strategisk undersøgelse af energiforhold, som Europa-Kommissionen vil fremlægge for Rådet og Europa-Parlamentet i 2007.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Agustín Díaz de Mera García Consuegra (H-0818/06)

Om: Migrationskrise på De Kanariske Øer

På baggrund af den åbenlyse og systematiske krænkelse af EU's ydre grænser, der finder sted dagligt, hvorfor tager Javier Solana da ikke initiativ til en synlig ekstern aktion fra Unionens side i form af et præventivt diplomatisk pres på de lande, indvanderne kommer fra eller rejser igennem?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Lige siden indledningen af samarbejdet om retlige og indre anliggender har det været klart for EU, at det er vigtigt at tage indvandringspolitikken med i betragtning i relation til forbindelserne med udviklingslandene.

Det Europæiske Råd har løbende fremhævet betydningen af eksterne forbindelser, og derfor indgår samarbejdet med udviklingslandene om indvandring og dermed forbundne spørgsmål i EU's bilaterale og multilaterale forbindelser. Spørgsmålet om indvandring blev endvidere drøftet under arbejdsfrokosten på det uformelle møde blandt EU's stats- og regeringsledere den 20. oktober 2006.

EU fokuserer nu på gennemførelsen af den omfattende strategi om indvandring, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2005. I strategien foreslås prioriterede tiltag i forbindelse med Afrika og Middelhavsområdet.

Det er uhyre vigtigt for strategien, at samarbejdet og partnerskabet blandt destinations- oprindelses- og transitlandene i forstærkes i relation til indvandrere, da systematisk forvaltning af indvandringsstrømmene vil være til gavn for alle de relevante lande samt de pågældende indvandrere. Denne vidtrækkende dialog skal udvides til at omfatte alle aspekter af indvandring og derudover fremme de muligheder for at bidrage til udviklingen, der opstår på grund af indvandringen. EU vil i dialogen især fokusere på et effektivt samarbejde for at forebygge og bekæmpe illegal indvandring.

EU spillede en central rolle i organiseringen af den euro-afrikanske ministerkonference om migration og udvikling, som blev afholdt i Rabat den 10.-11. juli 2006. På konferencen i Rabat blev man enige om at udarbejde en fælles handlingsplan og erklæring, og oprindelses-, transit- og destinationslandene mødtes for første gang og indledte i ægte partnerskabsånd en forhandling om indvandring og spørgsmål, som berører alle parter. Gennemførelsen af handlingsplanen forventes at blive iværksat snarest. Handlingsplanen indeholder endvidere foranstaltninger med henblik på at forstærke samarbejdet på området for illegal og legal indvandring.

Der tages initiativer på regionalt plan for at fremme dialog og samarbejde med internationale organisationer i forskellige dele af Afrika. EU og Den Afrikanske Union forbereder i øjeblikket en ministerkonference om migration og udvikling, som vil dække hele Afrika. Konferencen afholdes inden slutningen af året og vil give deltagerne mulighed for at pege på de områder, som er vigtige for dem, og som er i alle parter interesse, og hvor samarbejdet mellem parterne kan forstærkes. Der forberedes endnu en ministerkonference om migration og udvikling, denne gang med landene i Euro-Middelhavspartnerskabet i tråd med den vidtrækkende strategi, der følges.

Målsætningen på bilateralt plan er at fremme dialogen om indvandring, hvortil der henvises i artikel 13 i Cotonou-aftalen, med de af vores afrikanske partnere, som har tiltrådt AVS-EF-partnerskabsaftalen, og fortsætte drøftelserne om tilbagetagelsesaftalerne med bestemte udviklingslande.

Kommissionen har mandat til at forhandle en tilbagetagelsesaftale med to afrikanske lande, nemlig Marokko og Algeriet. Marokko er et uhyre vigtigt transitland, og der er allerede opnået store fremskridt i forhandlingerne med Marokko. De formelle drøftelser med Algeriet skal indledes hurtigst muligt. Tilbagetagelsesaftaler er et udtryk for den forpligtelse til at bekæmpe illegal indvandring, som EU deler med de afrikanske lande.

På mødet den 5. og 6. oktober 2006 vedtog Rådet konklusioner om styrkelse af de sydlige ydre søgrænser (13559/06).

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Mihael Brejc (H-0819/06)

Om: Ny tidsplan for indførelse af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II)

Det er kommet forespørgeren for øre, at der er ved at blive udarbejdet en ny tidsplan for indførelse af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), hvilket betyder, at Slovenien, der opfylder samtlige kriterier for optagelse i SIS II, først vil kunne komme med i systemet på et langt senere tidspunkt end oprindeligt planlagt. Vil Rådet, hvis dette er tilfældet, besvare følgende spørgsmål:

vil forsinkelsen betyde, at opfyldelsen af Schengen-kriterierne, som Slovenien allerede har opfyldt, vil blive underkastet en ny vurdering, og hvilket formål vil den tidligere vurdering i så fald helt præcist tjene?

hvorledes vil EU, eftersom forsinkelsen er opstået af årsager, der har at gøre med EU og ikke med medlemsstaternes aktiviteter, bidrage til dækningen af de omkostninger, der vil opstå som følge af denne forsinkelse (lønninger, allerede etablerede faciliteter til sikring af Schengen-grænsen osv.)?

ville det ikke i betragtning af planen om, at SIS II først skal gennemføres af de gamle medlemsstater og derefter senere af alle de øvrige medlemsstater, være en idé at gå til værks alt efter den enkelte medlemsstats reelle kapacitet til at indføre systemet, uanset om der er tale om en gammel eller en ny medlemsstat?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Vi ønsker at henlede hr. Brejc's opmærksomhed på Rådets konklusioner vedrørende SIS II og SIS I+ efter mødet den 5. og 6. oktober 2006.

I henhold til Rådets konklusioner er tidsplanen for gennemførelse som fastsat i Kommissionens arbejdsdokument 12379/06 SIRIS 158 gennemførlig og realistisk. Ifølge den reviderede tidsplan vil den seneste dato for iværksættelse af SIS II i de medlemsstater, der deltager i SIS I+, være juni 2008. På dette tidspunkt kan de medlemsstater, der endnu ikke deltager i SIS I+, også indføre systemet.

Rådet har godkendt den reviderede tidsplan og indtrængende opfordret de relevante parter og Kommissionens organer til at gøre deres bedste for at iværksætte SIS II hurtigst muligt.

Det skal sikres, at overgangen til SIS II i de medlemsstater, der deltager i SIS I+, gennemføres uden at gribe forstyrrende ind i funktionen af systemet. Først når overgangsperioden er afsluttet, og det nye system har vist sig at fungere ordentligt, vil det være muligt at inkorporere medlemsstater, der ikke tidligere har deltaget i systemet.

Principielt forholder det sig således, at når Schengen-kriterierne er opfyldt, skal opfyldelsen af kriterierne ikke vurderes igen.

I december vil Rådet drøfte spørgsmålene om Schengen-informationssystemet og ophævelsen af den interne grænsekontrol. De tekniske, økonomiske, retlige og organisatoriske aspekter vil blive overvejet i løbet af de kommende uger.

*
* *

Spørgsmål nr. 18 af James Elles (H-0820/06)

Om: Anmodning om videreførelse af fritagelsen for opkrævning af fuld forbrugsafgift på rød diesel til fritidsbåde i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF

Fritagelserne i henhold til direktiv 2003/96/EF⁽⁴⁾, hvorefter fem lande, herunder Finland, Irland, Malta og Det Forenede Kongerige, har tilladelse til at opkræve reducerede forbrugsafgifter på rød diesel, udløber efter 31. december 2006. Er Rådet opmærksom på den potentielt ødelæggende virkning af afskaffelsen af disse fritagelser for vandsport, turisme og skibsindustrien i disse lande? Kan Rådet tilslutte sig den vurdering, at resultaterne af at ophæve fritagelsen faktisk ville gå stik imod direktivets hovedformål, nemlig harmonisering af afgifterne på energiprodukter med det formål at mindske fordrejningerne på det indre marked? Vil Rådet derfor støtte en forlængelse af fritagelsen, hvis de pågældende regeringer anmoder om en forlængelse?

Spørgsmål nr. 19 af Simon Busuttil (H-0834/06)

Om: Anmodning om fortsat fritagelse fra at pålægge ejere af fritidsfartøjer fuld punktafgift på rød diesel i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF

Undtagelser i henhold til direktiv 2003/96/EF⁽⁵⁾, der giver fem lande, herunder Finland, Irland, Malta samt Det Forenede Kongerige, tilladelse til at opkræve en nedsat punktafgift på rød diesel, som kun finder anvendelse på private fritidsfartøjer, ophører den 31. december 2006. Er Rådet bekendt med de potentielt ødelæggende konsekvenser for vandsport, turisme og maritime erhverv i disse lande, hvis disse undtagelser bliver afskaffet? Er Rådet enig i den vurdering, at resultaterne af at ophæve fritagelsen faktisk ville stride direkte mod direktivets primære mål, nemlig harmonisering af afgiftssatserne på energiprodukter, for at begrænse forvriddningerne på det indre marked? Vil Rådet derfor støtte en fornyelse af undtagelsen, hvis de berørte regeringer anmoder om en fornyelse?

Spørgsmål nr. 20 af Alexander Stubb (H-0843/06)

Om: Anmodning om fortsat fritagelse fra at pålægge ejere af fritidsfartøjer fuld punktafgift på rød diesel i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF

De undtagelsesbestemmelser i direktiv 2003/96/EF⁽⁶⁾, der giver fem lande, herunder Finland, Irland, Malta samt Det Forenede Kongerige, tilladelse til at opkræve en nedsat punktafgift på rød diesel, ophører den 31. december 2006. Er Rådet bekendt med de potentielt ødelæggende konsekvenser for vandsport, turisme og maritime erhverv i disse lande, hvis disse undtagelser bliver afskaffet?

Er Rådet enig i, at konsekvenserne af en ophævelse af undtagelsesbestemmelserne faktisk vil stride direkte mod direktivets hovedformål, nemlig harmonisering af afgiftssatserne på energiprodukter med henblik på at begrænse forvriddningerne på det indre marked? Vil Rådet derfor støtte en forlængelse af undtagelsen, hvis de berørte regeringer anmoder herom?

Fælles svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

I henhold til artikel 18 i direktiv 2003/96/EF har medlemsstaterne stadig tilladelse til at anvende afgiftsned sættelser eller -fritagelser i de tilfælde, der er beskrevet i bilag II og III til direktivet, og som parlamentsmedlemmerne refererer til. Denne tilladelse udløber den 31. december 2006 og på den dato, hvortil der henvises i bilag II og III, medmindre disse tidsfrister ændres af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

I juli 2006 tog Rådet en meddelelse fra Kommissionen til efterretning, hvori Kommissionen bl.a. understregede, at de enkelte medlemsstater, som stadig kræver en afvigelse fra direktivet af politiske årsager, kan fremlægge en tilsvarende ansøgning til Kommissionen i medfør af artikel 19 i direktivet.

(4) EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

(5) EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

(6) EUT L 283 af 31.10.2003, p. 51.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Elena Valenciano Martínez-Orozco (H-0821/06)

Om: Menneskerettighedskrænkelser i Irak

Menneskerettighederne og den humanitære folkeret, nærmere bestemt Genève-konventionen om behandling af krigsfanger, er grundlæggende internationale regler, som skal overholdes til enhver tid. Når fanger holdes i et retligt tomrum, åbnes der mulighed for misbrug og alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i lighed med dem, som kritiseres i en rapport offentliggjort i juli af Human Rights Watch om mishandling af fanger i Irak.

I samme måned indledtes Operation Compact, som er en international aftale om opbygning af et sikkert, forenet og demokratisk Irak, som EU er rede til at deltage aktivt i.

Anser Rådet det for hensigtsmæssigt at fortsætte dialogen med de amerikanske myndigheder med henblik på en uvildig undersøgelse af det reelle omfang af menneskerettighedskrænkelserne i Irak, og højerestående officerers mulige inddragelse heri for at sikre, at de ansvarlige bliver dømt?

Mener Rådet, at det i forbindelse med opbygningen af et sikkert og demokratisk Irak er en afgørende betingelse, at der gennemføres en undersøgelse af ansvaret hos de amerikanske officerer, som er involveret i krænkelser af fanger i Irak?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

EU betragter det som meget vigtigt, at den humanitære folkeret overholdes i alle faser af enhver væbnet konflikt. Det understreges i EU's retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret, som blev vedtaget i december 2005. I artikel 3 i retningslinjerne er følgende fastsat: "Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles".

EU lægger vægt på dialogen med USA om international ret og bekæmpelse af terrorisme, hvor de generelle retsgrundlag drøftes. Rådet har ikke taget spørgsmålet om udførelse af en uafhængig undersøgelse af misbrug i Irak op til behandling.

Rådet overvåger udviklingen i Irak, herunder respekten for menneskerettighederne og den humanitære situation i Irak. Ud over andre menneskerettighedsspørgsmål drøftes spørgsmålet om arrestationer inden for rammerne af den internationale aftale med Irak, som den irakiske regering er i færd med at udarbejde. EU spiller en aktiv rolle i udviklingen af aftalen og har i denne sammenhæng understreget, at aftalen også skal omfatte politiske reformer og sikkerhedsreformer samt fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og styrkelse af retsstatsprincippet i Irak.

EU følger Den Europæiske Unions integrerede retsstatsmission for Irak (EUJUST LEX), hvorved EU aktivt støtter Irak i udviklingen af forudsætningerne for gennemførelse af retsstatsprincippet i Irak. Næsten 800 irakiske dommere, politifuldmægtige, embedsmænd og fængselsmyndigheder har fået tilbudt uddannelse inden for rammerne af EUJUST LEX. Missionen er forlænget til december 2007, og i den anden fase vil der kunne tilbydes uddannelse af specialister på langt flere områder.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Zita Pleštinšá (H-0822/06)

Om: Udsættelse af de nye medlemsstaters tiltrædelse af Schengen-området

I 2004 erklærede Kommissionen, at udvidelsen af Schengen-området til også at omfatte de nye medlemsstater ville være mulig, efter at der var truffet vigtige foranstaltninger til sikring af områdets eksterne grænser. Den foreløbige tiltrædelsesdato blev fastlagt til oktober 2007.

Under et uformelt møde mellem justits- og indenrigsministrene meddelte det finske formandskab den 21. september 2006, at tiltrædelsesdatoen sandsynligvis ville blive udsat på grund af tekniske og juridiske problemer i forbindelse med oprettelsen og igangsættelsen af Schengen-informationssystemet (SIS) II.

Har Rådet overvejet alternativer til indførelse af SIS II som f.eks. midlertidigt at medtage de nye medlemsstater i det nuværende system (SIS I+)? I benægtende fald, hvorfor ikke? I bekræftende fald, hvilke konklusioner kom man frem til?

Hvad agter Rådet at gøre for at overholde den oprindelige tidsplan for de nye medlemsstaters tiltrædelse af Schengen-området?

Det er vigtigt at styrke offentlighedens tillid til EU. Den frie bevægelse af personer er en praktisk gennemførelse af de grundlæggende frihedsrettigheder, der garanteres i traktaterne. Hvornår i den nærmeste fremtid vil borgerne fra de nye medlemsstater også kunne rejse uden grænsekontrol?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Ifølge tiltrædelsesakten af 2003 kan der træffes en beslutning om at ophæve den interne grænsekontrol, når det er påvist, at de nødvendige forudsætninger for anvendelse af Schengen-reglerne er opfyldt. Schengen-informationssystemet (SIS), som er indført i alle medlemsstaterne, er en af disse forudsætninger.

Interessentgrupperne gør alt, hvad de kan, for at iværksætte SIS II hurtigst muligt. Delegationerne, herunder delegationerne fra de nye medlemsstater, har overvejet og afvist adskillige alternative scenarier til indførelse af SIS II.

På et møde i Luxembourg den 5. oktober 2006 om spørgsmål forbundet med den endelige ophævelse af grænsekontrol i relation til nye medlemsstater drøftede Rådet en løsning foreslået af den portugisiske delegation, hvorved nye medlemsstater vil være i stand til at indføre SIS i den eksisterende form (SIS I+). Idéen bag forslaget er, at de nye medlemsstater kan inkorporeres i systemet inden den fase, hvor SIS II-projektet formentlig skal gennemføres.

Som fastlagt i konklusionerne af 5. oktober vil Rådet drøfte tidsplanen for ophævelse af den interne grænsekontrol på mødet i december, hvor Rådet endvidere vil fremlægge sine synspunkter om det portugisiske forslag, som vil blive drøftet yderligere i de kommende uger.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Paulo Casaca (H-0825/06)

Om: Europæisk borgers forsvinden i Al Zubayr

Fred Nérac, som var kameramand for den franske fjernsynsstation ITN og fransk statsborger, forsvandt den 22. marts 2003, efter at det køretøj, hvor han befandt sig, og som var markeret som hørende til et reportagehold, kom i krydsild nær den irakiske by Al Zubayr syd for Basra. Mindst ti personer var vidne til denne episode, og mange af disse vidner er identificeret og kan afgive en officiel udtalelse, hvis de blev opfordret til det.

Der er siden blevet iværksat fire undersøgelser, som ikke alle er blevet afsluttet. To af disse blev foretaget af de britiske og danske tropper i området og har givet anledning til en lang række spørgsmål, men fandt også frem til flere spor, som endnu ikke er blevet fulgt op på grund af den manglende sikkerhed eller mangel på politisk vilje.

Fred Nérac-komiteen, der består af familiemedlemmer, venner og borgere med interesse for dette drama, kræver gennemsigtighed og en hurtig efterforskning og har anmodet om uindskrænket adgang til de fortrolige rapporter, som de britiske og danske efterforskere har udarbejdet.

Ifølge komiteen har Rådet både under det britiske og det østrigske formandskab givet udtryk for, at det ville gøre alt, hvad der stod i dets magt, over for de franske, britiske, amerikanske og irakiske myndigheder for at foranledige dem til at foretage sig det praktisk mulige og nødvendige for at finde journalisten eller hans jordiske levninger.

Kan Rådet orientere om resultaterne af sin indsats?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Både FN og Østrig har under det østrigske formandskab gjort alt for at indhente præcise oplysninger gennem de irakiske myndigheder og andre myndigheder om, hvad der kan være sket med kameramanden fra ITN, Fred Nérac, som er forsvundet. Derudover har Nérac's familie modtaget støtte. Desværre har disse tiltag ikke givet konkrete resultater.

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af Mairead McGuinness (H-0828/06)

Om: EU-borgeres stemmeret ved nationale parlamentsvalg

Kan Rådet klargøre sin holdning til EU-borgeres deltagelse i nationale parlamentsvalg i det land, hvor de har bopæl? Jeg har tidligere rejst dette spørgsmål i en skriftlig forespørgsel til Rådet (E-1756/06), men Rådets svar veg uden om spørgsmålets kerne.

I henhold til EF-traktaten kan unionsborgere, der har bopæl i en anden EU-medlemsstat, stemme ved lokale valg og valg til Europa-Parlamentet, men det samme gælder ikke for nationale valg.

Vil Rådet i betragtning af de mange foranstaltninger og initiativer, der er blevet vedtaget for at lette EU-borgernes frie bevægelighed, etablering og integration i andre medlemsstater, overveje at ændre den eksisterende lovgivning for at lette EU-borgernes fulde deltagelse i nationale parlamentsvalg i det land, hvor de har bopæl?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

I artikel 17 i EF-traktaten er der fastsat bestemmelser om unionsborgerskab, hvoraf det fremgår, at unionsborgerne "har de rettigheder og er underkastet de pligter, der er indeholdt i denne traktat".

Som fru McGuinness helt korrekt understreger, kan unionsborgere, der har bopæl i en anden EU-medlemsstat, i henhold til artikel 19 i EF-traktaten stemme, selv om denne ret kun gælder for lokale valg og valg til Europa-Parlamentet. Som situationen er nu, kan EU i henhold til EF-traktaten ikke fastsætte bestemmelser om retten til at stemme og stille op til parlamentsvalg. Bestemmelserne om disse forhold er fastsat i henhold til national ret.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt nationale retlige bestemmelser om parlamentsvalg kan være med til at begrænse EU-borgernes frie bevægelighed, ønsker Rådet at pointere, at håndhævelsen af EU-rettens principper er en integreret del af den praktiske gennemførelse af bestemmelserne i EU-traktaten.

Som anført i svaret på spørgsmål E-1756/06 har Rådet indtil nu ikke drøftet en eventuel udvidelse af EU-borgernes rettigheder til at omfatte nationale parlamentsvalg i det land, hvor de har bopæl, med hensyn til at stemme og stille op til valg.

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Zsolt László Becsey (H-0833/06)

Om: Det fungerende rådsformandskabs ansvar for at bevare Vojvodinas multietniske karakter

Europa-Parlamentet har efter vores forslag såvel i en beslutning som i en betænkning udtalt sig til fordel for bevarelsen af Vojvodinas multietniske karakter. Har det finske formandskab fortsat denne provins' anliggender på dagsordenen, og hvis dette er tilfældet, hvilke praktiske foranstaltninger forsøger Rådet at træffe i denne forbindelse under henvisning til den alvorlige situation, der hersker i Vojvodina, der

giver sig udslag i ikke alene fysiske eller andre utilslørede overgreb på nationale og etniske minoritetsgrupper eller enkeltpersoner, men også demonstrativ diskrimination på områderne for uddannelse, religiøs overbevisning, adgang til domstolene, deltagelse i statslige institutioner og adgang til ejendom og beskæftigelse?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Rådet har under det finske formandskab aktivt overvåget begivenhederne i Serbien. Den Europæiske Unions observatørmission observerer situationen på stedet, og andre internationale aktører, f.eks. Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og Europarådet, overvåger også situationen i Vojvodina og udveksler oplysninger med EU. EU's vigtigste instrument for den vestlige Balkanregion er stabiliserings- og associeringsprocessen. Referencerammerne er Københavnskriterierne, herunder de politiske kriterier som f.eks. mindretalsrettigheder. Rådet vil følge situationen med reference til en periodisk situationsrapport udarbejdet af Kommissionen. Situationsrapporten skal offentliggøres den 8. november, og den vil omfatte en vurdering af situationen i Serbien vedrørende spørgsmål som demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og beskyttelse af mindretal.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Marian Harkin (H-0837/06)

Om: Open Skies-aftale mellem EU og USA

Vil Rådet kort redegøre for implikationerne af en bilateral luftfartsaftale mellem Irland og USA forud for en Open Skies-aftale mellem EU og USA?

Kan det i princippet godkendes, at der indgås en sådan aftale mellem USA og enhver af de 25 EU-medlemsstater?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Forhandlingerne om en luftfartsaftale mellem EU og USA blev afsluttet i marts 2005. EU afventer nu resultaterne af de interne procedurer, som skal gennemføres af de amerikanske myndigheder. Procedurene har til formål at opdatere de ændrede regler for de amerikanske luftfartsselskabers forvaltning af data om udenlandske statsborgere. I mellemtiden har alle parterne i disse drøftelser fremhævet betydningen af at overholde den forhandlede aftale, da aftalen indebærer, at alle EU-medlemsstater kan indgå open skies-aftaler med USA, og da aftalen også baner vej for ophævelse af restriktioner for transatlantiske flyruter i fremtiden. Forbindelserne mellem Irland og USA indgår som en af komponenterne i den aftale mellem EU og USA, der skal indgås i nærmeste fremtid. Drøftelserne vil under ingen omstændigheder omfatte muligheden for en bilateral aftale mellem Irland og USA.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Panagiotis Beglitis (H-0839/06)

Om: Frihandelszone i Middelhavsområdet

Den 21.-22. september afholdtes på Rhodos den 6. Euro-Middelhavskonference mellem industriministrene. Blandt andet bekræftedes igen målsætningen med oprettelse af en frihandelszone i Middelhavsområdet inden 2010, der vil omfatte fri handel med industriprodukter i Middelhavsområdet.

I betragtning af, at de fleste Euro-Middelhavs-partnerlande samtidig er medlemmer af Verdenshandelsorganisationen, inden for hvis rammer der føres forhandlinger om liberalisering af markedet for industriprodukter, hvorunder der indrømmes udviklingslandene særordninger, bedes Rådet besvare følgende: Har Rådet undersøgt, hvilke virkninger en eventuel overenskomst inden for rammerne

af WHO på området for industriprodukter vil få for handelen med disse produkter i Euro-Middelhavsområdet? Vil den frihandelszone, der vil blive oprettet i Middelhavsområdet, omfatte særordninger for Middelhavslandene svarende til deres udviklingsniveau, således at disse lande kan få lige så stor gavn af zonen som de europæiske lande, og hvis ja, hvad vil disse ordninger bestå i?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Handel er en vigtig del af Barcelona-processen, som bringer EU og partnerlandene i Middelhavsområdet tættere sammen, både på grund af EU's bilaterale associeringsaftaler og gennem den positive virkning af Euro-Middelhavsområdets periodiske ministermøder på regionalt plan om handel og industri. Formålet er at fremme økonomisk integration og oprette et regionalt frihandelsområde inden udgangen af 2010.

Liberalisering af handelen i Euro-Middelhavsområdet er i overensstemmelse med WTO-reglerne, idet bilaterale frihandelsområder oprettet i henhold til associeringsaftalerne er projekter, der er berettiget til særbehandling inden for betydningen af artikel XXIV i GATT-aftalen. Etableringen af disse frihandelsområder og de bestemmelser, som finder anvendelse derpå, er inspireret af den regionale og udviklingsmæssige dimension. Derudover har ministrene på Euro-Middelhavsområdets femte møde i Marrakesh om handelsrelaterede anliggender besluttet at forstærke samarbejdet på en måde, der er forenelig med andre særordninger for handel, for at opnå et afbalanceret resultat i forhold til WTO's Doha-udviklingsdagsorden, bl.a. ved at åbne op for adgangen til markederne for landbrugsvarer og skabe attraktive markeder for udviklingslandene.

Hvad angår partnerlandene i Middelhavsområdet arbejder EU inden for rammerne af Barcelona-processen og under associeringsaftalerne for Middelhavsområdet på at ophæve industriafgifter og udjævne ubalancerne som følge af særordningen for handel med landbrugsvarer, men opfordrer samtidig til overensstemmelse med princippet om gensidighed i WTO-sammenhæng som en nødvendig betingelse for et fælles frihandelsområde. Ubalancerne gælder f.eks. overgangsperioden på maksimalt 12 år til udfasning af industriafgifter på bestemte produkter, som er gældende, selv om der allerede er taget højde for afgiftsfri import af industrivarer fra Middelhavsområdet til EU i de samarbejdsaftaler, der blev indgået i slutningen af 1970'erne. I den regionale strategi, der har til formål at få etableret et frihandelsområde for EU og Middelhavsområdet, indgår endvidere frihandelsaftaler inden for Middelhavsområdet for at fremme handelen i Syd-Syd, f.eks. Agadir-aftalen mellem Tunesien, Marokko, Egypten og Jordan, og opnå en mere fleksibel anvendelse af oprindelsesbestemmelser for at afhjælpe handels- og udliciteringsmuligheder (aftalen om en pan-Euro-Middelhavsordning for kumulation af oprindelse, som forventes at medvirke til at fremme handelen i det bredere Euro-Middelhavsområde).

*

* *

Spørgsmål nr. 28 af Manuel António dos Santos (H-0842/06)

Om: Demokrati i Iran

Rådet har over for Europa-Parlamentet oplyst, at det snart ville behandle spørgsmålet om opførelsen af bevægelsen "Folkets Mudjahedin" (der kæmper for demokrati i Iran) på listen over terrororganisationer med henblik på en eventuel ændring.

Kan Rådet gøre status over situationen?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

I artikel 1, stk. 6, i den fælles holdning om listen over personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger, og som er udarbejdet på grundlag af den fælles holdning 2001/931/FUSP, er det fastsat, at listen med navnene på de pågældende personer og enheder skal gennemgås jævnlige og mindst én gang hver sjette måned. Den seneste reviderede version af listen blev offentliggjort den 29. maj 2006 som bilag til den fælles holdning 2006/380/FUSP (EUT L 144 af 31. maj 2006, s. 25).

*
* *

Spørgsmål nr. 29 af Gay Mitchell (H-0845/06)

Om: Nordkorea

Vil Rådet redegøre for sin holdning til Nordkoreas seneste meddelelse om, at landet vil gennemføre en atomprøvesprængning?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

EU reagerede umiddelbart efter, at Nordkorea meddelte sin hensigt om at gennemføre en atomprøvesprængning ved at udstede klare advarsler til Pyongyang. EU's vigtigste partnere reagerede også straks.

Efter Nordkoreas meddelelse om atomprøvesprængningen vedtog Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 17. oktober følgende konklusioner:

"Rådet fordømmer stærkt den prøvesprængning af et nukleart sprænglegeme, som Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DPRK) proklamerede den 9. oktober 2006. Denne prøvesprængning, der blev foretaget på trods af henstillinger fra det internationale samfund, udgør en fare for den regionale stabilitet og en klar trussel mod international fred og sikkerhed. Den betyder, at Nordkorea atter har krænket sine ikke-spredningsforpligtelser. Prøvesprængningen isolerer Nordkorea yderligere og gavner på ingen måde de ulykkelige forhold, den nordkoreanske befolkning lever under.

EU vil fuldt ud implementere bestemmelserne i alle relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd og især resolution 1718, der blev vedtaget den 14. oktober 2006, og resolution 1695, der blev vedtaget den 15. juli 2006. Rådet vil øjeblikkeligt tage de nødvendige skridt hertil.

Rådet opfordrer stærkt Nordkorea til i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1718 og 1695 straks at vende tilbage til sekspartsdrøftelserne, til at arbejde i retning af en hurtig implementering af fælleserklæringen fra september 2005, især til at give afkald på alle atomvåben og eksisterende nukleare programmer, og til at opfylde sine forpligtelser i henhold til ikke-spredningstraktaten, herunder at lade alle sine nukleare aktiviteter verificere af IAEA. EU opfordrer desuden Nordkorea til at undertegne og ratificere traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger, til at afholde sig fra at foretage enhver yderligere atomprøvesprængning eller missilaffyring og til at give fornyet tilsagn om et moratorium for missilaffyring.

Nordkoreas handlemåde øger risikoen for spredning af kernevåben på verdensplan. Rådet opfordrer til en fordobling af bestræbelserne på at styrke alle aspekter af det internationale system mod spredning af masseødelæggelsesvåben".

*
* *

Spørgsmål nr. 30 af Catherine Stihler (H-0848/06)

Om: Den europæiske civile beskyttelsesstyrke

Kan Rådet redegøre for sin holdning vedrørende den foreslåede europæiske civile beskyttelsesstyrke, "Europe Aid"?

Spørgsmål nr. 31 af Eugenijus Gentvilas (H-0849/06)

Om: En europæisk civilbeskyttelsesordning

Michel Barnier, tidligere medlem af Kommissionen, har forelagt en detaljeret rapport "For a European Civil Protection Force: Europe Aid". Det Europæiske Råd agter at behandle denne rapport i december, men det er dog bekendt, at ikke alle medlemsstater er enige i at støtte oprettelsen af et nyt operationelt center i Bruxelles og påtage sig yderligere finansielle forpligtelser.

Hvorledes vurderer Rådet perspektiverne i en fælles politik, hvis mål er at skabe en europæisk civilbeskyttelsesordning, der tager sigte på at bekæmpe katastrofesituationer? Hvilket forslag vil Finland forelægge for Det Europæiske Råd vedrørende principperne for finansiering af denne ordning? Kan Rådet oplyse, hvilke finansielle forpligtelser medlemsstaterne skal give deres samtykke til, hvis forslagene i Barniers rapport godtages?

Fælles svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

På mødet den 15. og 16. juni 2006 hilste Det Europæiske Råd rapporten "For a European Civil Protection Force: Europe Aid"⁽⁷⁾, udarbejdet af Michel Barnier i maj 2006, velkommen som "et vigtigt bidrag til debatten". Det Europæiske Råd undertegnede endvidere formandskabets rapport om styrkelse af EU's katastrofe- og kriseberedskabskapacitet⁽⁸⁾. I dokumentet beskrives de mange praktiske skridt og beslutninger, der er taget for at forbedre koordineringen og tilrådighedsstillelsen af disponible aktiver, levere hurtig bistand, hvor der er behov for den, og yde EU-borgere i tredjelande en mere effektiv konsulær beskyttelse.

Rådets relevante tjenestegrene overvejer i øjeblikket metoder til forbedring af EU's evne til at reagere på nødsituationer, kriser og større katastrofer.

*
* *

Spørgsmål nr. 32 af Pedro Guerreiro (H-0850/06)

Om: Situationen for fem cubanske statsborgere, der tilbageholdes i USA - de fem fra Miami

Den 12. september 2006 havde António Guerrero, Fernando Gonzalez, Gerardo Hernández, Ramon Sabañino og René González været uberettiget fængslet i otte år i USA. De pågældende er cubanske patrioter, som havde gjort en indsats for at forhindre, at deres land fortsat blev udsat for terrorhandlinger, som støttes og gennemføres af organisationer, der er hjemmehørende i Miami.

Der henvises til, at FN's arbejdsgruppe vedrørende de fem cubanske statsborgere den 27. maj 2005 udtalte, at "retssagen ikke var forløbet i en atmosfære af objektivitet og upartiskhed", og at appeldomstolen i det 11. distrikt i Atlanta den 9. august 2005 derfor enstemmigt havde besluttet at annullere dommen fra Miami.

Det skal desuden understreges, at de otte år har været præget af ulovlige forhold, uantagelige straffe, pression, chikane og manglende overholdelse af menneskerettighederne, f.eks. myndighedernes afslag på eller restriktioner for familiemedlemmers besøg hos de indsatte.

Rådets formandskab bedes derfor oplyse, hvordan det vil sikre, at de fem cubanske statsborgeres mest grundlæggende rettigheder respekteres under deres fængselsophold i USA, bl.a. retten til at modtage besøg af familiemedlemmer, annullering af deres domme og retten til en retfærdig rettergang.

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Spørgsmålet, som hr. Guerreiro rejser, hører under de amerikanske domstoles jurisdiktion. Rådet kan derfor ikke kommentere sagen.

*
* *

(7) 9558/06.

(8) 10551/06.

Spørgsmål nr. 33 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0852/06)**Om: Gennemførelse af konventionen om søfarendes arbejde i medlemsstaterne**

Den 23. februar 2006 godkendte Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) konventionen om normerne for søfolks arbejde, en tekst, der konsoliderer og aktualiserer ca. 65 internationale standarder for søfolks arbejde og regulerer områder såsom søfolks beskæftigelses- og arbejdsvilkår, sundhed, sikkerhed, påmønstring, arbejdstider, socialsikring m.m. Kommissionen opfordrede den 16. juni medlemsstaterne til snarest at ratificere den pågældende konvention (inden december 2008) efter en dialog med arbejdsmarkedets parter.

Hvordan vurderer Rådet teksten til ILO-konventionen, hvad angår forbedring af søfolks arbejdsvilkår, besætningens sikkerhed, sikkerheden til søs og sikringen af de mest retfærdige konkurrencebetingelser for shippingselskaberne? Har Rådet anmodet Kommissionen om at fastlægge en tidsplan for indledningen af forhandlingerne med arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, hvad angår dialogen om de fælles arbejdsstandarder for søfarende? Råder Kommissionen over kvalitative og kvantitative oplysninger om de gældende arbejdsstandarder til søs, der for øjeblikket anvendes inden for søfart, og forholdet mellem disse og fællesskabets regelværk?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Medlemsstaterne og Kommissionen forhandlede Den Internationale Arbejdsorganisations konsoliderede konvention om søfarende, da konventionen hører under det fælles ansvarsområde for både EU og medlemsstaterne. Formålet med den godkendte konvention er at garantere anstændige leve- og arbejdsvilkår om bord på skibe (søfarendes beskæftigelses- og arbejdsvilkår, sundhed, sikkerhed, påmønstring, arbejdstider, forhold om bord og socialsikring).

Rådet overvejer i øjeblikket et forslag til Rådets afgørelse om at bemyndige medlemsstaterne til at ratificere den konsoliderede konvention om søfarende⁽⁹⁾, herunder anliggender, der hører under EU's ansvarsområder. Målet er at nå til enighed i december 2006. Parlamentet har endnu ikke fremlagt sine synspunkter.

Hvad angår godkendelsen af konventionen har Kommissionen taget initiativ til at udarbejde en meddelelse om styrkelse af søfarendes arbejdsstandarder⁽¹⁰⁾, hvori den udtrykker sin intention om at konsultere arbejdsmarkedets parter i henhold til EF-traktatens artikel 138, stk. 2.

Kommissionen foretager i øjeblikket en konsekvensanalyse til afgørelse af, hvordan konventionens bestemmelser vil indvirke på EU-retten efter ikrafttrædelse.

*
* *

Spørgsmål nr. 34 af Eija-Riitta Korhola (H-0856/06)**Om: Nedlukning af atomkraftværkerne i Kozloduy**

I 1999 blev Bulgarien præsenteret for et krav om nedlukning af 4 af landets 6 atomkraftværker i Kozloduy som betingelse for indledningen af tiltrædelsesforhandlinger. To enheder er blevet lukket ned i overensstemmelse med aftalen, og to skal efter planen lukkes ned ved udgangen af 2006. Efter omfattende investeringer og ifølge en uafhængig inspektion opfylder disse enheder nu samtlige sikkerhedskriterier, og Rådets Atomgruppe har tilkendegivet, at yderligere tilsyn ikke længere er nødvendig. Hvis de resterende nedlukninger gennemføres, vil regionen komme til at opleve elektricitetsafbrydelser samtidig med, at erstatningskraftværket, som kun vil kompensere en del af den nedlagte produktion, er

⁽⁹⁾ Forslag til Rådets beslutning om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations konsoliderede konvention om søfarende (dokument 10900/06 MAR 64 SOC 331).

⁽¹⁰⁾ Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 138, stk. 2, om styrkelse af søfarendes arbejdsstandarder (dokument 10901/06 MAR 65 SOC 332).

brunkulsfyret og derfor vil medføre forøgede udledninger af drivhusgasser. Nedlukningerne vil også øge afhængigheden af udenlandsk energi. Vil Rådet være rede til at udsætte nedlukningerne for at give tid til fornyede overvejelser omkring denne forældede beslutning?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Tiltrædelsesforhandlingerne med Bulgarien blev officielt afsluttet i 2004. Under forhandlingerne om kapitlet i rapporten, der handler om energi, forpligtede Bulgarien sig til at lukke reaktor 1 og 2 på atomkraftværket Kozloduy inden 2003, og Bulgarien opfyldte denne forpligtelse ved at lukke de pågældende reaktorer i slutningen af 2002. Bulgarien har bekræftet, at reaktor 3 og 4 vil blive lukket i løbet af 2006. Denne forpligtelse er fastsat i artikel 30, stk. 1, i protokollen til tiltrædelsestraktaten for Bulgarien og Rumænien⁽¹¹⁾. Selv om den nukleare sikkerhed i relation til reaktor 3 og 4 forbedres, har det ingen indflydelse på de forpligtelser, som Bulgarien har indgået under tiltrædelsesforhandlingerne.

Som hr. Korhola ved, understregede EU igennem hele processen under tiltrædelsesforhandlingerne med Bulgarien betydningen af strenge krav for nuklear sikkerhed og omfattende miljøbeskyttelse. Det samme gælder tiltrædelsesforhandlingerne med andre lande i den femte udvidelsesrunde.

EU har understreget sin vilje til at yde tilstrækkelig finansiel støtte til Bulgarien med henblik på at kunne træffe foranstaltninger til nedlukning og afvikling af reaktor 1-4 i atomkraftværket Kozloduy. EU vil have bidraget med i alt 550 millioner euro i perioden 2000-2009. Den støtte, der er ydet med henblik på tiltrædelse, beløber sig til 340 millioner euro. I henhold til artikel 30, stk. 2, i protokollen, skal der afsættes yderligere 210 millioner euro, og i samme stykke er det endvidere fastsat, at støtten bl.a. skal dække foranstaltninger til fremme af afviklingen af reaktor 1-4 i atomkraftværket Kozloduy, foranstaltninger til miljømæssig opgradering i tråd med EU's *acquis*, foranstaltninger til modernisering af den konventionelle energifremstilling, transmissions- og distributionssektorerne i Bulgarien samt foranstaltninger til forbedring af energieffektivitet, fremme af vedvarende energikilder og energiforsyningsikkerhed.

Derudover kan Bulgarien anmode om anvendelse af den generelle sikkerhedsklausul inden for betydningen af artikel 36. I det pågældende afsnit er følgende fastsat: "I tilfælde af alvorlige vanskeligheder, der vedvarende vil kunne ramme en økonomisk sektor, eller af vanskeligheder, der alvorligt vil kunne forringe den økonomiske situation i en bestemt egn, vil et nyt medlemsland indtil udgangen af en periode på op til tre år efter tiltrædelsen kunne ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger med sigte på at genskabe ligevægten og at tilpasse den pågældende sektor til det indre markeds økonomi".

I artikel 36 i protokollen er det fastsat, at den pågældende medlemsstat for at drage fordel af denne mulighed først skal anmode Kommissionen om tilladelse til at træffe beskyttelsesforanstaltninger. Anmodningen skal være ledsaget af relevante baggrundsoplysninger. Efter modtagelse af anmodningen vil Kommissionen herefter afgøre, hvilke beskyttelsesforanstaltninger, som den finder nødvendige. Det er således op til Kommissionen at afgøre, om den vil give tilladelse til de foranstaltninger, som hr. Korhola henviser til.

Rådet ønsker endvidere at fastslå over for hr. Korhola, at det opfatter energiforsyningsikkerhed, konkurrenceevne og miljømæssig bæredygtighed som de væsentligste punkter i Europas energipolitik som bekræftet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i marts 2006 om en europæisk energipolitik.

Den nyligt fastsatte beslutning fra Europa-Parlamentet og Rådet om retningslinjer for de transeuropæiske net på energiområdet⁽¹²⁾ og traktaten om oprettelse af energifællesskabet vil medvirke til at skabe et regionalt integreret marked for elektricitets- og naturgasnetværk i Sydøsteuropa og kæde dem sammen

(11) EUT L 157 af 21. juni 2006, s. 29-45.

(12) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1364/2006/EF af 6. september 2006 om retningslinjer for de transeuropæiske net på energiområdet og om ophævelse af beslutning nr. 96/391/EF og nr. 1229/2003/EF. EUT L 262 af 22. september 2006, s. 1.

med større EU-markeder. Det er et vigtigt skridt i retning af at garantere energiforsyningsikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed i den pågældende region. Bulgarien har endvidere tiltrådt traktaten om oprettelse af energifællesskabet, som trådte i kraft for nylig. Energifællesskabets målsætninger omfatter forbedring af miljøsituationen og fremme af anvendelsen af vedvarende energi. Vi skal derfor se nærmere på de tiltag og metoder, der eventuelt kan anvendes inden for de operationelle rammer. Bulgarien vil således som fuldgyldigt medlem af EU opnå større muligheder for at finde løsninger på det spørgsmål, som hr. Korhola har rejst.

Energiforsyningsikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed vil endvidere tjene som grundlag for en strategisk undersøgelse af energi, som Europa-Kommissionen vil fremlægge for Rådet og Europa-Parlamentet i 2007.

*
* *

Spørgsmål nr. 35 af Ryszard Czarnecki (H-0859/06)

Om: Kroatiens forberedelse på EU-medlemskab

I hvilken udstrækning er Kroatien efter Rådets mening klar til tiltrædelse af Den Europæiske Union som dens 28. medlem?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Kommissionen har med hensyn til forberedelserne til Kroatiens tiltrædelse af EU netop færdiggjort en analytisk gennemgang af EU's *acquis* for at forklare dette begreb for de kroatiske myndigheder og vurdere, hvor langt Kroatien er nået med forberedelserne på bestemte områder med henblik på indledning af forhandlinger. EU's *acquis* er opdelt i 35 kapitler i forbindelse med vurdering og fremtidige forhandlinger, som alle omhandler et bestemt politikområde.

Rådet undersøger i øjeblikket Kommissionens evalueringsrapporter og har opnået gode fremskridt. Rådet har undersøgt 16 evalueringsrapporter om forhandlingskapitler. Rådet har sendt skrivelser ud om 13 forhandlingskapitler, hvoraf nogle angiver betingelserne for indledning af forhandlinger. Rådet er i færd med at undersøge endnu tre kapitler og de betingelser, der eventuelt vil blive stillet med henblik på indledning af forhandlinger.

Kroatien har fremlagt sin forhandlingsposition i forhold til tiltrædelsesforhandlinger for de første syv kapitler (som er videnskab og forskning, uddannelse og kultur, told, etableringsret og frihed til at yde tjenester, intellektuelle ejendomsrettigheder, økonomisk politik og pengepolitik og erhvervs- og industripolitik). Der blev afholdt en ministerkonference om tiltrædelsen med Kroatien den 12. juni 2006 i Luxembourg, og efter den midlertidige afslutning af forhandlingerne om videnskab og forskning, som blev indledt på mødet, var det tydeligt, at der var opnået fremskridt i denne sammenhæng. Der vil blive foretaget en analytisk gennemgang af andre kapitler i de kommende måneder.

Kommissionen forventes at fremlægge sin næste statusrapport om Kroatien den 8. november, hvor Kroatiens forberedelser med henblik på tiltrædelse vil blive vurderet i forhold til alle kapitlerne i EU's *acquis*. Rådet vil gennemgå rapporten grundigt.

*
* *

Spørgsmål nr. 36 af Diamanto Manolakou (H-0860/06)

Om: Forsøg på at afskaffe fagforeningsvirksomhed i det offentlige

Den græske minister for miljø, fysisk planlægning og offentlige arbejder, har med sin erklæring af 27. september 2006 krævet afskaffelse af partier samt faglige og politiske aktiviteter i den offentlige forvaltning med den begrundelse, at fagforeningsvirksomhed i det offentlige er "årsag til korruption". Der er tale om et slag mod fagbevægelsen og arbejdstagernes politiske aktiviteter og imod partiernes elementære ret og frihed til uhindret politisk virksomhed, hvilket endog er i strid med forfatningen.

Fordømmer Rådet den græske ministers erklæringer som en form for angreb på arbejdstagernes ytringsfrihed og handlefrihed?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Det er ikke op til Rådet at kommentere offentlige erklæringer fra politikere i EU's medlemsstater.

*
* *

Spørgsmål nr. 37 af Athanasios Pafilis (H-0862/06)

Om: Afskedigelse af en universitetsprofessor i Tyrkiet

Izge Günal, professor ved universitetet Dokuz Eylül i Tyrkiet, er blevet afskediget efter en afgørelse truffet af disciplinærrådet, som blev indkaldt af institutionens rektorat den 29. september 2006, fordi han havde modsat sig afskedigelsen af 213 ansatte blandt rengøringspersonalet på universitetsklinikken - et resultat af privatiseringen af institutionen - og fordi han havde stået i spidsen for en kampagne om deres genansættelse, hvor der var blevet indsamlet 4.000 underskrifter. Fagforeningerne i Tyrkiet har allerede stillet sig solidarisk med den afskedigede professor og har erklæret, at de er imod omdannelsen af undervisningsinstitutioner til virksomheder, hvilket medfører masseafskedigelser af arbejdstagere.

Fordømmer Rådet denne handling, som er et angreb på fagforeningsfriheden og ytringsfriheden?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Rådet har intet kendskab til den sag, som hr. Pafilis henviser til. Sagen er dog klart forbundet med de bredere spørgsmål om ytringsfrihed og fagforeningsrettigheder. I denne sammenhæng ønsker jeg endnu en gang at understrege, at EU betragter disse spørgsmål som meget vigtige. Især med hensyn til ytringsfrihed har Rådet understreget sit synspunkt om, at der er behov for vedvarende foranstaltninger for at bringe ytringsfriheden i Tyrkiet på linje med den standard, der er fastsat i den europæiske menneskerettighedskonvention og den dermed forbundne retspraksis for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Hvad angår fagforeningsrettigheder er der behov for resolut handling for at sikre, at rettighederne respekteres fuldt ud i overensstemmelse med EU-standarderne og de relevante ILO-konventioner. Det gælder især foreningsfrihed, strejkeret og retten til overenskomstforhandlinger. Disse punkter er omfattet af forhandlingsrammen for Tyrkiet som godkendt af Rådet den 3. oktober 2005 og er blandt de kortsigtede prioriterede målsætninger for det reviderede tiltrædelsespartnerskab. EU rejser jævnligt disse spørgsmål på alle planer, idet de er en del af reformprocessen i Tyrkiet. EU rejste de pågældende spørgsmål på det seneste møde i Associeringsrådet EU-Tyrkiet, som blev afholdt i Luxembourg den 12. juni 2006, og på mødet i ministertrojkaen EU-Tyrkiet, som også blev afholdt i Luxembourg den 16. oktober 2006.

Rådet kan forsikre hr. Pafilis om, at vi vurderer Tyrkiets fremskridt i retning af tiltrædelse, og vi vil holde øje med udviklingen på begge de områder, der er nævnt ovenfor. Det er tydeligt, at udviklingen på disse områder vil have positiv indflydelse på forhandlingsprocessen.

*
* *

Spørgsmål nr. 38 af Proinsias De Rossa (H-0864/06)

Om: Transport af amerikanske fanger gennem EU-lufthavne

Vil Rådet i forlængelse af sit svar på spørgsmål H-0570/06⁽¹³⁾ tage dette svar op til fornyet overvejelse i lyset af det spørgsmål, der rent faktisk blev stillet? Den pågældende fange var ikke mistænkt terrorist,

(13) Skriftligt svar af 6.7.2006.

og transporten af ham skete ikke som led i "krigen mod terror". Hensigten med spørgsmålet var ikke at anklage medlemsstater for krænkelser af menneskerettighederne. Spørgsmålet er, om Rådet føler sig overbevist om, at alle fanger, der transporteres gennem EU-lufthavne, behandles med respekt for den menneskelige værdighed i overensstemmelse med folkeretten, og hvilke foranstaltninger det træffer for at sikre, at værtsstaten informeres ordentligt om transporten, og at medlemsstatens lovgivning og folkeretten overholdes?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Det er klart, at transport af fanger skal foregå i overensstemmelse med de relevante retlige bestemmelser. Formandskabet ønsker at pointere, at det ikke er Rådets ansvar at sikre, at medlemsstaterne gennemfører de nationale eller internationale bestemmelser korrekt. I tilfælde af et eventuelt brud på EU-retten skal Kommissionen træffe foranstaltninger i henhold til artikel 211 og 226 i EF-traktaten.

*
* *

Spørgsmål nr. 39 af Laima Liucija Andrikienė (H-0869/06)

Om: Ny partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Rusland

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Rusland er det vigtigste dokument til fremme af forbindelserne mellem de to parter. Den eksisterende omfattende partnerskabs- og samarbejdsaftale forbliver i kraft indtil udgangen af 2007. Nye former for samarbejde er allerede ved at blive etableret med henblik på at knytte tættere forbindelser mellem EU og Rusland.

Hvilke prioriteter og hovedmål har EU opstillet i den nye aftale? Indgår energisektoren i den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale?

Svar

(FI) Formandskabets svar, som ikke i sig selv er bindende for Rådet eller Rådets medlemmer, blev ikke fremlagt mundtligt under spørgetiden (spørgsmål til Rådet) på Europa-Parlamentets første delmøde i Strasbourg i oktober 2006.

Rådet kan desværre ikke på nuværende tidspunkt afsløre detaljer om den nye aftale, der drøftes med Rusland, da de af Rådets organer, som er involveret i processen, i øjeblikket drøfter forhandlingsdirektiverne.

Rådet kan dog afsløre, at parterne på topmødet mellem EU og Rusland, som blev afholdt i Sochi den 25. maj 2006, nåede til enighed om, at den nye aftale skulle forhandles inden for følgende referenceramme:

Forbindelserne mellem EU og Rusland skal fortsat være baseret på aftalerne.

Formålet med den nye juridisk bindende aftale er at fastsætte varige og konsekvente rammer for forbindelserne mellem EU og Rusland.

Den nye aftale skal endvidere omfatte mulighederne for fremme af handelen og økonomisk integration, når Rusland har tiltrådt Verdenshandelsorganisationen.

Ingen af aftalens parter må fravige den nuværende partnerskabs- og samarbejdsaftale, før de nye rammer træder i kraft, for at undgå en situation uden regulering.

*
* *

Spørgsmål til Kommissionen

Spørgsmål nr. 48 af Caroline Lucas (H-0797/06)

Om: Ændret fokus i målsætningerne for handelsforhandlinger

Den Europæiske Union fører i øjeblikket bilaterale handelsforhandlinger med asiatiske og latinamerikanske lande samt Golfstater. Selv om Kommissionen stadig er overbevist om, at en multilateral handelsaftale er ønskelig, har dens generaldirektør for handel udtalt, at disse bilaterale forhandlinger vil fortsætte, uanset hvilken skæbne WTO's Doha-runde lider.

Generaldirektøren blev i European Voice af 27. juli 2006 citeret for at have udtalt, at der blandt medlemsstaterne er et ønske om i højere grad at bruge fremtidige frihandelsaftaler til at skaffe sig øget markedsadgang og flere økonomiske fordele snarere end til rent udviklings- og naboskabsmæssige eller politiske formål.

Kan Kommissionen redegøre for baggrunden for denne udtalelse og navnlig oplyse, om det fortrinsvis er medlemsstaterne eller Generaldirektoratet for Handel, der ønsker en omlægning fra en udviklingspolitik til en politik, hvor Europas interesser kommer i første række? Kan den, hvis det er medlemsstaterne, oplyse, hvilke medlemsstater der har været mest aktive i forsøget på at gennemtvinge denne omlægning?

Svar

(EN) Kommissionen vedtog den 4. oktober 2006 et dokument, der indeholder en ny vidtrækkende europæisk strategi. Det centrale budskab i denne handelspolitiske revision er, at EU skal øge indsatsen i forhold til opfyldelse af forpligtelserne i den multilaterale WTO-handelsordning og indføre en ny generation af bilaterale frihandelsaftaler med nogle af de vigtigste voksende markeder. EU vil endvidere tage et nyt initiativ med henblik på opnåelse af bedre beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, revision og en eventuel reform af EU's instrumenter til beskyttelse af handelen samt gennemførelse af en gennemgribende revurdering af EU's strategi med henblik på Kina.

Denne politik er ikke et alternativ til den multilaterale liberalisering af handelen, som på nuværende tidspunkt forfølges i WTO's forhandlinger under Doha-udviklingsdagsrunden. WTO skal opretholde den grundlæggende platform, hvorpå den bygger sin globale liberalisering, og EU vil gøre alt, hvad der er muligt, for at genoptage forhandlingerne i Doha-udviklingsrunden, hvis vellykkede resultat fortsat er EU's vigtigste målsætning.

WTO i front betyder ikke WTO alene. EU's strategi skal være mere vidtrækkende end de eksisterende bilaterale frihandelsaftaler og omfatte nye aftaler, der har til formål at skabe øget markedsadgang og mere retfærdige handelsforhold på nye områder med vækst, især i Asien. Sådanne frihandelsaftaler kan bygge videre på WTO's multilaterale liberalisering.

Bilaterale handelsaftaler vil dog fortsat være vigtige i forhold til opfyldelse af Europas forpligtelser over for udviklingslandene, f.eks. de økonomiske partnerskabsaftaler. Udvikling vil fortsat være et vigtigt aspekt i vores internationale handelspolitik, både multilateralt og bilateralt. Kommissionen er overbevist om, at de bestemmelser, som i øjeblikket forhandles med udviklingslandene, vil være medvirkende til at skabe yderligere udvikling og vækst i de pågældende lande. Det er ikke desto mindre korrekt, at der i forbindelse med fastlæggelsen af nye frihandelsaftaler med veletablerede eller nye markeder lægges mere vægt på konkurrenceevne og dermed mere vægt på økonomiske og konkurrencemæssige hensyn end tidligere.

Den nye strategi er udarbejdet på Kommissionens initiativ som led i Kommissionens overordnede ansvar for gennemførelsen af EU's handelspolitik. I strategien tages de spørgsmål, forhåbninger og bekymringer, som medlemsstaterne, Parlamentet og forskellige valgkredse har nævnt, op til behandling, og den videre gennemførelse drøftes i øjeblikket med medlemsstaterne og Parlamentet.

*
* *

Spørgsmål nr. 49 af Sajjad Karim (H-0800/06)**Om: EU's handelsfremmende foranstaltninger med henblik på at skabe tillid mellem Indien og Pakistan**

I min betænkning om EU's økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Indien (A6-0256/2006) opfordrede jeg "både Indien og Pakistan til yderligere at reducere de administrative hindringer for at gennemføre tillidsskabende handelsrelaterede foranstaltninger og sikre, at EU om nødvendigt kan tilbyde teknisk bistand i denne henseende". I EU's "Strategy Paper and Indicative Programme for Multi-country Programmes in Asia 2005-2006" understreges det, at det for at få opbygget stabilitet i regionen og fremmet økonomisk udvikling er vigtigt at støtte regionalt samarbejde i Sydasiens og at gøre dette gennem SAARC.

Hvilken rolle kan handel efter Rådets mening spille i bestræbelserne på at bringe Indien og Pakistan tættere på en fredelig løsning af Kashmir-konflikten? Kan Kommissionen pege på programmer eller forslag til programmer, der kan støtte handelsrelaterede tillidsskabende foranstaltninger mellem Indien og Pakistan, navnlig med hensyn til Kashmir og genopbygning efter jordskælv, og fremme en tættere økonomisk integration i SAARC generelt?

Svar

(EN) Lettelse af samhandelen er en væsentlig faktor til fremme af handelen og opnåelsen af positive virkninger på økonomisk vækst og udvikling, ikke mindst på regionalt plan. EU har derfor ydet en stor indsats i forhandlingerne om en ny WTO-aftale om lettelse af samhandelen som led i Doha-udviklingsdagsordenen. Lettelse af samhandelen på regionalt plan er en integreret del af disse multilaterale forhandlinger. Det er fortsat en prioritet for EU, og indsatsen for at lette samhandelen fortsætter som led i både multilaterale og bilaterale strategier.

EU støtter generelt regionale initiativer som f.eks. Den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde, især den nyligt indgåede aftale om Det Sydasiatiske Frihandelsområde. Europa-Kommissionen støtter Det Sydasiatiske Frihandelsområde via anmodningen om et observationsskib til Den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde og med sine handelsrelaterede støtteprogrammer. Der er endvidere truffet yderligere hjælpeforanstaltninger på regionalt plan i forbindelse med Den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde under den generelle toldpræferenceordning.

Hvad angår teknisk støtte har Kommissionen oprettet et program for økonomisk samarbejde med Den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde, som dækker lettelse af samhandelen (told), standarder og samarbejde mellem virksomheder i regionen. Programmets målsætninger er at fremme handelen inden for de pågældende regioner gennem støtte til gennemførelsen af Det Sydasiatiske frihandelsområde, som til gengæld skal fremme det politiske samarbejde i regionen. Programmet er endnu ikke fremlagt for EU's medlemsstater, da vi afventer godkendelse fra Den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde. Vi forventer, at spørgsmålet vil blive drøftet på et møde med Den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde i november.

*
* *

Spørgsmål nr. 50 af Glenys Kinnock (H-0817/06)**Om: Udviklingsdimensionen i økonomiske partnerskabsaftaler**

Er Kommissionen enig i, at det centrale i enhver udviklingsdimension i forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler ikke blot bør være øget markedsadgang for traditionel eksport fra AVS-landene, men også hjælp til disse lande til at gennemføre politikker, der tager sigt på at ændre deres økonomier, diversificere produktionen og sikre, at økonomiske aktiviteter er forbundet med værditilvækst? Hvad er, hvis Kommissionen er enig heri, dens reaktion på AVS-landenes kritik af dens manglende vilje til at hjælpe dem med at tilpasse sig deres tab af indkomst som følge af afskaffelsen af toldsatser og som følge af andre omstrukturingsomkostninger?

Svar

(EN) Kommissionen kan fuldt ud tilslutte sig synspunktet om, at de økonomiske partnerskabsaftaler handler om langt mere end markedsadgang. Udviklingsdimensionen er den vigtigste faktor i de

økonomiske partnerskabsaftaler og omfatter incitamenter for politisk reform, især fremme af regional integration og regelbaserede rammer for handel og investering.

EU og medlemsstaterne ønsker at hjælpe AVS-landene med at tilpasse sig reformprocessen. Vi vil hjælpe med overgangsomkostninger og er klar til at inkorporere liberaliseringen, mens reformen og opbygningen af de regionale markeder kommer i gang. Vi vil endvidere hjælpe AVS-landene med at styrke handelskapaciteten og håndteringen af begrænsninger på udbudssiden. Vi vil også hjælpe i forbindelse med eventuelle virkninger som følge af mistede toldindtægter.

Kommissionens reaktion på kravet om indgåelse af specifikke forpligtelser om finansiering og programmering er klar og tydelig. Kommissionen har oprettet finansieringsinstrumenter. De rammebeløb, der er fastsat under den 10. europæiske udviklingsfond er betydelige. Men vi skal drøfte indholdet af de økonomiske partnerskabsaftaler, inden vi med sikkerhed kan identificere behovene for støtte, og det integreres i den samlede udviklingsstøtte. Kommissionen vil således kunne programmere finansieringen og sammen med EU-medlemsstaterne og andre sikre, at ingen indgår forpligtelser i forbindelse med økonomiske partnerskabsaftaler, som de ikke har råd til. Medlemsstaterne har nu forpligtet sig til at kanalisere et betydeligt beløb over på de økonomiske partnerskabsaftaler for at forstærke indsatsen i relation til handelsrelateret bistand.

*
* *

Spørgsmål nr. 51 af Laima Liucija Andrikienė (H-0868/06)

Om: Kommissionens forslag om at lade global handel med energi omfatte af WTO's regler

Kommissionen foreslog i juni 2006 at lade global handel med energi omfatte af WTO's regler og under en ny global handelsrunde at fokusere på energi med sigte på at lade handel med olie og gas omfatte af samme regler som andre varer. Hvis handel med energi skal omfattes af WTO's regler og procedurer, skal producenterne give fri adgang for transit. Er det Kommissionens holdning i dag? Hvilke fremskridt er der sket med hensyn til Kommissionens forslag om at lade global handel med energi omfatte af WTO's regler?

Svar

(EN) Kommissionen har i sin grønbog med titlen "En europæisk energistrategi: bæredygtighed, konkurrenceevne og forsyningssikkerhed", som blev offentliggjort i marts, beskrevet de nye energiforhold, som Europa skal tage højde for i en verden med global handel og indbyrdes afhængighed. Som kommissæren for energi har understreget, er EU's eksterne energipolitik en uhyre vigtig del af forhandlingen under EU's strategiske energirededgørelse, og regler for handel og investering i energi er et vigtigt aspekt af denne redegørelse. Der er fire punkter, som vi især skal fokusere på.

For det første har vi brug for en tydelig og proaktiv politik om forsyningssikkerhed og diversificering af energi og især gasforsyning. For det andet har vi brug for effektive energipartnerskaber med EU's energileverandører, herunder Rusland og Ukraine, baseret på anerkendelsen af vores indbyrdes afhængighed, sikre investeringsforhold og gensidighed, hvad angår adgang til markeder og infrastrukturer. For det tredje skal vi udvikle en fuldt ud paneuropæisk energilovgivning for EU og progressivt udvikle fælles handels-, transit- og miljøregler samt markedsharmonisering og -integration. Det Sydøsteuropæiske Energifællesskab kan tjene som grundlag i denne sammenhæng. For det fjerde skal vi være klar til at reagere hurtigt og effektivt, hvis der trods fælles regler opstår kriser.

Målsætningerne for den eksterne energipolitik supplerer naturligvis vores interne energipolitiske målsætninger, nemlig ved endeligt at gennemføre det indre marked, fremme energieffektivitet og vedvarende energi, udvikle bæredygtig udnyttelse af kul samt udvikle energisammenkoblinger og infrastrukturer i hele EU.

Som led i vores gennemgang af styrkelsen af EU's eksterne energipolitik med energiproducerende lande og transitlande skal vi undersøge de instrumenter, der er til rådighed, herunder WTO-instrumenter.

Eksisterende WTO-regler om fri adgang for transit bidrager allerede til sikringen af den glidende og ikke-diskriminerende strøm af handel, herunder energi, på tværs af grænserne. Transitforholdene kan dog stadig bringes i fare i praksis. Doha-forhandlingerne om lettelse af samhandelen har givet mulighed for at tage dette spørgsmål op til behandling. I juni 2006 fremlagde EU i samarbejde med andre WTO-medlemmer - og på grundlag af tidligere forslag - forslag om lettelse af samhandelen til WTO. I

henhold til disse forslag skal WTO-medlemmerne behandle varer i transit, herunder naturligvis energi, på samme måde som nationale varer. En sådan klarlæggelse vil bekræfte anvendelsen af de vigtigste WTO-principper for national behandling i forbindelse med transitvarer.

Desværre blev forhandlingerne i Doha-udviklingsdagsordenen suspenderet kort efter, at vores forslag om transit blev omdelt til WTO-medlemmerne i juni. Kommissionen ønsker dog at understrege, at WTO-reglerne allerede dækker transit i omfattende grad, herunder i forbindelse med energi. Kommissionen håber at opnå fremskridt vedrørende forslagene om lettelse af samhandelen generelt med en genoptagelse af Doha-forhandlingerne.

Parallelt med Doha-udviklingsdagsordenen undersøger Kommissionen endvidere andre handelsværktøjer, som kan anvendes til at fremme vores målsætninger på energiområdet. Selv om Rusland ikke har ratificeret traktaten om det europæiske energicharter, har 46 andre lande, herunder 21 lande, der ikke er medlem af EU, ratificeret traktaten. Aftalen indeholder flere bestemmelser om transit, som dækker bestemmelserne i WTO-reglerne, selv om man ikke kunne nå til enighed om en yderligere transitprotokol, som indeholder yderligere regler for indgåelse af transitaftaler.

Kommissionen har endvidere integreret energimålsætninger i EU's overordnede rammer for WTO's tiltrædelsesforhandlinger. Vi udvikler på denne måde en integreret tilgang til energispørgsmål via de eksisterende WTO-regler, gennem Doha-udviklingsdagsordenens drøftelser og gennem WTO's tiltrædelsesforhandlinger.

*
* *

Spørgsmål nr. 55 af Ryszard Czarnecki (H-0857/06)

Om: De nye medlemsstaters deltagelse i euroområdet

Mange økonomer mener, at de fleste "nye lande" i EU vil have den nødvendige økonomiske styrke til at blive medlemmer af euroområdet i 2011-2012. Er Kommissionen enig heri?

Svar

(EN) Med undertegnelse af tiltrædelsestraktaten har de 10 medlemsstater, der tiltrådte EU i maj 2004, givet tilsagn om at vedtage euroen, når de opfylder de nødvendige forudsætninger fastsat i traktaten. Mange af de nye medlemsstater har vedtaget datoer og strategier for opfyldelse af målsætninger, som omsætter politiske forpligtelser til fornuftige konvergenspolitikker. Den eventuelle tidsplan for udvidelsen af euroområdet vil afhænge af de enkelte landes fremskridt i opnåelsen af betydelig bæredygtig konvergens og kan derfor ikke fastlægges på forhånd.

Kommissionen og Den Europæiske Centralbank skal mindst hvert andet år eller på anmodning fra en medlemsstat med dispensation aflægge beretning til Rådet om de fremskridt, som de pågældende medlemsstater har opnået i relation til opfyldelse af deres forpligtelse til at gennemføre Den Økonomiske og Monetære Union. Kommissionen og Den Europæiske Centralbank vil i december 2006 offentliggøre de næste konvergensberetninger og dermed gøre det muligt at vurdere landenes fremskridt og udfordringer i forhold til opnåelse af bæredygtig konvergens.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Dimitrios Papadimoulis (H-0824/06)

Om: Beregning af det græske BNP

Ifølge offentliggørelser i den græske presse undersøger den græske regering mulighederne for at optage skyggeøkonomien i beregningen af landets bruttonationalprodukt (BNP) for at nedbringe underskuddet på statsbudgettet og fritage landet for at være underlagt fællesskabskontrol. Artiklerne hævder, at denne metode for beregning af BNP, der betegnes som "kreativ bogføring" allerede er blevet drøftet med Eurostat og forelagt for den ansvarlige kommissær Almunia.

Er Kommissionen klar over, at en sådan metode eventuelt vil blive taget i brug ved beregning af BNP? Er Kommissionen indforstået med den ovennævnte metode for beregning af det græske BNP? Mener den, at tilføjelse af en vis andel af skyggeøkonomien til BNP vil medføre "kunstig" forhøjelse af BNP i de græske regioner?

Svar

(EN) Alle medlemsstater har pligt til at sikre, at deres bruttonationalprodukt og andre nationale regnskaber, der anvendes til EU-formål, er fuldstændige og dækker alle økonomiske aktiviteter. Kravet er fastsat i det europæiske nationalregnskabsystem (ENS 95) og i Kommissionens afgørelse 94/168 af 22. februar 1994.

Grækenland fremlagde sit reviderede bruttonationalprodukt, der viste en revision på 25 %, for Kommissionen. Det er den første revision, som Grækenland har fremlagt siden 1993.

Eurostat gennemgår de data, som Grækenland har fremlagt, i tråd med de fastsatte procedurer. Kommissæren for økonomiske og monetære anliggender har faktisk anmodet Eurostat om at håndtere situationen hurtigst muligt. Et tæt samarbejde med de græske statistiske myndigheder og især fremlæggelsen af en fuldstændig og fuldt ud revideret oversigt over anvendte datakilder og metoder til beregning af den nye bruttonationalindkomst er i denne sammenhæng af afgørende betydning.

Den indledende verifikationsproces er indledt, og BNI-udvalget vil undersøge de pågældende data første gang i slutningen af oktober. Under hensyntagen til afgørelsen og kommentarerne fra BNI-udvalget vil Eurostat derefter sende en BNI-mission til Grækenland. Eurostat vil på denne mission grundigt undersøge pålideligheden og kvaliteten af undersøgelserne, optællingen og de andre anvendte kilder, vurdere de anvendte statistiske metoder, evaluere integrationen af datakilder i de nationale regnskaber samt kontrollere, at den statistiske udregning er i overensstemmelse med kravene i ENS 95. Som det har været tilfældet i andre EU-lande, vil eksperter fra andre medlemsstater blive inviteret til at deltage i missionen for at sikre fuld gennemsigtighed. Yderligere missioner kan være nødvendige for at foretage en fuldstændig verifikation. Som for alle sådanne missioner vil resultaterne først blive drøftet med det græske nationale statistiske institut, og deres kommentarer vil indgå i overvejelserne.

Eurostat vil som afslutning på denne proces fremlægge en vurdering af, hvorvidt de græske reviderede tal er relevante for Kommissionens og Rådets forskellige formål, eller hvorvidt det er nødvendigt med rettelser og yderligere forbedringer.

På grund af den høje statistiske usikkerhed omkring de reviderede tal vil de data, der er relevante for multilateral økonomisk og budgetmæssig overvågning, og som Eurostat skal forelægge Kommissionen og Rådet til anvendelse i deres evalueringer og afgørelser, stadig indeholde de ureviderede nationale regnskaber.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Georgios Papastamkos (H-0826/06)

Om: Forholdet mellem den europæiske og den nationale økonomiske politik

Medlemsstaterne og især de, der hører til euroområdet, har overdraget de europæiske overstatslige institutioner vigtige grundlæggende økonomiske politikker. Samtidig kræver borgerne af deres nationale stater, at de stiller offentlige tjenester til rådighed og opfylder deres historisk betingede økonomiske opgave.

Udøver EU de beføjelser, som det har fået overdraget, med samme intensitet og i samme omfang, som nationalstaten gjorde før overdragelsen? Er der tale om en kløft mellem udbuddet (på europæisk plan) og efterspørgslen (på borgerplan), for så vidt angår politik og resultater? Hvis muligheden for at skabe en økonomisk politik på nationalt plan er institutionelt begrænset og ikke tilstrækkeligt udviklet på europæisk plan, hvorledes kan dette misforhold udlignes?

Svar

(EN) Fordelingen af ansvar på EU-plan og medlemsstatsplan styres af subsidiaritetsprincippet. Politikker overføres til fællesskabs- eller euroområdeplan, når der er klare fordele forbundet med det, fordi det giver mulighed for at tage højde for spill-over virkninger eller eksterne virkninger. Politisk kompetence overføres ligeledes til europæisk plan i forbindelse med ydelsen af offentlige goder, som er udelelig og ikke kan ydes af medlemsstaterne individuelt på en effektiv måde. Der er derfor et klart rationale bag overførelsen til europæisk plan af politikker som pengepolitik, handelspolitik eller konkurrencepolitik.

Indførelsen af euroen og udelukkelsen af konkurrerende devaluering, reel prisstabilitet og konvergens mellem rentesatserne på det laveste niveau nogensinde registreret for nogle lande i euroområdet viser endvidere, at EU-politikker giver håndgribelige økonomiske fordele for borgerne i euroområdet. Men da de fleste økonomiske politikker hører under medlemsstaternes kompetenceområde, mener Kommissionen ikke, at mulighederne for at indføre relevante økonomiske politikker på nationalt plan er for begrænsede. Koordinationskravene på europæisk plan giver merværdi på grund af sikringen af, at de nationale politikker fokuserer på de overordnede EU-målsætninger i tilstrækkelig grad. Denne koordination giver mulighed for at opnå politisk erfaring gennem udveksling af bedste praksis og kan være til gavn og inspiration for fastlæggelsen af politikker på nationalt plan, selv om der helt klart kan ydes en større indsats for at forbedre de økonomiske resultater i euroområdet og EU generelt.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Cristobal Montoro Romero (H-0830/06)

Om: Den europæiske økonomis rolle i den globale vækst

I en verdensøkonomisk situation præget af rentestigninger er det uvist, om den økonomiske vækst i USA kan fortsætte næste år, og hvilke konsekvenser dette i så fald vil kunne få for valutakurserne. Vil EU, hvis der næste år sker en afmatning i den amerikanske vækst, være i stand til at overtage rollen som global vækstmotor? Er det denne uvished, der er årsag til de ændrede forventninger i Tyskland?

Svar

(EN) Kommissionen er i færd med at udarbejde sin prognose for efteråret, som vil blive offentliggjort den 6. november 2006. Udsigterne for den amerikanske økonomi vil blive vurderet i detaljer i prognosen. Denne vurdering vil endvidere omfatte virkningen af tidligere rentestigninger i forhold til den amerikanske økonomi, især i forhold til det amerikanske boligmarked, som viser en nedadgående tendens.

Ifølge Kommissionens midlertidige prognose, som blev offentliggjort den 6. september 2006, forventes den økonomiske vækst i EU at stige til 2,7 % i 2006. Det er en opjustering på 0,4 procentpoint sammenlignet med Kommissionens forårsprognose. Selv om den midlertidige prognose for den europæiske økonomi ikke omfatter en opdatering af prognosen for 2007, forventes det, at opjusteringen for den europæiske økonomi i 2006 også vil medføre højere vækst end hidtil forventet i 2007 (som blev fastsat til 2,2 % i forårsprognosen). Sammenholdt med den omstændighed, at væksten i Asien forventes at stige stærkt, vil der i 2007 være en vis omfordeling af den globale vækst fra USA i retning af Europa og Asien.

Selv om den forventede nedgang i den amerikanske økonomi er en af de medvirkende faktorer for nedgangen i nogle af konjunkturindikatorerne i Tyskland, er der også andre faktorer, som kan have spillet ind. På grund af stigningen i momssatsen med 3 procentpoint den 1. januar 2007 forventer mange observatører i Tyskland en nedgang i det private forbrug i starten af året (til dels på grund af en forskydning i forbrugs- og anlægsudgifter frem til 2006). Der har været en opblødning i forhold til fremadrettede konjunkturindikatorer i de seneste måneder på grund af den eventuelle virkning på den tyske økonomi i det første kvartal af 2007, hvorimod indikatorer for den nuværende erhvervsituation er styrket yderligere.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Katerina Batzeli (H-0858/06)

Om: Virkningerne af den nye renteforhøjelse

Den 5. oktober 2006 forhøjede Den Europæiske Centralbank under henvisning til nødvendigheden af at imødegå inflationstrykket og bevare prisstabiliteten for femte gang renterne med 0,25 %, idet basisrenten på euroen blev 3,25 %. På den anden side noteredes i Kommissionens sidste kvartalsrapport om euroområdet en økonomisk vækst i størrelsesordenen 3,4 %, det højeste i de sidste seks år, hvilket gav anledning til at se optimistisk på de økonomiske udsigter for euroområdet i nærmeste fremtid.

I hvor høj grad stemmer Kommissionens rapport overens med Centralbankens vurderinger af de betydelige inflationsrisici og muligheden for en destabilisering af priserne? Mener Kommissionen, at Centralbankens

beslutning om netop nu at forhøje renten vil kunne bringe det nylige og endnu sårbare opsving i den økonomiske vækst i euroområdet i fare?

Er de store forskelle på renterne mellem medlemsstaterne indbyrdes forenelige med en tilfredsstillende funktion af det indre marked i euroområdet, navnlig når der er medlemsstater, der har de højeste renter på lån og de laveste renter på indeståender, hvorved de overbebyrder låntagerne og forhindrer øget investering? Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger med henblik på at mindske forskellene mellem renterne i euroområdet?

Svar

(EN) Alle hovedindikatorer for økonomisk aktivitet bekræfter, at den økonomiske genopretning hovedsageligt er baseret på og understøttet af intern efterspørgsel. Både Den Europæiske Centralbank og Kommissionen mener, at den økonomiske prognose er gunstig. F.eks. blev væksten i bruttonationalproduktet i euroområdet i 2006 opjusteret fra 2,1-2,5 % i Kommissionens midlertidige prognose.

Inflationsraten forventes at blive opretholdt på over 2 % i gennemsnit i 2006, og det vil formentlig også gælde for 2007. For at forebygge inflationsudløsende faktorer, der kan true prisstabiliteten, og bevare det solide grundlag for inflationspres justerede Den Europæiske Centralbank den pengepolitiske stilling i december 2005. Selv efter den seneste stigning forblev renten historisk lav i nominelle eller reelle termer, og likviditeten er rigelig, som det fremgår af den store udvidelse af de pengepolitiske aggregater og kredit. Bevaring af prisstabiliteten og forankring af lavt inflationstryk sikrer lave langfristede rentesatser til gavn for investering og etablering af betingelser for højere vækst.

Med hensyn til fru Batzelis spørgsmål om renteforskellene sikrer den fælles økonomiske politik, at den kortfristede pengemarkedsrente er den samme i hele euroområdet. Der er i de seneste par år observeret en betydelig konvergens i bankrenter. De tilbageværende forskelle i udlåns-/indlånsrenter kan forklares med mange faktorer, herunder statistiske forskelle, lovgivningsmæssige og skattemæssige determinanter og andre strukturelle og cykliske determinanter⁽¹⁴⁾.

Fortsat økonomisk integration på tværs af grænserne vil sandsynligvis medvirke til yderligere at mindske forskellen i udlåns-/indlånsrenter blandt medlemsstaterne i euroområdet. I denne sammenhæng skal det bemærkes, at Kommissionen har fastsat integration af bankerne på privatlånsområdet som en prioritet i sin hvidbog om politikken for finansielle tjenesteydelser for 2005-2010. Blandt de initiativer, der er foreslået eller under overvejelse, er en hvidbog om integration af EU's marked for boliglån, et forslag til et direktiv om forbrugslån og et direktiv om betalingstjenester med henblik på at fremme oprettelsen af det fælleseuropæiske betalingsområde. Derudover foretager Kommissionen (Generaldirektoratet for Konkurrence) en undersøgelse af EU's banker på privatlånsområdet.

*
* *

Spørgsmål nr. 60 af Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0780/06)

Om: Elektronisk høring og en europæisk strategi for beskyttelse af børn

Den nylige meddelelse fra Kommissionen: Mod en EU-strategi for Børns Rettigheder, der blev offentliggjort den 4. juli 2006, fastlægger som et led i de konkrete foranstaltninger til beskyttelse af børn, at der indføres et enkelt sekscifret telefonnummer i EU til rådgivningstelefoner for børn og et til hotlines for børn, der specielt skal gælde for efterlyste eller seksuelt misbrugte børn, samt at der oprettes en diskussions- og arbejdsplatform på internettet.

Hvad er tidsplanen og midlerne for gennemførelsen af disse målsætninger? Hvordan vil Kommissionen i praksis holde telefonnummeret til rådgivningstelefoner adskilt fra hotline-nummeret? Foreligger der en konkret og gennemførlig plan for udvikling af en koordinerings- og høringsmekanisme (et europæisk forum for børns rettigheder og en diskussions- og arbejdsplatform på internettet)? Hvordan vil de fremsatte synspunkter blive evalueret, og hvordan vil man undgå, at forskellige kriminelle elementer udnytter deltagerne i den elektroniske høring?

⁽¹⁴⁾ For yderligere oplysninger se venligst Den Europæiske Centralbanks månedsoversigt, juli 2005, og rapport om forskelle i MFI-renter i lande i euroområdet, september 2006 (statistisk dokument).

Svar

(EN) Gennemførelsen af diskussionsplatformen på internettet vil gradvist blive afviklet fra slutningen af 2006 og fremover efter den gradvise oprettelse af de forskellige grupper forbundet med meddelelsen om børns rettigheder.

Instrumentet for diskussionsplatformen på internettet vil være Sinapse-systemet, der er udviklet af Kommissionen. Systemet er fuldt ud sikret og giver udelukkende adgang til registrerede medlemmer. Derudover kan der organiseres adskillige medlemsniveauer på en måde, så private diskussioner kun kan finde sted mellem et lille antal prædefinerede personer.

Udkastet til Kommissionens afgørelse om reservering af nationale telefonnumre, der starter med 116, til harmoniserede europæiske tjenester af samfundsmæssig betydning for Europas borgere, drøftes i øjeblikket med medlemsstaterne i Kommunikationsudvalget. Det forventes, at Kommissionens tjenestegrene vil anmode om Kommunikationsudvalgets synspunkter via en lovgivningsmæssig procedure i efteråret 2006, og at Kommissionen vil vedtage afgørelsen i starten af 2007.

Kommissionen vil med afgørelsen kræve, at medlemsstaterne reserverer en række nationale telefonnumre, der alle starter med 116, til harmoniserede europæiske tjenester af samfundsmæssig betydning for de Europas borgere, herunder rejsende.

De pågældende 116-numre vil blive reserveret på EU-plan (via Kommissionens afgørelse) til en specifik tjeneste (IKKE til en tjenesteudbyder⁽¹⁵⁾) efter anmodning fra de interesserede parter. Tildeling af nummeret til kvalificerede tjenesteydere hører under medlemsstaternes ansvarsområde. Medlemsstaterne skal give tilladelse til ydelse af de tjenester, der er angivet i Kommissionens afgørelse, men der er ingen forpligtelse til at garantere, at de pågældende tjenester ydes.

Som fru Panayotopoulos-Cassiotou fremhævede i sin mundtlige forespørgsel, undersøges der i øjeblikket to typer tjenester:

En hotline til forsvundne børn.

En hjælpelinje til børn.

En hotline er en nødlinje, som kontaktes af 80 % af forældrene til forsvundne børn, en hjælpelinje har til formål at lytte til og hjælpe børn, og denne linje kontaktes af 80 % af de børn, der har behov for hjælp. Det er derfor nødvendigt at have to forskellige telefonnumre for disse meget forskellige tjenester.

Efter vedtagelsen af Kommissionens afgørelse vil Kommissionen indhente interesselikvideringer i forbindelse med reserveringen af specifikke 116-numre til specifikke tjenester. Organisationer, der yder en hotline for forsvundne børn eller en hjælpelinje for børn, vil kunne anmode om at få reserveret 116-numre for deres respektive tjenester.

Når systemet fungerer, vil Europas borgere have mulighed for at kontakte tjenester som disse tjenester af samfundsmæssig betydning ved at anvende det samme nummer i alle medlemsstaterne.

*
* *

Spørgsmål nr. 61 af Manuel Medina Ortega (H-0782/06)

Om: Hjemsendelse af mindreårige

Blandt de mange illegale indvandrere, som i dag ankommer til EU, er der mange mindreårige, som ikke kan sendes tilbage til deres hjemland på grund af, at der i de fleste af disse lande ikke findes institutioner, som kan tage sig af disse mindreårige. Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger, som kan gøre det lettere at sende disse mindreårige hjem?

⁽¹⁵⁾ Termen "tjenesteyder" henviser til den enhed, der leverer tjenesten (= yderen af "indhold") og IKKE til tjenesteydere af elektronisk kommunikation.

Svar

(EN) I forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold⁽¹⁶⁾, som på nuværende tidspunkt drøftes under den fælles beslutningsprocedure af Parlamentet og Rådet, har Kommissionen understreget, at "barnets tarv" i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention fra 1989 om barnets rettigheder bør være et væsentligt hensyn for medlemsstaterne ved gennemførelsen af dette direktiv.

Dette generelle princip afspejles i mange af bestemmelserne i direktivforslaget:

I artikel 5 i forslaget er det fastsat, at medlemsstaterne skal tage hensyn til barnets tarv i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention fra 1989 om barnets rettigheder.

I artikel 6, stk. 4, er det fastsat, at der ikke træffes afgørelse om tilbagesendelse, når medlemsstaterne er underlagt forpligtelser vedrørende grundlæggende rettigheder, som særlig følger af den europæiske menneskerettighedskonvention, såsom retten til non-refoulement, retten til uddannelse og retten til familiens enhed. Hvis der allerede er truffet afgørelse om tilbagesendelse, ophæves afgørelsen.

I henhold til artikel 8, stk. 2, litra (a), skal medlemsstaterne udsætte fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse, når der ikke er sikkerhed for, at uledsagede mindreårige ved afrejsen eller ankomsten kan overgives til et familiemedlem, en tilsvarende repræsentant, en værge for den mindreårige eller en kompetent embedsmand i bestemmelseslandet, efter en vurdering af de forhold, som den mindreårige vil blive sendt tilbage til.

I artikel 13 foreslås det, at artikel 18 (om behandling af mindreårige) og artikel 19 (om behandling af uledsagede mindreårige) i direktiv 2003/9/EF om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne finder anvendelse på modtagelsesforhold for asylansøgere til børn, for hvem fuldbyrdelsen af afgørelsen om tilbagesendelse er blevet udsat, eller som ikke kan udsendes.

Artikel 15 omhandler frihedsberøvelse. Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 15 sikre, at mindreårige ikke frihedsberøves i almindelige fængsler, og at uledsagede mindreårige holdes adskilt fra voksne, medmindre det vurderes, at det er i barnets tarv ikke at gøre det.

*
* *

Spørgsmål nr. 62 af Roberta Angelilli (H-0785/06)

Om: Omgåelse af kvoterne på kinesiske tekstilvarer

Italiensk presse har i september måned berettet om, at man har opdaget fabriksskibe, der står ud fra havnen i Shanghai fulde af kinesisk fremstillede halvfabrikerede tekstilvarer bestemt for det europæiske marked. Det drejer sig ofte om forfalskede produkter, der efterligner kendte europæiske mærker.

For at omgå kvoter og toldafgifter bliver disse kinesisk producerede varer forarbejdet og samlet om bord. Derefter bliver varerne losset i havne i Malaysia og i havnen i Singapore. I disse havne kræves der ikke nogen attest for, at varerne ikke er forarbejdet om bord, og her bliver de også mærket med falske oprindelsesangivelser, som f.eks. "Made in India". Varerne bliver lastet på containerskibe med falske etiketter og falske oprindelsespapirer. Herefter ankommer de så til havnene i Napoli og Valencia via havnene i Jeddah og Dubai uden at blive medregnet i kvoterne for kinesiske varer. Er Kommissionen orienteret om denne illegale handel? Hvad vil Kommissionen gøre for at sikre, at de fastsatte kvoter for eksport af kinesiske tekstilvarer til Europa overholdes?

Svar

(EN) De nationale toldmyndigheder i medlemsstaterne anvender kvoter og andre handelspolitiske EU-foranstaltninger. Disse foranstaltninger er baseret på varens oprindelse som deklareret i importdeklarationen, og ikke på mærket, som er anbragt på varen.

EU-kvoter forvaltes efter den såkaldte ordning med dobbeltkontrol: Eksportøren i det pågældende tredjeland (her Kina) skal anmode om eksportlicens på licenskontoret i tredjelandet. Eksportlicensen

⁽¹⁶⁾ KOM(2005)0391 af 1. september 2005.

overgives til EU-importøren, og Kommissionen informeres samtidig af tredjelandet gennem et sikret informationsteknologisystem ("SIGL" - integreret system for forvaltning af licens) om frigivelsen af denne eksportlicens. Når varerne kommer til EU, skal EU-importøren derefter anmode om importlicens på licenskontoret i sin egen medlemsstat. Importlicensen tildeles efter kontrol af, at EU-kvoten ikke er oversteget. Hvis dette er tilfældet, tildeles importlicensen, og importøren kan få varerne gennem tolden. På dette tidspunkt foretages der yderligere kontrol (licensens gyldighed, varernes oprindelse osv.) af medlemsstaternes toldmyndigheder.

I tilfælde af manglende oplysninger om den erklærede oprindelse og om de nøjagtige forarbejdningsprocesser på de forskellige lokaliteter kan det ikke afgøres, om der er tale om "illegal handel".

Toldmyndighederne i importlandene har mange retlige muligheder for at anmode om dokumentation for den deklarerede oprindelse af varerne med henblik på at anvende kvoterne og de øvrige foranstaltninger korrekt (bevis for varernes oprindelse i form af et dokument, artikel 26 i EU's forordning om indførelse af en EF-toldkodeks (EØF) 2913/92⁽¹⁷⁾ osv.).

Nogle medlemsstater har endvidere indført national lovgivning, som i henhold til deres respektive standarder og procedurer giver mulighed for at kontrollere oplysningerne om oprindelse, hvor producenter eller importører vælger at angive de geografiske oplysninger om varerne.

Selv om medlemsstaterne i første omgang er ansvarlige for at sikre, at kvoter om import af varer i EU respekteres, kan de, hvis de har beviser på eller tilstrækkelig alvorlig mistanke om uregelmæssigheder, anmode Kommissionen (OLAF) om at yde støtte/koordinering eller foretage undersøgelsesmissioner i overensstemmelse med aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kina om toldsamarbejde og gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål eller i henhold til EU-lovgivningen. Der har ikke været nogen anmodning indtil nu i denne sammenhæng.

Forfalskning af varer om bord på skibe har ingen indvirkning på toldkontrollen i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder. Denne kontrol anvendes, når varer indføres med henblik på fri omsætning, udførsel eller genudførelse, uanset hvor de er produceret.

*
* *

Spørgsmål nr. 63 af Liam Aylward (H-0788/06)

Om: EU's sportspolitik

Kan Kommissionen oplyse, hvilke initiativer den allerede har taget eller agter at tage i Europa for at fremme unge menneskers aktive deltagelse i sportsaktiviteter?

Svar

(EN) Kommissionen deler synspunktet om, at regelmæssige og aktive sportsaktiviteter er af stor betydning for det fysiske velbefindende hos unge mennesker i Europa. Det er imidlertid anliggender, der hovedsageligt hører under medlemsstaternes kompetenceområde.

Kommissionen har inden for sit kompetenceområde taget forskellige initiativer. Betydningen af sport og fysisk aktivitet for at holde sig i form er velkendt og veldokumenteret. En undersøgelse sponsoreret af Kommissionen og foretaget af et konsortium, som er ledet af universiteterne i Paderborn og Duisburg-Essen, offentliggjort den 3. januar 2005, viste, at der er meget stort behov for fysisk aktivitet for at undgå fedme, og at fedme udgør en alarmerende sundhedsrisiko for vores børn og unge, herunder en højere forekomst af typiske sygdomme hos ældre som type 2 diabetes og hjertekarsygdomme.

Resultaterne af undersøgelsen er modtaget med stor interesse på de forskellige områder, og der er oprettet en frivillig arbejdsgruppe om sport og sundhed, der omfatter flere medlemsstater. Arbejdsgruppen har mandat til at udveksle erfaringer med bedste praksis og udvikle nye modeller på området. Gruppen har

⁽¹⁷⁾ EFT L 302 af 19.10.1992.

bidraget til den offentlige høring vedrørende Kommissionens grønbog: "Fremme af sunde kostvaner og fysisk aktivitet"⁽¹⁸⁾.

I 2005 lancerede Kommissionen et særligt initiativ "Kost, fysisk aktivitet og sundhed - en europæisk platform for aktion", som har til formål at skabe forbindelser mellem alle former for aktioner, der er nødvendige for at bekæmpe fedme. Initiativet er et led i folkesundhedspolitikken, som i øjeblikket ændrer retning fra en traditionel og kurativ tilgang til en sektortilgang på grundlag af forebyggende sundhed. Selv om platformen omfatter mange repræsentanter for forbrugerne og industrien samt akademiske ernæringseksperter, ønsker Kommissionen at inddrage andre aktører inden for platformen, herunder ungdoms- og sportsorganisationer.

I omkring 15 projekter, der er finansieret under forskellige forslagsindkaldelser i Ungdomsprogrammet, er sport benyttet som værktøj til uformel uddannelse. I disse projekter benyttes sport til opfyldelse af andre målsætninger som f.eks. integration af unge mennesker i samfundet, fremme af selvtillid og hold-ånd og samspil mellem forskellige kulturer. Projekterne fokuserer på sport og udendørs uddannelse som værktøj for social integration og uformel uddannelse af unge mennesker.

Den 18. juli 2006 offentliggjorde Kommissionen endvidere en forslagsindkaldelse i forbindelse med en undersøgelse til identifikation af mulighederne for at fremme de retlige og politiske rammer for beskyttelse og forbedring af kvalitetsuddannelse af unge sportsudøvere i Europa⁽¹⁹⁾.

Endelig har Kommissionen afholdt omfattende høringer med henblik på at udarbejde en hvidbog om sport i 2007. Høringerne omfattede ungdoms- og sportsorganisationer, og Kommissionen vil inddrage deres input fuldt ud.

*
* *

Spørgsmål nr. 64 af Brian Crowley (H-0794/06)

Om: Liberalisering af posttjenester i Europa

Kan Kommissionen specifikt oplyse, hvordan den forholder sig til muligheden for en mere omfattende liberalisering af sektoren for posttjenester i Europa?

Svar

(EN) Kommissionens politik på dette område har fulgt princippet om gradvis og kontrolleret markedsåbning gennem adskillige trin, som er gennemført i 2002, 2004 og 2006. Resultaterne af denne politik har indtil videre været ganske positive, som også Parlamentet anerkendte i beslutningen af 2. februar 2006.

I "postdirektivet"⁽²⁰⁾ er det fastsat, at Kommissionen senest den 31. december 2006 skal stille et forslag om, at 2009 bekræftes som året for fuld gennemførelse af det indre marked for posttjenester eller, at der fastlægges andre foranstaltninger på baggrund af undersøgelsens konklusioner.

Den 18. oktober 2006 vedtog Kommissionen et forslag om et direktiv til ændring af direktiv 97/67/EF vedrørende den fulde gennemførelse af det indre marked for posttjenester sammen med en eventuel undersøgelse af indvirkningen af fuld markedsåbning for leveringen af universelle tjenester samt en rapport om anvendelsen af direktiv 97/67/EF. Forslaget om et direktiv vil være emnet for en fælles beslutningsprocedure.

*
* *

---

(18) KOM(2005)0637, 8.12.2005.

(19) Udbud EAC/14/06: "Undersøgelse vedrørende uddannelsen af sportsudøvere i Europa".

(20) Direktiv 97/67/EF som ændret ved direktiv 2002/39/EF.

Spørgsmål nr. 65 af Eoin Ryan (H-0796/06)**Om: Strategier til bekæmpelse af narkotikamisbrug i Den Europæiske Union**

Kan Kommissionen redegøre for eventuelle nye strategier til bekæmpelse af narkotikamisbrug i Den Europæiske Union?

Svar

(EN) Grundlaget for EU's narkotikapolitik er en afbalanceret tilgang mellem narkotikaefterspørgsel og mindskelse af udbuddet, dvs. mellem forebyggelse, uddannelse, skadesreduktion og adgang til behandling, herunder dels resocialisering og dels konsekvent håndhævelse af love med forbud om fremstilling af og handel med narkotika. Denne balance mellem folkesundhed og sociale aspekter og håndhævelse af loven afspejler vores holdning om, at der i ethvert civiliseret samfund skal være balance mellem menneskers rettigheder og den offentlige sikkerhed.

Rådet har fastlagt to vigtige politiske dokumenter. Rådet vedtog EU's handlingsplan om narkotika 2005-2008⁽²¹⁾ på grundlag af et forslag fra Kommissionen. I handlingsplanen omsættes EU's narkotikastrategi for 2005-2012 til over 80 specifikke aktioner, hvorved de ansvarlige parter og datoer for gennemførelse er fastsat. Handlingsplanen omfatter afsnit om politisamarbejde, mindskelse af udbud, internationalt samarbejde og formidling af oplysninger, forskning og evaluering.

For at citere handlingsplanen er formålet "... markant at mindske udbredelsen af stofbrug i befolkningen og reducere de sociale og sundhedsmæssige skader, som anvendelsen af og handelen med ulovlige stoffer medfører".

I handlingsplanen er der fastsat specifikke aktører for hver aktion samt tidsfrister og udbytteindikatorer, hvormed man kan måle gennemførelsesgraden af hver aktion. Kommissionen vil tage højde for alle disse krav som hovedansvarlig for en årlig evaluering af de fremskridt, der er nået. Evalueringen vil være i form af en rapport til Rådet med eventuelle henstillinger om, hvordan man kan forbedre eller tilpasse gennemførelsen generelt eller selve handlingsplanen.

Grundlaget for vores tilgang er dokumentation. Alle tiltag skal være baseret på en objektiv analyse af situationen og de pålidelige data, der kommer fra medlemsstaterne og Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug.

Spørgsmålet om narkotika er en af vigtigste problemstillinger, som påvirker millioner af Europas borgere.

Narkotika er et globalt problem. Narkotika er en trussel imod hele det internationale samfund. Det betyder, at EU ikke blot skal løse problemerne i Europa, men at der i EU's politikker og økonomiske støtte i resten af verden skal tages højde for narkotikasituationen i alle lande og regioner. I anerkendelse heraf optræder EU sit internationale samarbejde om narkotika og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, både i Europa og i andre lande.

Inden for rammerne af det finansielle overslag for 2007-2013 fremlagde Kommissionen et forslag til et specifikt program om bekæmpelse af vold (Daphne) og forebyggelse af narkotika og formidling af oplysninger. Forslaget, der afspejler en politisk anerkendelse af betydningen af spørgsmålet om narkotika, blev ændret i maj 2006 med henblik på at opdele Daphne-programmet og programmet for forebyggelse af narkotika og formidling af oplysninger. Formålet med narkotikaprogrammet er at forebygge og nedbringe narkotikamisbrug, afhængighed og narkotikarelaterede skader samt fremme transnationale aktioner og oplysningskampagner på narkotikaområdet. Vedtagelsen af forslaget inden udgangen af 2006 vil betyde, at programmet kan lanceres i 2007. Med det nye program finansieres en række handlinger i handlingsplanen til bekæmpelse af narkotika 2005-2008, og programmets aktioner vil blive koordineret med aktioner i eksisterende programmer som f.eks. EU-programmet om folkesundhed, som fokuserer på sundhedsdeterminanter, herunder forebyggelse af narkotika.

Hvad angår eksterne forbindelser har de enkelte medlemsstater og Kommissionen brugt mange ressourcer på narkotikarelaterede projekter i udviklings- og overgangslande og -regioner. EU's støtte er næsten fordoblet i de sidste tre år. Kommissionen er en af verdens største donorer og har tildelt over 300 millioner euro i støtte til narkotikarelaterede projekter.

(21) EUT C 168/1 af 8.7.2005.

*
* *

Spørgsmål nr. 66 af Margarita Starkevičiūtė (H-0798/06)

Om: Sammenkobling af de litauiske transportnet med EU's transportnet

Hvilke initiativer vil Kommissionen tage for at fremskynde sammenkoblingen af de litauiske transportnet (TEN-T) med EU's transportnet?

Hvilke problemer er der forbundet med at gennemføre EU's transportprojekter i Litauen, og hvordan ser tidsplanen for gennemførelsen ud?

Svar

(EN) 1. TEN-T i Litauen er baseret på resultaterne af den såkaldte TINA-proces (vurdering af transportinfrastrukturbehovene). Rapporten om denne proces (oktober 1999) var baseret på principperne og kriterierne i de fælles retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet⁽²²⁾. Et af de vigtigste formål med tiltaget var at integrere det fremtidige TEN-T-net i TEN-T for EU-15.

De nye retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet, som blev vedtaget af Parlamentet og Rådet den 29. april 2004, har identificeret 30 prioriterede projekter, som skal iværksættes inden 2010.

Et af de prioriterede projekter er Rail Baltica, en nord-syd-transportakse fra de baltiske lande til Warszawa i Polen. Kommissionen har efter høring af Parlamentet udpeget en europæisk koordinator for at fremskynde og fremme projektet.

Et andet prioriteret projekt, der er vigtigt for Litauen, er projekt nr. 21 om motorveje til søs, som har til formål at fremme nærskibsfart i Europa og dermed fremme samtrafikken i EU.

Litauen har modtaget 411 millioner euro i støtte fra ISPA⁽²³⁾ og Samhørighedsfonden til udvikling af transportsektoren.

I 2006 stillede Litauen to forslag til samfinansiering gennem TEN-T's årsbudget (2006-budget med priser, der ikke er minimumsimportpriser). Disse forslag blev godkendt i denne måned (med en samlet EU-støtte på 4,3 millioner euro) af udvalget for finansiell bistand i TEN.

2. Litauen er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden og strukturfondene. Det tildelte bidrag for perioden 2007-2013 i Litauen er 2,034 millioner euro fra Samhørighedsfonden og 3,965 millioner euro i konvergensmål, hvoraf en del skal tildeles transportprojekter.

Det skal bemærkes, at udviklingen af det transeuropæiske transportnet stadig er en prioritet for Litauen som fastsat i juni 2006 i udkastet til de strategiske nationale referencerammer for Litauen, der indeholder en definition af de prioriteter, hvorpå samhørighedsinstrumenterne (støtte fra Samhørighedsfonden, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Den Europæiske Socialfond) skal anvendes i programmeringsperioden 2007-2013. De endelige strategiske nationale referencerammer forventes i starten af november 2006.

*
* *

Spørgsmål nr. 67 af Robert Atkins (H-0801/06)

Om: Sikkerhed i lufthavne

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor visse medlemsstater nægter at udlevere personoplysninger om deres borgere til brug for sikkerhedsscreening, når britiske lufthavne anmoder herom, og kort redegøre for, hvilke skridt den tager for at løse problemet?

(22) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet, EFT L228, 09.09.1996.

(23) Strukturpolitisk førtiltrædelsesinstrument.

Svar

(EN) Kommissionen går ud fra, at hr. Atkins' spørgsmål henviser til gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2320/2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart, hvori det er fastsat, at alt personale, der skal have adgang til sikkerhedsscreenede områder, skal underkastes en baggrundskontrol.

Hvis baggrundskontrollen omfatter udveksling af personoplysninger, finder nationale regler anvendelse i henhold til direktiv 95/46/EF. Hvad angår adgang til strafferegistre er det i direktivet fastsat, at behandling af oplysninger fra strafferegistre eller om straffedomme kun må foretages under en offentlig myndigheds kontrol og under iagttagelse af de undtagelser, som de pågældende medlemsstater har mulighed for at fastsætte på grundlag af nationale lovbestemmelser, der yder tilstrækkelige, specifikke garantier. Nationale lovgivere har inden for dette råderum i en række tilfælde vedtaget strenge begrænsninger for adgangen til oplysninger fra strafferegistre, f.eks. ved kun at udlevere attester om oplysninger fra strafferegistre på anmodning af den pågældende person, som så kan beslutte at videregive oplysningerne til tredjeparter som f.eks. potentielle arbejdsgivere. Det Forenede Kongeriges civile luftfartsmyndigheder skal derfor opfylde forpligtelsen til at foretage baggrundskontrol inden for det eksisterende retsgrundlag om adgang til anvendelse af oplysninger fra strafferegistre. Denne forpligtelse kan f.eks. opfyldes ved at kræve, at ansøgerne fremsender de nyeste attester for deres oplysninger fra strafferegistre.

Udveksling af oplysninger fra strafferegistre reguleres inden for rammerne af den europæiske konvention af 1959 om gensidig retshjælp i straffesager (Europarådet), ifølge hvilken den stat, hvor den pågældende person er statsborger, informeres om straffedomme i forbindelse med statsborgere i andre medlemsstater. De eksisterende udvekslingsmekanismer i henhold til den pågældende konvention fungerer imidlertid ikke tilfredsstillende, og oplysningerne fra strafferegistrene cirkulerer ikke effektivt mellem de specifikke myndigheder, der er udpeget til at sende og modtage oplysninger fra strafferegistre.

Der arbejdes på en forbedring af situationen. Rådets afgørelse om udveksling af oplysninger fra strafferegistre trådte i kraft i maj 2006. Afgørelsen har til formål at fremskynde udvekslingen af oplysninger fra strafferegistre mellem kompetente myndigheder og fastsætte krav om anvendelsen af en standardformular til anmodning om oplysninger og svar. Kommissionen arbejder derudover på en række foranstaltninger til yderligere forbedring af udvekslingen af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne, især om udviklingen af et EU-standardiseret format for udveksling af oplysninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 68 af Josu Ortuondo Larrea (H-0802/06)

Om: Behov for en international aftale for højhastighedsforbindelsen i den sydvestlige del af Europa

Den 26. juli 2005 oprettedes den europæiske økonomiske firmagrube (EØFG) for højhastighedsforbindelsen mellem Vitoria-Dax med hovedsæde i Bordeaux med det formål at træffe forberedelser til afgørelsen om at indlede arbejderne på sektionen (Vitoria)-Vergara-Irún-Bayonne-(Dax), der kan betragtes som den grænseoverskridende Atlanterhavsgren af højhastighedsforbindelsen i den sydvestlige del af Europa.

Der findes stadig hverken en mellemstatslig kommission eller en international aftale, som forpligter den franske og den spanske stat til at afslutte denne strækning senest i 2020.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, om den kan støtte og fremme undertegnelsen af en sådan aftale mellem de pågældende to medlemsstater, og i givet fald gøre rede for, hvilke initiativer den tager eller allerede har taget i denne sag?

Svar

(FR) I juli 2005 udnævnte Kommissionen en europæisk koordinator, hr. Davignon, som har til opgave at identificere administrative, økonomiske og prioritetsrelaterede problemstillinger, der eventuelt kan påvirke udviklingen af højhastighedsforbindelsen i den sydvestlige del af Europa, hvoraf sektionen (Vitoria)-Vergara-Irún-Bayonne-(Dax), som hr. Larrea nævner, er en del. Koordinatoren foretog en gennemgribende analyse i form af en årsberetning, som blev offentliggjort den 13. september. Koordinatoren nævner i rapporten, at der ikke er oprettet en mellemstatslig kommission til at koordinere aktiviteterne i den europæiske økonomiske firmagrube, og at undertegnelsen af en international traktat

som følge deraf formentlig vil være en målsætning på kort eller mellemlang sigt, som kan medvirke til at sikre, at de to pågældende medlemsstater færdiggør hele sektionen inden udgangen af 2020. Mangelen på en traktat vil imidlertid ikke have nogen indflydelse på færdiggørelsen af en tværnational infrastruktur af denne type. Medlemsstaterne har suverænitet over undertegnelsen af en sådan lov, der skal ratificeres af de nationale regeringer.

*
* *

Spørgsmål nr. 69 af Jacek Protasiewicz (H-0804/06)

Om: Overtrædelse af artikel 49 i EF-traktaten over for et firma, der arbejder inden for EU's indre marked

Der er blevet indgivet en klage til Kommissionen vedrørende den uberettigede og diskriminerende behandling, som det tyske toldvæsen har udsat det polske firma WESTBUD for. Det ser ud til, at denne behandling udgør en overtrædelse af EF-traktatens artikel 49, og den medførte, at det polske firma ikke kunne udføre det arbejde, det skulle i henhold til den aftale, det havde indgået med en tysk entreprenør.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet i forbindelse med denne sag, og er der sket fremskridt med undersøgelserne?

Svar

(EN) Kommissionen har modtaget flere skrivelser og parlamentariske spørgsmål med beskrivelser af påståede overtrædelser af EU-lovgivningen under de kontroller og inspektioner af bl.a. polske virksomheder, der udføres af de tyske myndigheder. Kommissionen ønsker i denne sammenhæng at henvise hr. Protasiewicz til Kommissionens holdning som beskrevet i svarene på skriftlig forespørgsel fra hr. Szymanski (E-4639/05) og mundtlig forespørgsel fra hr. Kúzmiuk (H-0625/06).

Angående det specifikke spørgsmål, som hr. Protasiewicz rejser, er Kommissionen i færd med at undersøge omstændighederne og den retlige situation i forbindelse med klagen om påstået diskriminerende behandling af det polske byggefirma Westbud. Kommissionen vil på grundlag deraf vurdere, om de foranstaltninger, som de tyske toldmyndigheder har truffet, er i tråd med EU's *acquis*.

*
* *

Spørgsmål nr. 70 af Véronique De Keyser (H-0805/06)

Om: Pligt til tilbageholdenhed

Ved de tidligere valg havde kommissærerne en pligt til tilbageholdenhed i forbindelse med valg i deres land. Der er ved at blive afholdt eller forberedt valg i de forskellige EU-medlemsstater, f.eks. Belgien.

Er kommissærerne stadig bundet af denne pligt til tilbageholdenhed, og kan de deltage i valgkampagner og i denne forbindelse støtte et parti eller en kandidat? Hvilke regler anvendes i denne forbindelse?

Svar

(FR) Udover artikel 213, stk. 2, i traktaten, der indeholder generelle forpligtelser om uafhængighed og beskyttelse af EU's overordnede interesser, og som medlemmerne af Kommissionen skal opfylde, indeholder kommissærernes adfærdskodeks⁽²⁴⁾ specifikke bestemmelser om kommissærernes politiske aktiviteter og deltagelse i valgkampagner.

Kommissærerne kan være aktive medlemmer af politiske partier eller fagforeninger under forudsætning af, at det ikke kompromitterer deres evne til at tjene Kommissionen.

Kommissærerne skal informere formanden om deres intention om at deltage i en valgkampagne og om den rolle, som de forventer at spille i den pågældende kampagne. Formanden skal under hensyntagen til de særlige omstændigheder afgøre, om den forventede deltagelse i valgkampagnen er forenelig med udøvelsen af den pågældende kommissærs hverv.

(24) http://ec.europa.eu/commission_barroso/code_of_conduct/code_conduct_en.pdf

Kommissærer, der stiller op til valg med henblik på at blive valgt til et offentligt embede, skal endvidere informere formanden om det forventede omfang af deltagelse i valgkampagnen. Hvis en kommissær har til hensigt at spille en aktiv rolle i valgkampagnen, skal den pågældende person trække sig fra Kommissionens arbejde under kampagnen.

*
* *

Spørgsmål nr. 71 af Simon Busuttil (H-0810/06)

Om: Grænsepatruljer til søs

Hvordan bedømmer Kommissionen de første EU-grænsepatruljer til søs ved De Kanariske Øer? Hvor effektive har patruljerne været til at imødegå immigrationsstrømmen?

Hvordan vil Kommissionen øge deres effektivitet? Har de EU-lande, der gav tilsagn om at støtte patruljerne, holdt, hvad de lovede?

Hvilke planer har Kommissionen for nye patruljer i Middelhavet, og hvornår vil patruljeringen gå i gang? Hvilke EU-lande har indvilget i at støtte dette tiltag, og hvilke midler vil de stille til rådighed?

Svar

(EN) Operation HERA II, som dækker illegal indvandring fra Afrika til kysterne ud for De Kanariske Øer, blev indledt ud fra den afrikanske kystlinje den 11. august. Denne fase af operationen skal afsluttes den 15. november. Det er derfor for tidligt at komme med en definitiv vurdering af effektiviteten af operationen. FRONTEX, der er ansvarlig for at koordinere operationen, skal dog foretage en gennemgribende evaluering heraf - ikke Kommissionen - for at kunne vurdere resultaterne og om nødvendigt øge effektiviteten i fremtidige operationer af denne type.

Kommissionen ønsker at understrege, at FRONTEX er et koordinerende organ, der ikke har grænsevagter eller operationelle aktiver til rådighed. Det er op til medlemsstaterne at bidrage med både personale og aktiver til operationerne. Medlemsstaterne yder generelt selv den støtte, de har brug for. Der er dog stadig plads til forbedringer, hvad angår planlægning, for alle de medlemsstater, der er involveret i operationerne.

FRONTEX iværksatte operationen NAUTILUS i den centrale del af Middelhavet den 5. oktober med henblik på at bringe den illegale indvandring fra Nordafrika under kontrol og betydeligt nedbringe drukneulykkerne som følge af den usikre transportform, som indvandrene benytter.

Italien, Grækenland, Malta, Frankrig og Tyskland bidrager til denne operation med personale og aktiver, herunder fartøjer, overvågningsfly og -helikoptere.

*
* *

Spørgsmål nr. 73 af Chris Davies (H-0814/06)

Om: Finansielle forpligtelser over for Den Palæstinensiske Myndighed

Vil Kommissionen oplyse omfanget af de finansielle forpligtelser over for Den Palæstinensiske Myndighed?

Svar

(EN) Det samlede EU-samarbejde til fordel for den palæstinensiske befolkning udgjorde i perioden 2000-2005 1,5 milliarder euro, som er taget fra forskellige budgetposter og gennemført gennem en række kanaler.

Ca. 55 % af denne støtte blev gennemført uden involvering af Den Palæstinensiske Myndighed. De resterende 45 % blev brugt til direkte økonomisk støtte (35 %), samarbejde med både en retlig og finansiel forbindelse med Den Palæstinensiske Myndighed (5 %) eller udelukkende en retlig forbindelse (5 %).

Efter indsættelsen af den nye Hamas-regering i 2006 meddelte Rådet den 10. april, at al EU-støtte til palæstinenserne skulle gennemgås for at opfylde betingelserne i forhold til Kwartetten. Som konsekvens

heraf blev EU-projekter, som tidligere var undertegnet, og/eller som omfattede en retlig eller finansiell forbindelse med Den Palæstinensiske Myndighed, suspenderet.

Siden april 2006 er der derfor ikke indgået nye finansielle forpligtelser med retlige eller finansielle forbindelser til Den Palæstinensiske Myndighed. Det samlede beløb på 329 millioner euro, der er afsat indtil nu i 2006 til fordel for den palæstinensiske befolkning, tildeles for at opfylde de humanitære og samfundsøkonomiske behov, herunder fødevarerhjælp, som er stigende på grund af den fortsatte krise. Denne bistand kanaliseres enten gennem internationale organisationer eller forvaltes direkte af Kommissionen, f.eks. gennem den midlertidige internationale mekanisme.

*
* *

Spørgsmål nr. 74 af Philip Bushill-Matthews (H-0816/06)

Om: Gyldne aktier" (golden shares)

Hvorfor har Kommissionen ikke anlagt sag mod Frankrig for planerne om at beholde en gylden aktie i det fusionerede Gaz de France og Suez? Ville det ikke have været gavnligt at skabe retssikkerhed i et så vigtigt spørgsmål?

Svar

(EN) Kommissionen ønsker indledningsvis at gøre opmærksom på, at den ikke kan iværksætte overtrædelsesprocedurer som fastsat i artikel 226 i EF-traktaten baseret på et enkelt udtryk for en intention i form af et udkast til lovgivningsforanstaltninger. Overtrædelsesprocedurer kan kun indledes i forbindelse med de lovgivningsforanstaltninger i medlemsstaterne, der er trådt i kraft.

Kommissionen har ofte gentaget sin beslutning om at håndhæve EU-retten. Kommissionen er forpligtet til at forhindre etableringen af særlige rettigheder på det indre marked, der er inkompatible med traktaten, og som indføres af regeringer for at kontrollere private virksomheder og dermed skabe forhindringer for den frie bevægelse af kapital.

Det skal ikke desto mindre erindres, at traktaten indeholder bestemte undtagelser til den frie bevægelighed af kapital. Domstolen har givet sin fortolkning af de omstændigheder, hvorunder disse undtagelser kan anvendes lovligt til begrænsning af frihederne i henhold til traktaten. Kommissionen har haft mulighed for at undersøge et fransk dekret om Gaz de France. I dekretet følges bestemmelserne i et kongeligt dekret, der fandt anvendelse på de belgiske virksomheder, Distrigaz og SNTC, og som blev vurderet af Domstolen i 2002. Kommissionen mener derfor ikke, at de pågældende franske foranstaltninger skal anfægtes i henhold til artikel 56 i traktaten, hvis de er godkendt i deres oprindelige form.

Kommissionen forbeholder sig dog ret til at gribe ind, hvis den endelige mekanisme, der vedtages, afviger fra det udkast til foranstaltninger, som er fremlagt for Kommissionen, hvis en eventuel ny retspraksis baner vej for indgriben, eller hvis den lovgivningsmæssige udvikling i forbindelse med gasssektoren efter ovennævnte afgørelse vil medføre, at de pågældende foranstaltninger er unødvendige og derfor uberettigede.

*
* *

Spørgsmål nr. 75 af Mairead McGuinness (H-0829/06)

Om: WTO-forhandlingernes indvirkning på europæisk landbrug

I sin seneste redegørelse over for Europa-Parlamentet af sin vurdering af WTO-forhandlingernes sandsynlige indvirkning på den europæiske økonomi henviste Kommissionen udtrykkeligt til behovet for at indskrænke den europæiske landbrugssektor for at sikre en aftale i WTO.

Kan Kommissionen præcisere nærmere, hvor stor en del af den nuværende sektor den regner med vil blive tilbage, hvis der nås frem til en aftale i WTO, og hvor stor en indvirkning en sådan aftale ville få på europæiske landmænd?

Svar

(EN) Et ambitiøst resultat af de suspenderede forhandlinger i Verdenshandelsorganisationen om liberalisering af handelen vil helt klart skabe muligheder i form af åbning af eksportmarkeder, især for

industrivarer og -tjenester samt udfordringer, især for EU's landbrug. EU's WTO-tilbud på landbrugsområdet fra 28. oktober 2005 omfatter et ambitiøst forslag om markedsadgang, betinget udfasning af eksportrestitutions og betydelige nedskæringer i handelsforvridende intern støtte.

Gennemførelsen af lavere takster vil være en særlig udfordring for de landbrugssektorer, der allerede i dag oplever hastigt stigende import til EU, hvor der betales fuld afgift, som f.eks. kød- og fjerkræsektoren. Lavere takster medfører stigende import, selv om disse sektorer anses for at være følsomme og ikke vil være underlagt så store takstreduktioner.

Virningen af en eventuel WTO-aftale vil også have betydning for de sektorer, der er mere afhængige af eksportrestitutions i relation til deres eksport, som f.eks. mejeri-, fjerkræ og foderkornsektoren.

I tilfælde af højere import og lavere eksport forventes der en nedjustering af interne priser med en negativ indvirkning på producenternes indkomster, som vil medføre en fremskyndelse af den løbende omstrukturering af landbrugssektoren, idet mindre effektive landmænd forlader sektoren, hvor der til gengæld skabes muligheder for mere effektive landmænd.

Kommissionens undersøgelser viser, at de lavere indkomster, som er projekteret under EU's WTO-tilbud, på mellemlang sigt kan medføre en nedgang i produktionen for nogle sektorer fra mellem 10 % for kødsektoren og 4 % for kornsektoren.

Samtidig vil WTO-aftalen sandsynligvis skabe nye markedsmuligheder for EU's landbrugseksport på tredjemarkeder, især for merværdi- og kvalitetsprodukter.

*
* *

Spørgsmål nr. 76 af Georgios Karatzaferis (H-0832/06)

Om: Interreg IIIA-programmet Grækenland-Tyrkiet

Kommissær Hübner henviste mig i sit svar på min forespørgsel E-2320/06 til de græske myndigheder angående gennemførelsen af programmet "Interreg IIIA Grækenland-Tyrkiet", som ikke skrider fremad, fordi tyrkerne har draget programmets grænseoverskridende karakter i tvivl, idet de ikke anerkender de internationale grænser i Ægæerhavet. Den tidligere græske udenrigsminister, Moliviatis, havde i et svar til det græske parlament i december 2005 erkendt problemet, men mærkeligt nok nøjedes Kommissionen (der også finansierer programmet) med at udtrykke ønsker om snarlig påbegyndelse af programmet (svar på min forespørgsel E-2320/06).

Jeg vender altså tilbage til mit konkrete spørgsmål: Har der været nogen officiel græsk reaktion på spørgsmålet omkring den tvivl, der på mødet i overvågningsudvalget for Interreg III (Grækenland-Tyrkiet) den 23. november 2005 i Ankara rejstes om de græske (og dermed europæiske) grænser, da den tyrkiske side satte spørgsmålstegn ved den grænseoverskridende karakter af dette program?

Svar

(EN) Kommissionen er ikke bekendt med en officiel udveksling af skrivelser mellem de græske og tyrkiske myndigheder i relation til det program, som hr. Karatzaferis nævner. Der er endvidere ingen notater fra det pågældende møde.

Det bør bemærkes, at programmet Interreg⁽²⁵⁾ IIIA, hvad angår Grækenland og Tyrkiet, forvaltes på en decentraliseret måde. Programmets forvaltningsmyndighed, der har ansvaret for den daglige forvaltning og gennemførelse af programmet, er det relevante organ med henblik på besvarelse af spørgsmål om gennemførelsen af programmet, herunder møder i tilsynsudvalget. Kommissionen anbefaler, at hr. Karatzaferis kontakter lederen af forvaltningsmyndigheden i Thessaloniki på e-mail (interreg@mou.gr), telefon: ((+30)2310 469600) eller fax.: ((+30)2310 469602). Yderligere oplysninger får på hjemmesiden: www.interreg.gr

⁽²⁵⁾ Fællesskabsinitiativ vedrørende transeuropæisk samarbejde, der skal fremme en harmonisk og afbalanceret udvikling inden for det europæiske territorium.

Kommissionen ønsker at understrege, at problemerne med gennemførelsen ikke vedrører strukturen for og indholdet af programmet. De overordnede rammer for programmet (programmeringsdokument og programtillæg) er tilfredsstillende og helt i overensstemmelse med strukturfondsforordningerne. Det vil glæde Kommissionen, hvis gennemførelsen af programmet kan starte således, at fælles samarbejdsprojekter til fremme af den samfundsøkonomiske udvikling for de deltagende parter i Grækenland og Tyrkiet kan finansieres.

Når dette er sagt, er Kommissionen bekendt med de forskellige synspunkter mellem de to lande, der deltager i programmet, hvad angår terminologien i programmet, og håber, at det vil være muligt hurtigt at nå til enighed og komme videre.

Kommissionen ønsker at fremme samarbejdet mellem Grækenland og Tyrkiet, som skal fortsætte under det nuværende Interreg-program og i forbindelse med målet om det fremtidige europæiske territoriale samarbejde i 2007-2013.

*
* *

Spørgsmål nr. 77 af Lidia Joanna Geringer de Odenberg (H-0835/06)

Om: Moms på donationer i Polen

Et af resultaterne af ændringen af den polske momslovgivning for at bringe den i overensstemmelse med EU's bestemmelser har været indførelse af moms på donationer. Tidligere beregnede skatteydere, som gav ting bort til trængende befolkningsgrupper, den betalte skat på grundlag af varernes faktiske værdi, mens de nu bliver nødt til at gøre det på grundlag af anskaffelsesprisen. Denne ordning er betydelig mindre fordelagtig for virksomheder, som f.eks. ønsker at donere fødevarer, som er ved at nærme sig den sidste salgsdato, eller computere som er et par år gamle.

Hvilke skridt vil Kommissionen tage for at tilskynde mulige donorer til at give mere hjælp til trængende befolkningsgrupper, når afgiften på donationer ofte er højere end markedsværdien af de varer, som doneres?

Svar

(FR) Når en afgiftspligtig person fra sin egen virksomhed udtager et gode, som han overdrager vederlagsfrit, skal denne udtagelse sidestilles med levering mod vederlag i henhold til artikel 5, stk. 6, i det sjette momsdirektiv⁽²⁶⁾, såfremt dette gode eller de bestanddele, det er sammensat af, har givet ret til fuldt eller delvis fradrag af merværdiafgiften.

Der er tale om en korrigerende mekanisme, som garanterer overensstemmelse med det generelle princip om moms: Når varer, der skal anvendes til realisering af økonomisk virksomhed, og som er pålagt moms, når niveauet for det endelige forbrug, er disse varer pålagt moms, undtagen hvor der udtrykkeligt er fastsat undtagelser i direktivet.

Som følge deraf vil varer, der er underlagt afgiftsfritagelse efter køb, i princippet være pålagt merværdiafgift, enten på grund af salget af varerne eller levering uden beregning.

Når varerne er solgt, skal det skattepligtige beløb være baseret på salgsprisen for de pågældende varer (artikel 11(A)(1a) i det sjette momsdirektiv).

Når varerne er fremstillet mod vederlag under de ovennævnte betingelser som fastsat i artikel 5, stk. 6, i det sjette momsdirektiv, skal beskatningsgrundlaget være baseret på købsprisen for goderne eller for tilsvarende goder eller i mangel af en købspris, kostprisen - begge disse priser bestemt på det tidspunkt, hvor transaktionerne finder sted (artikel 11(A)(1b) i det sjette momsdirektiv).

Formuleringen af bestemmelserne er tilsyneladende ikke i strid med hensynet til godernes tilstand og værdi på det tidspunkt, de trækkes tilbage.

Endelig skal det erindres, at levering af goder til godkendte organisationer, som udfører disse goder som et led i deres humanitære, velgørende eller uddannelsesmæssige virksomhed i udlandet, er fritaget

⁽²⁶⁾ Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, 77/388/EØF, EFT L 145 af 13.6.1977.

for afgifter under de betingelser, der er fastsat i medlemsstaterne i henhold til artikel 15, stk. 12, i det sjette momsdirektiv.

Kommissionen planlægger ikke en ændring af disse regler på nuværende tidspunkt.

*
* *

Spørgsmål nr. 78 af Johan Van Hecke (H-0836/06)

Om: Udarbejdelse af en grænseoverskridende grundlæggende miljøplan mellem Flandern og Nederlandene

Den 27. juni 2006 afholdtes der i Mol et informationsmøde om udarbejdelse af en grænseoverskridende grundlæggende miljøplan. Der præsenteredes de procedurer, der vedrørte Flandern, som en del af den nederlandske strategi, mens der i Nederlandene slet ikke er tale om konkretisering af projektet, i hvert fald ikke i grænseområdet Postel. Hvis EU er inddraget i projektet, er dette i strid med EU-lovgivningen, da EU-projekter skal gennemføres parallelt i de forskellige berørte medlemsstater.

Ifølge oplysninger fra de kommunale myndigheder på den nederlandske side af grænsen, er der så at sige ingen steder tale om, at en sådan grundlæggende plan skulle være ved at blive gennemført. Det nederlandske ministerium har slet intet kendskab til, at en sådan plan skulle være iværksat i Nederlandene. Heller ikke byrådet i Mol i Flandern har kendskab til sagen. Har Kommissionen kendskab til dette projekt? Udøves der tilstrækkelig kontrol med projektets udvikling, og hvilke garantier gives der for landbrugets fortsatte eksistens?

Svar

(EN) Grænseoverskridende miljøplaner er instrumenter, som anvendes af Benelux-landene i deres samarbejde om den integrerede forvaltning af grænseoverskridende økosystemer, f.eks. flodøkosystemer og beskyttede områder. Miljøplanerne giver landene mulighed for at fokusere på områder af særlig interesse i forhold til biodiversitet og udvikle fælles tiltag. Planerne kan være rettet imod opfyldelsen af regionale, nationale eller internationale målsætninger om naturbevaring. Planerne betragtes ikke som "europæiske projekter".

Afhængig af den pågældende grænseoverskridende miljøplan er det muligt, at den kan høre under direktiv 2001/42/EF⁽²⁷⁾ af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmer indvirkning på miljøet. Kommissionen har ingen oplysninger om udarbejdelsen af den grænseoverskridende miljøplan, som hr. Van Hecke nævner.

*
* *

Spørgsmål nr. 79 af Panagiotis Beglitis (H-0841/06)

Om: Gennemførelse af Kyoto-protokollen

Klimaændringen er en af de mest alvorlige trusler, som jorden står over for. Videnskabsfolk er enige om, at hvis ikke der træffes konkrete foranstaltninger, vil fænomenet forårsage katastrofale ødelæggelser af miljøet og medføre alvorlige økonomiske og sociale problemer. Den 16. februar 2005 blev Kyoto-protokollen sat i kraft som et første skridt til imødegåelse af problemet. Denne protokol forpligter 30 industrilande til at formindske emissionen af seks farlige gasser med 5,2 % inden 2012 i forhold til 1990.

Den Europæiske Union tegner sig for ca. 14 % af drivhusgasemissionerne. Hvilke fremskridt har EU gjort i bestræbelserne på i at nå målet med mindskelse af emissionerne af drivhusgasser med 8 % i perioden 2008-2012 i forhold til niveauet for 1990? Hvilke fremskridt er der gjort, hvilke foranstaltninger er der truffet af de medlemsstater, der har indgået konkrete forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne for den samme periode? På langt er man nået med forhandlingerne om udformning af en strategi til imødegåelse af klimaændringen efter 2012, når Kyoto-protokollen udløber?

(27) EFT L 197, 21.7.2001.

Svar

(EN) Ifølge de seneste oplysninger har medlemsstaterne i EU-15 mindsket emissionen af drivhusgas med 0,9 % sammenlignet med basisårets niveau. Kommissionen er overbevist om, at EU kan opnå målsætningen på 8 % i henhold til Kyoto-protokollen. Det kræver imidlertid en hurtig gennemførelse af foranstaltninger, der allerede er fastsat på EU- og medlemsstatsplan, og anvendelse af fleksible mekanismer som foreslået af medlemsstaterne. Der er yderligere oplysninger i den seneste beretning⁽²⁸⁾ i henhold til beslutning 280/2004/EF⁽²⁹⁾.

Hovedparten af politikker og foranstaltninger under det europæiske klimaændringsprogram gennemføres nu på europæisk plan. Kommissionen lancerede det europæiske klimaændringsprogram II i oktober 2005 for at vurdere den reelle mindskelse af klimaændringer i relation til de fastsatte foranstaltninger og udarbejde nye initiativer til yderligere mindskelse af emissioner. Der er yderligere oplysninger om denne gennemgang på hjemmesiden: http://ec.europa.eu/environment/climat/eccp_review.htm

Hvad angår ordningen for handel med emissioner har de fleste medlemsstater allerede fremlagt deres næste nationale tildelingsplaner, som vil dække perioden 2008-2012. Et år før indledningen af den første periode, som Kyoto-protokollen dækker, er det uhyre vigtigt, at medlemsstaterne følger de nationale tildelingsplaner ambitiøst for at sikre, at de opfylder deres forpligtelse til at mindske emissioner.

Kommissionens meddelelse "At vinde kampen mod den globale klimaændring"⁽³⁰⁾ indeholder en beskrivelse af den generelle strategi for forhandlingerne i henhold til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer. På den 11. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer i december 2005 blev man enige om at indlede en dialog med alle parter om mulighederne for klimapolitikker efter 2012. Denne fremadrettede dialog vil blive gennemført i fire workshops i løbet af to år. Den anden workshop vil blive afholdt under den 12. partskonference i Nairobi (6.-17. november 2006).

Parterne i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer blev på konferencen i Montreal enige om at drøfte yderligere mindskelse af emissioner for udviklede lande under Kyoto-protokollen i perioden efter 2012. Der blev i FN-regi oprettet en ad hoc-arbejdsgruppe under Kyoto-protokollen, hvis næste møde afholdes i Nairobi i november. Arbejdsgruppen vil afslutte arbejdet hurtigst muligt og tids nok til at sikre, at der ikke er en mellemliggende periode mellem den første og anden periode, som Kyoto-protokollen dækker. I næste måned i Nairobi vil der blive foretaget en vurdering af Kyoto-protokollen som fastsat i artikel 9 til forbedring af rammerne for opnåelse af den nødvendige mindskelse af emissioner.

Drøftelserne om yderligere tiltag skal rettes imod vedtagelsen af faste og globale tiltag til at imødegå klimaændringerne. EU har fastsat en målsætning for begrænsning af den globale opvarmning til 2°C og for at opnå dette skal globale emissioner toppe inden for de næste 20 år og falde betydeligt derefter, eventuelt op til -50 % under niveauet for 1990 inden udgangen af 2050. Det vil kræve en stor indsats fra alle de udviklede lande, herunder USA. Vi skal fastlægge en strategi, der sikrer at de udviklede lande inden udgangen af 2020 mindsker deres emissioner med 15-30 % sammenlignet med 1990.

På grund af den forventede stigning i emissioner i resten af verden skal vi endvidere lægge en retfærdig strategi, hvor vi inddrager de store udviklingslande med stigende emissioner. Vi skal undersøge, hvordan vi kan samarbejde med disse lande og fremme bæredygtig udvikling med henblik på at nå målsætningen på 2°C. Mange tiltag, f.eks. bedre energieffektivitet, vil også gavne udviklingslandene og fremme bæredygtig udvikling, mindske indvirkningen på miljøet og øge forsyningsikkerheden.

Det er vigtigt at bemærke, at dialogen i næste måned i Nairobi vil fokusere på tiltag til fremme af bæredygtig udvikling og anvendelse af markedsbaserede mekanismer, som er to områder, hvor EU har vist lederskab. Efter Nairobi skal EU opretholde dette lederskab for at opnå en vellykket international forhandling om rammerne for klimaændringerne i fremtiden.

⁽²⁸⁾ KOM(2005)0655. Beretning fra Kommissionen "Fremskridt mod Fællesskabets Kyoto-mål".

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen, EUT L 49, 19.2.2004.

⁽³⁰⁾ KOM(2005)035.

*
* *

Spørgsmål nr. 80 af Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0844/06)

Om: Revision af EU-medlemsstaters mælkekvoter

Kommissionen har besluttet at idømme Polen en bøde på 91 mio. EUR for at have overskredet sin mælkeproduktionskvote i regnskabsåret fra april 2005 til juni 2006. Kommissionen kunne reducere dette beløb til 64 mio. EUR, hvis Polen overfører 88 000 ton fra sin kvote for direkte salg til sin kvote for engrossalg, hvilket den polske regering har foreslået Kommissionen.

Hvor hurtigt vil dette forslag blive behandlet, og vil Kommissionen reducere de finansielle sanktioner, som den har pålagt polske landbrugere? Vil Kommissionen overveje at revidere de enkelte medlemsstaters mælkekvoter, idet de for øjeblikket på det groveste er uretfærdige? Tyskland har f.eks. med en befolkning på ca. 82 mio. indbyggere en mælkekvote på 27,8 mio. ton eller ca. 0,33 ton pr. indbygger om året. Frankrig har en befolkning på 60,5 mio. indbyggere og en mælkekvote på 23,9 mio. ton eller 0,39 ton pr. indbygger, Nederlandene, der har en befolkning på 16,5 mio. indbyggere, har en kvote på 11 mio. ton eller 0,67 ton pr. indbygger. Mens Polen, der har en befolkning på 38 mio. indbyggere, har en kvote på 8,6 mio. ton eller 0,23 ton pr. indbygger. Denne lave kvote vanskeliggør udviklingen af mejerindustrien i Polen med det resultat, at landet snart vil blive nettoimportør af mejeriprodukter.

Svar

(EN) Kommissionen har været meget opmærksom på mælkesituationen i Polen i 2006.

Den samlede afgift for overskridelsen i 2005/2006 vil blive reduceret fra 91,5 millioner euro til 64,4 millioner euro efter en national overførsel fra kvoter for direkte salg til kvoter for leverancer ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1406/2006. Med hensyn til denne nationale overførsel vil Kommissionen udarbejde en forordning inden for den nærmeste fremtid, således at de polske myndigheder kan træffe de nødvendige foranstaltninger.

Fra tiltrædelsen i 2004 til kvoteåret 2006/2007 er den polske mælkekvote rent faktisk steget fra 8,5 millioner t til 9.142 millioner t, og det svarer til en stigning på 7,55 %.

I relation til fastsættelse af kvoten pr. medlemsstat blev der stillet samme krav til alle medlemsstaterne under forhandlingerne i København i 2002. Kvoterne skulle afspejle de gennemsnitlige leverancer i de seneste produktionsår. Den samme strategi blev anvendt til de gamle medlemsstater, da kvotesystemet blev etableret i 1984.

Kvotesystemet er et produktionsregulerende system, hvor antallet af forbrugere ikke skal anvendes som en afgørende parameter. I forbindelse med kvoter skal det dog erindres, at Kommissionen i overensstemmelse med Luxembourg-kompromiset skal fremlægge en perspektivrapport om markedet efter den fulde gennemførelse af reformen af 2003, på grundlag af hvilken de forskellige EU-institutioner kan drøfte fastsættelsen af kvoter fremover.

*
* *

Spørgsmål nr. 81 af Marian Harkin (H-0847/06)

Om: Lønforskelle mellem mænd og kvinder

Hvad er Kommissionens holdning til Domstolens dom af 3. oktober 2006 i sag C17/05, B.F. Cadman mod Health & Safety Executive?

Hvilke praktiske skridt tager Kommissionen set i lyset af denne dom og lønforskellene mellem mænd og kvinder i det hele taget til at sikre, at disse lønforskelle gøres mindre?

Svar

(FR) Med hensyn til det første spørgsmål har Kommissionen ingen holdning til den afgørelse, som fru Harkin henviser til. Kommissionen kommenterer ikke afgørelser fra Domstolen som led i fortolkningen af fællesskabsretten.

Om det generelle spørgsmål om lønforskelle mellem mænd og kvinder har Kommissionen følgende kommentarer.

Princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi er fastsat i artikel 141 i EF-traktaten.

Princippet om lige løn til mænd og kvinder er endvidere fastsat ved afledt ret i en række direktiver. I direktiv 75/117/EF⁽³¹⁾ er det fastsat, at princippet indebærer, at enhver forskelsbehandling med hensyn til køn for så vidt angår alle lønelementer og lønvilkår for samme arbejde eller for arbejde, som tillægges samme værdi, afskaffes. I artikel 3 i direktiv 2002/73/EF⁽³²⁾ er det fastsat, at anvendelse af princippet om ligebehandling betyder, at der i den offentlige eller den private sektor ikke må finde direkte eller indirekte forskelsbehandling sted på grund af køn, herunder i forhold til løn.

Trods den omfattende EU-lovgivning på området er der stadig store lønforskelle mellem mænd og kvinder i EU. Kvinder tjener i gennemsnit 15 % mindre pr. arbejdstime end mænd⁽³³⁾. Afskaffelsen af denne forskel kræver en global tilgang, da forskellen er opstået på grund af direkte forskelsbehandling af kvinder og en række strukturelle uligheder.

I køreplanen for ligestilling mellem mænd og kvinder⁽³⁴⁾ har Kommissionen fastlagt, at afskaffelsen af kønsbestemte lønforskelle skal være et prioriteret indsatsområde.

Kommissionen vil i 2007 fremlægge en meddelelse om kønsbestemte lønforskelle, som vil fokusere på de forskellige involverede spørgsmål, og foreslå foranstaltninger til afskaffelsen af lønforskellene.

*
* *

Spørgsmål nr. 82 af Pedro Guerreiro (H-0851/06)

Om: Den afsides beliggende region Azorerne, de lokale myndigheders indsats og strukturpolitikken

Under et besøg for nylig i Lajes das Flores på den portugisiske øgruppe Azorerne bekræftede de lokale myndigheder, hvor vigtige en række investeringer er for øens sociale og økonomiske udvikling, ikke mindst for denne kommune, i udbygning og anlæg af infrastrukturer, der administreres direkte af de lokale myndigheder og imødekommer befolkningens behov på en passende måde ved at øge beskæftigelsen og stimulere den lokale produktion.

Vil Kommissionen på baggrund af de alvorlige begrænsninger og mange specifikke behov i denne afsides beliggende region og hos befolkningen på øerne oplyse, hvilke foranstaltninger og initiativer den vil gennemføre for at støtte og styrke de lokale kommuners direkte indsats og deres evne til at reagere direkte på behovene og løse de problemer, der optager befolkningen, navnlig i forbindelse med strukturpolitikken i perioden 2007-2013?

Svar

(FR) Ifølge forordningerne om strukturfondene og Samhørighedsfondene, der blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet den 5. og 11. juli 2006⁽³⁵⁾, og de strategiske retningslinjer for 2007-2012, der blev vedtaget af Rådet den 6. oktober 2006⁽³⁶⁾, skal de prioriterede indsatsområder for Den Europæiske Regionaludviklingsfond for 2007-2013 for Azorerne indgå i det operationelle program, der i øjeblikket

(31) Rådets direktiv nr. 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder, EFT L 45, 19.2.1975, s. 19-20.

(32) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, EFT L 269, 5.10.2002, s. 15-20.

(33) Se bl.a. Kommissionens rapport om ligestilling mellem mænd og kvinder - 2006, KOM(2006)071, punkt 2.2.

(34) Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - En køreplan for ligestilling mellem mænd og kvinder 2006-2010, KOM(2006)092.

(35) EUT L 210 af 31. juli 2006.

(36) KOM(2006)0386.

udarbejdes af de portugisiske myndigheder. Disse prioriteter vil være emnet for forhandlinger mellem medlemsstaterne og Kommissionen i de kommende måneder.

Kommissionen mener, at det er særdeles vigtigt, at de lokale myndigheder er involveret i definitionen og opfyldelsen af målsætningerne i de operationelle programmer, men ønsker at pointere, at de nationale og regionale myndigheder skal definere de metoder og betingelser, der skal styre denne involvering, og som skal sikre, at principper som f.eks. fornuftig og hensigtsmæssig forvaltning af indsatser under strukturfondene opretholdes.

Det skal bemærkes, at EU i erkendelse af de specifikke karakteristika i fjernområderne har inkorporeret en række foranstaltninger til støtte af disse regioner i sin samhørighedspolitik for 2007-2013. Foranstaltningerne er især rettet imod at mindske problemerne vedrørende adgangen til de pågældende områder, styrke konkurrenceevnen for erhvervslivet i fjernområderne og forbedre områdernes regionale integration.

*
* *

Spørgsmål nr. 83 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0853/06)

Om: Flysikkerhed: effektiviteten af de nye foranstaltninger

Kommissionen vedtog den 5. oktober 2006 nye foranstaltninger til fremme af flysikkerheden, som hovedsageligt går ud på, at flypassagerer kun i begrænset omfang kan medbringe flydende stoffer, bærbare computere og andet elektronisk udstyr under flyveturen. I de kommende seks måneder vil størrelsen af den tilladte håndbagage om bord blive mindsket (56 cm x 45 cm x 25 cm).

Har Kommissionen hørt luftfartssektoren om disse foranstaltninger? Råder Kommissionen over en feasibility-undersøgelse med hensyn til disse foranstaltninger og udgifterne i forbindelse med gennemførelsen heraf?

Kommissionen har for at undgå forsinkelser fastlagt foranstaltninger, som skal hjælpe sikkerhedspersonalet med at gennemføre deres opgaver hurtigt og effektivt. Denne forordning forventes at træde i kraft fra begyndelsen af november. Er der tilstrækkelig tid til, at sektoren og industrien kan tilpasse sig kravene og bestemmelserne i denne nye forordning? Hvorledes agter Kommissionen som meddelt at sikre, at flyselskaber, sammenslutninger og lufthavne informerer flypassagererne om de nye foranstaltninger?

Svar

(EN) Kort tid efter begivenhederne i Det Forenede Kongerige den 10. august 2006 indledte Kommissionen en lovgivningsproces i forhold til den nye trussel, som flydende eksplosive stoffer udgør, og luftfartssektoren blev i denne sammenhæng konsulteret i fuldt omfang fra starten.

På grund af den alvorlige situation var Kommissionen, medlemsstaterne og interesserede organisationer enige om, at der skulle træffes hurtige, men afbalancerede lovgivningsforanstaltninger. Da man endvidere erkendte, at der på grund af nødvendigheden af hurtig handling hurtigt ikke kunne foretages en cost benefit-analyse, blev det udtrykkeligt fastsat i forordningen, at de indførte foranstaltninger skulle gennemgås hver 6. måned i lyset af den tekniske udvikling og de praktiske konsekvenser for lufthavnene og for passagererne.

Hvad angår gennemførelsen af forordningen vil medlemsstaterne, lufthavnene og flyselskaberne have frist indtil november til at forberede gennemførelsen. De foranstaltninger, der skal træffes, er udviklet med henblik på at holde de praktiske konsekvenser af begrænsningerne på et minimum. Kommissionen forventer derfor ikke, at lufthavnene vil opleve store problemer med opfyldelsen af de nye krav og betingelser, der er fastsat i forordningen.

I henhold til forordningen har medlemsstaterne ansvaret for at sikre, at oplysningerne om de nye foranstaltninger formidles til offentligheden. Kommissionen vil støtte medlemsstaterne, lufthavnene og flyselskaberne med deres oplysningskampagner inden ikrafttrædelse af forordningen.

*
* *

Spørgsmål nr. 84 af Hélène Goudin (H-0854/06)**Om: Euronews**

Kommissionen finansierer tv-kanalen Euronews med betydelige beløb. Euronews kan ses i 121 lande i hele verden, og dens sigte er at sende nyheder ud fra et såkaldt europæisk perspektiv. Tv-kanalen er blevet kritiseret for at være partisk og for hovedsagelig at rapportere om EU ud fra et positivt og ukritisk perspektiv. I en pressemeddelelse oplyste Euronews den 2. oktober 2006, at seere i USA nu har adgang til kanalen via en internetbaseret tv-service. Anser Kommissionen det for rimeligt og ansvarligt at bruge EU-borgernes skattepenge til at finansiere nyhedsudsendelser i USA? Hvilke konkrete motiver har Kommissionen til at finansiere Euronews? Med hvilket årligt beløb finansierer Kommissionen denne omstridte tv-kanal?

Svar

(FR) Hvad angår den internetbaserede udsendelse af EuroNews-programmer til USA ønsker Kommissionen at understrege, at de europæiske skatteyderes penge ikke anvendes til at finansiere nye udsendelsesmuligheder.

Kommissionen ønsker at gøre opmærksom på, at den efter en indkøbs- og licitationsprocedure undertegnede en servicekontrakt den 21. februar 2005 med EuroNews om både produktion og udsendelse af oplysningsprogrammer om EU på syv sprog - i de 25 EU-medlemsstater, kandidatlandene og tredjelandene.

Ovennævnte kontrakt dækker alene produktionen og udsendelsen af disse programmer ved anvendelse af de udsendelsesmetoder, på grundlag af hvilke EuroNews med glæde underskrev kontrakten. I henhold til kontrakten er der ikke mulighed for økonomisk kompensation for yderligere udsendelsesmetoder. Under disse betingelser drager EU gratis fordel af denne efterfølgende udvidelse af EuroNews' dækning og af den større synlighed.

Hvad angår motiverne til den økonomiske støtte af EuroNews ønsker Kommissionen at understrege, at EuroNews-kanalen blev valgt som kontrahent efter en indkøbs- og licitationsprocedure. Kommissionen støtter med andre ord ikke EuroNews økonomisk. Der er snarere tale om en forbindelse med kanalen gennem en servicekontrakt.

Sidst, men ikke mindst, er den maksimale årlige værdi af kontrakten, som er indgået for et år til at starte med, og som kan fornyes ved ændring op til fire gange samme periode, på 5 millioner euro, der dækker alt udført arbejde.

*
* *

Spørgsmål nr. 85 af Diamanto Manolakou (H-0861/06)**Om: Ulovligt salg af fødevarer med genetisk modificerede organismer**

Produkter, der indeholder genetisk modificerede organismer, uden at dette er anført på emballagen, samt produkter, der indeholder ikke godkendte GMO'er, er blevet solgt på markedet i ti europæiske lande, heriblandt Grækenland, uden forbrugernes vidende og imod deres ønske. Det drejer sig dels om produkter, der er fremstillet af genetisk modificeret soja, og dels om genetisk modificeret ris, der er solgt under varebetegnelsen "Parboiled", "Kastanó Genius", "Parboiled med Vild Ris" og "Riziana Parboiled", som ikke en gang USA's myndigheder havde givet tilladelse til at markedsføre, idet varerne var blevet beskyldt for at fremkalde allergier og kun blev dyrket forsøgsvis.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at intensivere kontrollen og forbyde salg af fødevarer med genetisk modificerede organismer med henblik på at beskytte den offentlige sundhed imod virksomhedernes ukontrollerede profitjagt?

Svar

(EN) I EU-lovgivningen om genetisk modificerede organismer er der fastsat krav om, at genmodificerede fødevarer udelukkende må markedsføres, hvis de er autoriserede og korrekt mærket. Medlemsstaterne har det primære ansvar for at håndhæve disse krav og verificere, at de opfyldes af virksomhederne.

Kommissionen er inden for sit kompetenceområde helt indstillet på at støtte medlemsstaterne i denne sammenhæng. Det fremgår af sagen for nylig om kontaminering af langkornede ris med den uautoriserede genmodificerede organisme LLRICE601.

Trods den uheldige omstændighed, at de amerikanske myndigheder var længe om at gøre opmærksom på situationen, har Kommissionen straks krævet, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på at forhindre, at uautoriseret genmodificeret ris bliver importeret til EU, og sikre, at de risprodukter, der indeholder LLRICE601, trækkes tilbage fra markedet med umiddelbar virkning.

Inden for fem dage blev der truffet nødforanstaltninger, i henhold til hvilke der kun kan indføres langkornede ris, som er nøje undersøgt og ikke kan kædes sammen med situationen med de uautoriserede ris.

Efter at Kommissionen er blevet bekendt med divergerende resultater mellem de undersøgelser, der blev foretaget i USA, og de undersøgelser, der blev foretaget af importeret certificeret ris i ankomsthavnen i EU, er foranstaltningerne yderligere styrket.

EU har hurtigt vist sig at have både værktøjerne og viljen til at gennemtvinge respekt for EU-lovgivning.

Man kan imidlertid ikke udelukke, at der i en situation, hvor et stigende antal genmodificerede organismer kultiveres eller afprøves rundt om i verden, vil ske lignende uheld. Det er endnu mere relevant for EU, som er en af de største fødevarieimportører i verden. Kommissionen foretager derfor en analyse af, hvorledes de eksisterende mekanismer og især de mekanismer, der er forbundet med forebyggende kontrol, kan styrkes yderligere, hvad angår kompetenceområderne for medlemsstaterne, som - og det er værd at understrege - er direkte ansvarlige for kontrollen.

I denne sammenhæng er en af de muligheder, som Kommissionen undersøger på nuværende tidspunkt, at man forbedrer de eksisterende kontrolværktøjer yderligere ved at udvikle detekteringsmetoder til autoriserede og uautoriserede genmodificerede organismer og pålægger et skærpet og ensartet kontrolniveau for produkter af ikke-animalsk oprindelse med henblik på at detektere genmodificerede organismer.

Vores lovgivningsmæssige tilgang til problemstillingen omkring genmodificerede organismer er allerede blandt de strengeste i verden, og Kommissionen vil træffe alle foranstaltninger for at sikre, at lovgivningen overholdes og gennemføres fuldt ud. Kommissionen vil aldrig gå på kompromis med beskyttelsen af Europas borgere og forbrugere.

*
* *

Spørgsmål nr. 86 af Athanasios Pafilis (H-0863/06)

Om: Det græske netværk for virksomhedernes sociale ansvar

I juni 2002 grundlagdes det græske netværk for virksomhedernes sociale ansvar, som nu over 60 græske virksomheder er medlemmer af, og gennem hvilket disse virksomheder skal optages i forskellige finansieringsprogrammer. Det græske industriforbund (SEB) og de virksomheder, der er med i netværket, er imidlertid med i forreste række, når det drejer sig om afskedigelser, afpresning og trusler imod arbejdstagere, idet de groft overtræder bestemmelserne i såvel den græske som den internationale arbejdsret. SEB's formand, Daskalopoulos, har selv afskediget arbejdstagere i virksomheden "Vivartia" - det tidligere "Delta" - hvor der ikke er nogen fagforening, for at forhindre fagforeningsvirksomhed. De "strategiske programmer" under dette netværk for "bæredygtig udvikling", "miljø", "sundhed og sikkerhed for arbejdstagerne", "lige muligheder for beskæftigelse", er derfor en provokation imod arbejdstagerne.

Hvilke programmer i det ovennævnte netværk, der vedrører græske virksomheder etablerede i Grækenland finansieres af Kommissionen, og med hvilke midler?

Svar

(EN) Kommissionen er ikke bekendt med de problemer, som nævnes i hr. Pafilis' spørgsmål, men forventer naturligvis, at enhver europæisk lovgivning, der er relevant for disse anliggender, anvendes og håndhæves korrekt.

Kommissionen har indgået en tilskudsaf tale med det græske netværk for virksomhedernes sociale ansvar vedrørende projektet om integration af socialt ansvarlige principper og praksis i små og mellemstore virksomheder. Formålet med projektet er at hjælpe små og mellemstore virksomheder i Grækenland med at inkorporere virksomhedernes sociale ansvar i deres forretningsstrategi. Projektet vil køre i to år fra juni 2006 til maj 2008. Støtten fra EU vil være på maksimalt 205.629 euro ud af et samlet projektbudget på 274.172 euro. Støtten finansieres af det flerårige program til fremme af initiativ og iværksætterånd (budgetpost 02.020301).

*
* *

Spørgsmål nr. 87 af Proinsias De Rossa (H-0865/06)

Om: Foreløbige kørekort

Vil Kommissionen – som uddybning af dens svar på min forespørgsel, E-1815/06 - oplyse, hvor langt den er kommet med behandlingen af den irske ordning om foreløbige kørekort? Hvornår kontaktede den de irske myndigheder om dette spørgsmål, og hvornår modtog den svar? Hvilke foranstaltninger påtænker Kommissionen nu at træffe i sagen?

Svar

(FR) Kommissionen henviste spørgsmålet om foreløbige kørekort i Irland, som bemyndiger de pågældende personer til at lære at køre uden en erfaren bilist i bilen, til de irske myndigheder den 23. maj 2006, og de reagerede på henvisningen den 23. juni 2006.

Den irske regering, som er bekendt med de problemer for færdselssikkerheden, som et sådant system kan medføre, erklærede, at den vil revurdere sin holdning til spørgsmålet inden for de bredere rammer af et program til forbedring af færdselssikkerheden.

Da Irland ikke er den eneste medlemsstat, der har indført denne særlige procedure for kørelære, overvejer Kommissionen på nuværende tidspunkt grundigt, hvad der rent lovgivningsmæssigt kræves i lyset af EU's gældende lovgivning på området.

*
* *

Spørgsmål nr. 88 af Leopold Józef Rutowicz (H-0866/06)

Om: Beskyttelse af forbrugerne mod prisstigninger på varer og tjenesteydelser

Hver dag stiger markedspriserne på varer og tjenesteydelser. Hvad gør Kommissionen for at beskytte forbrugerne mod disse urimelige prisstigninger?

Svar

(EN) Kommissionens konkurrencepolitik har til formål at fremme og opretholde konkurrencedygtige markeder og forvaltning, der giver størst fordele til forbrugerne med hensyn til produkters og tjenesteydelsers kvalitet og priser.

Konkurrencepolitikken er derfor rettet imod bekæmpelse af ulovlige former for praksis som f.eks. karteller eller aftaler, hvor konkurrenter aftaler faste priser, begrænsning af produktionen eller at dele markeder eller kunder, idet disse former for praksis ofte medfører, at forbrugerne skal betale mere for produkter af dårligere kvalitet. Den fusionskontrol, som Kommissionen udøver, sikrer, at virksomheder og forbrugere beskyttes imod højere priser eller et mere begrænset udvalg af varer eller tjenesteydelser.

Kommissionen har endvidere ydet en indsats for at fremme åbningen af bestemte markeder (som f.eks. luftfarts- og telekommunikationssektorerne) for konkurrence, hvorved forbrugerne får mulighed for at drage fordel af lavere priser og nye tjenesteydelser.

Inden for rammerne af forbrugerlovgivningen arbejder Kommissionen på forskellige måder på at styrke forbrugernes position og gøre det lettere for virksomhederne at markedsføre og sælge produkter i andre

medlemsstater. I henhold til direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis⁽³⁷⁾ ydes samme beskyttelse til forbrugerne imod aggressiv og vildledende handelspraksis, både hvis de køber lokalt eller fra andre medlemsstater.

Kommissionen vil senere i 2006 præsentere en grøn bog og organisere en omfattende høring med henblik på at identificere og undgå eventuelle huller eller uoverensstemmelser i den eksisterende forbrugerlovgivning i EU eller i forbindelse med medlemsstaternes anvendelse heraf.

Endelig ønsker Kommissionen at henlede hr. Rutowicz' opmærksomhed på Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre, som er oprettet af Kommissionen og medlemsstaterne med det formål at vejlede og assistere europæiske forbrugere, der har haft problemer med indkøb i grænseområdet. Hvis disse problemer er forbundet med konkurrence, kan forbrugerne kontakte kontaktpersonen på forbrugerområdet i Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence.

*

* *

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked.